

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Carolus Virulus (Druck) - Cod. Allerheiligen 4

Karl <I., Heiliges Römisches Reich, Kaiser>

[S.I.], 1485

Gasparinus Barzizius

[urn:nbn:de:bsz:31-138737](#)

Leolapa

Lessent oder. definitur simulantes. omni christi membris
quaternio.

Leis notis accipimus missarum intentio torquet
papa vocat itali iudeas. In pluribus oras. Annotatio est utrum
papa oritur ex parte ipsius

V. **I**maginatus dicitur sic ipso in absens ab aliis noll
si peregrinans & adorans & huius. Et huius quod se quod
fringit eundem in inuenient quoniam et tu. **S**cripturam
huius & q' plato suo apparet & illi dicitur ad eo. q' p'
xxvij 17. **N**olunt deo q' in **A**pocalypsis

Hec die parasceve non operatur hostia. q' vera hostia in die
oblati **T**h' eo die. **I**m sicut facta dominis annis 7 menses. **A**o

Caluit facta dicitur quae videntur nostra obitores
Angelus est missus est passus in morte p'
Aet adam factus & mortuus est lapsus
Ob mortuus deriuat eredit ab eo filii ab eius
Esse in electis iste ihsas supponit auctor.
Aet deriuatus p' baptista caruus
Aet petrus receptus caruus sub iherode p' paupers

2. Scipavino Barlifa

Gaudes plim ac letor mta te sententia
esse: ut uiril a me fieri sine m putes
Pro omni usq; ultor verbac suspicere
q; a me tempore antiqui familiarez
mto regas: tu en ad mecedidez tu mfa-
pientiaz indom meo referebit: uiril tunc q; pe-
catae negligi putares. **N**ta en & meos nossos
mores: & illius maz no ignorares no dubi-
tatu q; de hoc facto mto indumentus esse
No q; tu ad te satis hinc q; noua tibi de-
rebus a me gestis opinione facias: si ut si q;
dix hinc nostros de me sentire intelliges:
tu q; pte causa nostra mta mta feliciter defen-
sionez. **H**oc si feceris: uiril est q; alterius
officii omni requiraz. **Vale.**

All si omnia libet & separare ultor non
satis aperte fratrez tuu intellectuoz q;
ueterez amio destituisse: tu en brez omni tua
multis indire ppteraz: nullo pacto mto
poterat: ut in q; tunc quicq; a te factuz
putares. **B**ed q; difficile pte (presentum) mto
libre nostra) ex animis homin euellere tu
opiniones: quae semel infidet: in se p-
dens uiril opus est te admouere. **P**ro ab
ome studiez mto plicoz: & quantum in
me erit ppteraz: ut quisquez nosty cumi re
re tibi ferre seat: q; si illa ratoz hys poter-
plicadiz: uiril omittaz. **S**i utro illas in sen-
tencia manere posse: ego autem tua dolbo
tum tuu erit: non en officium mto excludere
quanto tempore mto ad spostare. **Vale.**

Mecito amio te q; no (ut nre hinc soleme)
est spatz tu ex aboy ingenuo: quantoz
egno iudicas: qd nisi de te milpi extissint per
secesser: vobis metter debet: ne cumq;

de me prebeat/ puto te temere et me facit
Nam cum plures admirantur qd tibetis claudic
desponsiorum no sacerdotum. sed quibus me ac
censant. & principes dices/ qd ueteris amici &
necessarii tui eritis/ patiar (me salvo ac uiuo)
esse deserta. Ego no cum id debitas; atros
horos esse/ quibus uis dolor est qd me summis am
eris. multa no desideras qd ad te facies me
iniquas horo amore intus fuisse. Neqz tñ am
icaz tua. quanto fortius/ sequitur. Quid tñ tr
no ignorares: horo hunc se insidias prouidens
hunc aut ad te scribere: ne te strumpaz ame
dixera. Illud igit a me habeto/ qd si tñ tibetis
ame defendi/ potuisse (salvo et opimare) quaz
nos omnes uoluimus et publica tre. Iuste non
me in eis perire laborasse; quia sceloz in de
pice et meoz fortius igit. Quid nolum firmar
meas pinali facere. Tunc eti uelle/ ut qui
st vigilans & modis reipublice/ mea pudentissi
mo horo horozmerez qui non solum multe iudicio.
sed et grauissimo testibus rei publicaz male ges
sisset. Horoz igit itaqz telat etemauoz; Imo
du 200/ ut (sic tu fisc) bene de me existimes.
neqz me atqz putem. qd in summo studio olimfa
miliareb nos defendebat. Quid no longe absu
tua/ qui me in graz habens. si consiliorum tuor
memorieris. quibus me fratre admomisti/ ut in
amicis multa gaudiissez: ora siba uita ad ampli
tudine reipublice referaz. Vale
At qd tibetis dantis no affuerit. minime of
fiam tñ reprehendo. Quid tñ quanto vnu
quisque nra reipublice debet. nec dubito qui nra
necessitatem oia dictum ac factum fueris. qd
(sabia et pullula) intali causa dici ac fieri a te
poteris. Quid temperante sua res in tñ locoz

deinde est / ut qui republ. bene qd. illu. volu-
 ent / hunc aut cedent / aut deserunt esse pa-
 nant. Nulla ergo multa societas est in illo.
 utermissus meus fuit & amicus / qd. dum ure
 z. p. alioi usi erat. in vero mille reperi
 de publicis canonicis se. tibi! ego no. aliis ut de
 bto de homin. illo iudico. qd. vero factis te co-
 stimu. mire in hoc et st. quatuor. velhementem que-
 des. ac tibi de hoc te horro! ut nihil sic ad qd
 te maiori studio horro. possim. Tum cum an-
 tea ptez multa in me offusa tua / maximas
 tibi geras habeo etz. in te recte concurso
 habeo. qd. vniuers. nrm z. p. debet esse charioz
 qd. penitentia. Vale.

Magnas habeo nrae tue gras. qd. nihil est qd
 tunc meo diffidaz. Tum cum in rebus
 iudicandis summa prudenter sis predicas. video
 no posse fieri. ut (quod ultro p. sapere audiui)
 ipsa legi nostrae obsecratam remoret tua sum
 Tu qd sapientia tua que nra videtis. Ego uero
 tabulas publicas testes / & retra ddiviunt. ita
 que in huius mox libibz solent desiderari / ua-
 pacata habeo. ut no. rancoribus (sic impetu-
 sari uel) sed ipsa ueritate pugnare te iudico. V.

Si admittitur de quibus adiut. scripsisti / noster
 tu est causa tua. nihil est qd. a te dubitari
 possit. Ego cum (quantes ad me attinet) p.
 spina / ut uera negligenter illa ad te inanno-
 dum venias. Tum cum videas / ut in optimam
 causam habebis. no ipse ibi defuisse uideris / &
 post eum indicatam venias. ut ibi aliud sit
 accidat his. qui de rebus p. pte. uer. qd. libi
 uenient / & post tempestatis agitatioz que
 ratione possit occurri p. pte. quas in sunt pre-
 cisa. Tapis cum tua representacione ibi venies.
 que (salutis legibus) p. pte. In causa tua meditari.

Sed ubi aliud equitas / aliud tua voluntas ame-
reget: non dico tibi / si nec peccat / qd ex te ga-
debor / si pietate hoc parvo ostendebet / ut ipse
plus apud me posset / qd leges & iustitio incul-
cior. Verum ne te qd hoc cum reges / pta
singulari modestia arbitror. Nihil enim ex te inge-
mo non esse / nec ea familijs / quae aliquid in
ura ciuitatis poni in curia qd iure / a se impo-
nunt / qd uelit. Curia ne sequi de eadz re te
admoneret / ut in omni tibi parata sunt. Tunc se-
tis defensio ambores. Vale.

Si sinez de qua et / & apud quae agerez /
non audiret recte (hoc pfectum est) adhuc
quicquid scribere. Sicut enim qm ruris sine bo-
num suspicere / & qd promptissime invenire
ad maledictum. Sed cum summa angustie non
equitas sit / & tu illi sic qd nihil posses nisi
eiusmodi facias / bono aio consule cetera diligendo.
Non debito multos hanc esse / qui arbitrium
quarta anacara me impulsi / ut de antiquis
sedibus / & de antiquis bonis velim. Q. fabri
pellere. Ego vero ita institutus sum: et nullus
hunc complectari in modo impia appetui.
Sed de iure suo alteri videtur / Et hoc hinc lumi-
diuum / aut hunc hinc / aut sicut videtur esse. Quo
dum nulli erit / qd de it non impia apud
indiviz cognoscit ostendaz. Te aut a conscientia
& natura tua non credas. & ego nihil at-
misi qd tua equitate dignum sit / ducaram. Vale.
A nostris legibus non abhorret causa tua.
Hoc te sperare uero. Nihil enim sum illi
quem rumor popularis / aut hinc fama contra
equitatem denouat. ut ignoror utrumq; instituto
magis operari uideret / attendere / qd sit iure
posituz / qd impone. Sed ut pte semper cum / ne
impia rumors ante equates ponatur / ita pte
deinde ubi consteo / ut aliqua culpa tua habe-

opinio de te gracula videt? Quicquid autem ingenio
meo aut studio perdeas poteris ut de meo tuo
nemini optime mundiorum etiam. tota illud autem facta
farsa tibi polluxerit. Illud vero quia pudentia
non transpicere/qua sit ratione & fortunis tuis
& non meo bene agilis. Vale

opinio causa mea impedit/ut hoc opus ad
te scribere. Nam enim te maximus et ab
dilectissimus est auditorum. Ette regioni meae
alium meos dissimiles sunt. nisi idem tale fuisse/
ut stolidi a me negligentes/ nullus hoec non
gilio. neque amictio postea corrigi possit. Sed et
itaq; mei sicut maximus et agitantes inter-
pellantur. quod te menaciam tenere/ quod re-
bus tuis et sufficiunt. in prudie habendum me
non vultus nostri quiescere. Ita cum ipse
bono non se meum ingredi rectisse affirment.
neque inde illius omnes et ligas eorum superesse ducantur.
ita multi iussisti non plenum esse equo aeo. sed
et oratio. Nec amplius quicquam date suspicam.
Ego vero in illis verbis/ & tue auctoritatem ma-
gnam futuri habentur. omnes memoria huiusque/
et similitudine quae haec nos faciat. perinde ego
aio distuleram. Quid inde sequuntur si? melius
audito et hoec isto quod ad te nullo. cui non so-
lu trax dedi. sed et mandata quae super
adte perficerit. Postea enim quod a nobis discessisti/
rebus (ut putabas) inter me & illum quod possem.
intererunt patremque/ hunc (ut sic) omnem sedi-
ciosissimam. ut ea perturbaret/ & tamen exstantur odi-
um. et fortunam meam nunquam deteriori loco
explicaret. Ita (quod in morte dia solerit) matu-
rissimam reculerent aliquando aspergi/ quod impetrat.
quod a nullo recte alio medio sanari potest/ quod a te
ipsi. Quare si me patrem esse vis. si fortunam meam
medolones cura ut ad nos adoluimus. opus est enim

reveritate. ut mihi eo me esse queritur unde
nullo ipso non dico animi. sed nec ipso quod sit
& si capiat. possit respondere. Vale
nuntia mollescas animo propterum agnita
typom levitate. ex hoc potes cognoscere.
Pensi e p. ne ex ipso amet voluntatem renoveret.
recte non voluntas hanc trias sequitur esse. sed
multo ex illis antecesset. Si ergo fortunus tuus
ut oportebat non affui. nimis amissibus officiis
metu. q. tu maxime imperium aio satissimamente
tu. illa qui patet mihi charitas ex medio eius
q. ad te tendebat. plant me in iustu renoveret.
Orcupi autem ad teconem quibus verbis oportuit. ac ec
illius domi ut non putaret tunc sibi ipaz rem tuam
habendam esse. quare inveni. q. omni que int
nos opposita fuerit. autem ab sponsoribus fieri. Nor
atus est enim seu natus condonatus ut rem. Inter
gram in membra aduentum differeret. quod certe illud
annuncie. q. et per me cum patre suo. ita postea cum
ille multo fuit. Admonui eum plib. verbis. et p. apd
se dicens ipse valeretur. & resperclus amique bene
volentes. q. statim & alia saturauit. Quod si impe
trati ab eo sunt. magnas ei me habitu. q. pelli
ctus fu. Si vero spem meam negabat assilia horum. sed
nosque viciissent. interminatus sum nihil omnissimus.
q. ad desponsationem tua & extraheres membra pertinuerunt.
Quo ille plus nihil credidit. q. saturato. que res
si assilum membra fecerant. facias ut illius factis
penitent. Experto indicis trias suas. Si quid intermixtum
ab eo gestus futurit. qd' ubi incommoda accidit tu me
certioriter finias. Vale.

On parua res est neq. inquisita de qua iam
duci ad te scribere istud. Namque omnia quae quis
in proximata nostra curia tuar. res & coiz q. tuis
rebus facient. quiesceras. vident. atque magis ac mag

indies ab alienari. Quemlibet oīs ut etiū ipsas eis
verbō dīcā: q̄ tuos om̄i custodes fēisti. Speculat̄q̄
quidam nos q̄ hoc tui sumus res tuis ac tuos q̄fli-
catū ēt nō posse abligr̄ q̄ s̄ modis tuis adver-
sat̄. si procuratores tuū (ut oportebat) adiu-
vassent. Sed inde periculum fortius est / unde pre-
sidū expectabam. Nam h̄i boni p̄ci primop̄r̄
infideli. At inde palam nō soluz ad eos q̄ nō bene-
tibi vident experient inclinare! sed eis spallorū du-
cas p̄ficiunt. Opus est itaq̄ maturations dñi ad h̄is
res p̄ curāq̄. ne tibi accidat / id quod p̄det eum
et h̄is q̄p̄ mortuo methodum adversum. Vale.

uāq̄ magis inuisu etiā ac in ipso itineri
iunēndū. p̄ter eos cumores q̄ rebū dī 26b⁹
mēs afferebantur! tñ cum forte milii occis̄ et
tabellarii tuū / ēt tuis tuis quas illi reddendas milii
tradiderat. nolui ip̄m sint mēs tūs ad te redire.
Sed ut ad ea vīna. quā & futūs mēs & meo-
cum dimicē p̄fida & scelerat̄ procuratores mēos.
sup̄p̄si s̄ia p̄gōgnōntum ea s̄t h̄e. maturas-
semq̄ maiori cōte utate discessus mēu. insi fuissez
maximus rebū detentus. Vilex illo nō voleui ad ea
respondere / quāt̄ quotidianū milii mītiabānt̄. nō
forte p̄derent̄ q̄silia mea h̄is q̄b̄ immē illa no-
ta est nō lebam. Nō vero cum tantaz habēta
fides prudenter hoc sumēq̄ in me bēnōlēntie/
quantaz postea mem̄i. te enī atq̄ eis horrib̄ ac mo-
roo ut eos q̄ partes mēas sequunt̄ / ap̄petitū (ut s̄dē)
de mēo aduentū cōtēores fēas. p̄suadēt̄ illio
nō p̄ de bonis mēis rationē reprobuit̄. qua
eos in integrū restitutos videro. Plura d̄ ad te sai-
bere. insi sperare p̄c̄ dīm apud te est. ac ta-
bellarū tui me celērit̄ sequitur. Vale.

uod ad te scribo tali est? ut id magis ad te
tuaz pertineat. Itā & si hoc alium ait vi-
derit. In interest est / ut si recte curat̄ fuerit.

magna gla ad te preventura sit. M. eum anthorius
& Cr. hortensis horti amissimis iam dudu[m] inter-
se (ut nosti) ad multum oculi desiderant q[ui]d ea q[ui]
noster cultus ad hoc sicut difficile utiq[ue] illas pla-
nare. Du[is] ergo studio p[ro]t[er]ius nra ciuitas diuisa est. Ios
mentines in rebus orienti ut res armi plane spectare
ad bellum inde videtur q[ui] & si multi non arbitrantur
id posse fieri. Ego in altero iudico. Sed p[ro] oportu[m]
acessim[us] tuis tollendi munitione p[ro]muli & omni hor[um]
malorum causar[um] intelligo. Si tu (qui multu[m] & sapia-
rebas & iudicabas) iudicabis hoc ergo assime[r]e. Nostri
quantu[m] r[ati]o[n]is nostri tibi credunt. Cogita si ciuitas
nostra exterior facta fuerit de consiliis & studiis tuis
iudicari et. incredibiliter omni bonoru[m] causas culpe fecit.
trahisti in sinu[m] temporior[um] p[re]terit. & futurū
videt. ut M. anthorius & Q. hortensis se ipsos
tibi permittent. ac ultro uelint a te fieri. h[oc]q[ue] ob
sunt dissensio[n]es imponi. Causas igit[em] hanc ex
peditione tibi honestas & c. p[ro] m[od]estia. Iudicabis
nihil posse magis ad laude tua accedere. q[ui] si et
istam usilio me perferebo. Vale.

i meo aliquo officio poterit sed darei alii. M. an-
thonij & Cr. hortensis. nullo certe in te pe-
nitulo ac labore desima. doner etia ap[er]ta sint ac
quæsta. Vnde tu hanc re tota[rum] q[ui]lata est p[ro]p[ter]a
cor[por]is homini vino quib[us] ciuitate oculi dissiparet. tu
vero mis omnis r[ati]o(n)is nubis bene esse capio. ut no[n] magis
desiderio me esse uolome, q[ui] illas saluas Non
inhil ei[us] monerit me respectu anthorius & hortensis
quos tu recipi. tu sum ex antiqua familiaritate
exquisitos habeo. Consequaz ergo has meas
tras celestis. & quicq[ue] poterit a me allo studio
aut nra fieri. totum id libenter suscipio. Satis aut p[ro]m[pt]u[m]
ciamq[ue] expectatio omni illor[um] ciuiu[m]. Satis aut p[ro]m[pt]u[m]
sequitur nra esse arbitror. si meo aduentu
ponendo hunc meum nolum uolentibus esse. Vale
on de re uulcani ac neglegenda. sed publico
conuictio ad te scribo. Oueret em me hor[um] ip[s]i

& nō e. p. instet. quae nō oīm ḡflio eoz hōm
 regeret quibus ip̄a s̄t q̄mis̄rat. nō ad paucos
 mānq̄ peruenit. q̄ illam dīno teneat oppressionē.
 Nihil em̄ inconscio contra afferrebat. nisi qd̄
 ad om̄n̄ vilitatē p̄m̄ret. Nemo erat q̄ nō libet
 dixerit. quodq̄ e. p. duxisse arbitraret. Nec em̄
 tenuit nec modestus h̄ip̄ q̄ m̄tra illas parietes
 versabunt. audire orationē eoz q̄ contra se dixerint.
 & q̄ maiortē habentur locū & p̄tez zōrem
 mānūndū q̄ r̄e p̄m̄nt. Si q̄ hōd̄ s̄nt q̄bus
 indigra vidant ea quae quādūlē n̄q̄ more ma-
 iorē n̄q̄ legib⁹ s̄nt. nullum h̄ibent locū &
 p̄tez rōnez in iudicando. Q̄ quo sit. ut ali⁹ qd̄
 recte sentiunt in q̄sultacōib⁹ nō audient dixerit.
 Ali⁹ vero quād̄ oīa in p̄late eoz cōfessari. de-
 nulla et uolunt deliberare h̄ip̄. nisi illa cum
 suis p̄m̄ntis exib⁹ cōfessantur. Quare n̄d̄ m̄z.
 si oīa q̄fusa s̄nt. aut si r̄eb⁹ p̄as & belli/ m̄bil
 a nob̄ h̄ip̄ om̄ns fate q̄siderate ad choles uel bar-
 bi fuit. Vnde uero Nec tanta m̄moila e. p.
 audiērēt. aliud non iudic. nisi qd̄ vīm aliud
 nō habēnq̄ caput aut p̄m̄pt q̄ de nostra vīne
 e. p. sentiat. & qd̄ sentiat. ad q̄m̄z vilitatem
 dixerat. neq̄ aut ḡea aliorū impeditur. aut san-
 gat m̄thi. ne oīa audiēat. quae sibi bona & ho-
 nesta vidant. Sed nullus est q̄ si uela laborib⁹
 & p̄m̄ndib⁹ p̄ patria offeret. oīa potius rem p̄i-
 est desertar. ne in aliqd̄ discrimen rezy suarū
 uertant. Tu uero & si gubernator & cura eius/
 odio malorū dissenseris. In p̄cōspicito quid ad tu-
 am uelutē p̄m̄ret. Illud aut mōto ali⁹ ecce
 heret. ut potius uelis si r̄eb⁹ p̄. dixerat q̄ illa
 p̄m̄re. q̄ cum ea om̄ez dignitate tuaz & esti-
 mationē amittere. Vale.

quantum rūpiam rēpublicaz nostra satia
 esse / & illam uelutē aliqd̄ m̄stib⁹ noscoz
 maiorē expōta. nem̄ potest melius q̄ tu uidi-
 rare. Neq̄ certe vñquā cōfessez imp̄bi/ om̄t

abducas me ab ea. si sperare potuisses/ p*l*q*m*ea
q*f*ilia in obsecrato*r* illig*o*. q*v*im quorundam cuius
ad cunctent*u* publicum statum ualeat. Sed cu*m*
iniquorum p*ri*flia magis i*n* publicis q*st*atis poss*e*/
q*p* ergo solus ualeat huius p*re*ter*t*. nec esse
q*s*ecund*u* defensores publici utilitatis q*st*ati au*de*der*u*. putari ad tempus huius potest
redend*u*. & aliquo m*ig*randum/ ubi secur*u* m*u*ni*v*
vire*r* hui*z*. Quanta post*u* licentia & imp*u*
nt*u* p*ec*candi f*u*er*u*. tu q*u* inter flue*u* illib*o*
& gallas s*er*pe agitatus f*u*isti/ melius potest per
te cogitare. qua*z* ab alio audier*u* quae m*ig* adm*u*
vo*r*. si n*em*o re*pi*t² q*u*audiat libe*z*ta*r* in nost*o*
senatu orare/ & en*d*icare quae bene de*re* pub*l*ica*r*
senat*u*. p*u* aut*z* me ad gubernato*r* e*ig* re*u*
uocas. arbitror te illud facere magis quod*u* am*u*
so*m* in rem. p*u* studio. q*u* aliquia certa p*re* libe*z*
ta*r* a me pat*u*is. Nam cu*m* in*hi* adut*u*sum malorum
v*im* potuiss*m* p*f*uer*u*. nec ei o*p*titul*u* d*u* ad
h*u*is stare vide*u*bat²/ & aliquia v*im*bras seu sit*u*
tudine*r* antiquae libe*z*ta*r* cognere. Quid erat
q*u* illi me putares posse auxiliari*r*? q*u* no*m*odo
explicant*u*. sed eos s*o*no iam extinctas ac mor*u*
tu*z* vide*u*rez? uell*u* saltem mi*u* ad ea uocass*u*.
in ali*z* spec*u*ln*u*g*u* repe*nd*ante super*u*at. Nunc vero
ad fin*u*is e*ig* & ad sep*u*l*u*ct*u* mi*u* credo inuitati*r*.
et cu*m* no*m* obtiger*u* q*u* illa em*u*z*u*. Saltem cu*m* ea
fun*u*z*u*are*r*. Sed non p*u*to sapient*u* est*u* cu*m*
ind*u*l*u* poss*e* pat*u*it pro*ce*des*u* m*u*ll*u* sec*u*um p*re*ce*r*.
q*u* s*unt* illa v*im*bras. Nec t*u* inter*z* est*u* i*u*nd*u*co*r* cu*m*
q*u* bonis cui*z* p*u* ob*lig*er*u* se*r* mort*u* aut*z* per*ci*lio*r*
q*u* p*ri*li*u* q*u* libe*z*ta*r* esse*r* res*u*ant*u* aut*z* n*ol*nit. q*u* tu*z* sua
m*u*l*u*on*u*nt*u*at*u* tu*z*. & se*r* rest*u*are*r* don*u*tr*u* aut*z* ho*u*
nest*u* mo*r*y pro*pa*tria poss*e*it. aut*z* temp*u*o uide*u*
quo non f*u*ista*r* labores & p*ri*u*da* p*si*lus cui*z* f*u*si*u*
cip*u*at. Si ergo casus t*u*lt*u*rit ut sent*u*az ea poss*e* a
me fier*u*z*u* quae pat*u*it q*u*tu*z*i*u*. fier*u*z*u*. Intellig*u* me
de*r*es*u*tit*u*are*r* publici libe*z*ta*r* maiorem curaz*u*. q*u* de
mea salute do*ce*re*r*. Aliud int*u*rem no*m* habeo q*u*d*h*or

tpe possim nostras . e . p . prestare nisi lacrimas i
quas saepe p misero statu illis effundam . Vale .

uid de me sentias . scire quod exasperatudine
homini & infamia eius q dñm tuus a me alienaret
uoluit . Quarenni tñ causa mea a te non satis precepit
ta esse . in qd vita homini eius q me apud te falsis
rumibus insidiant . potes intelligere famam bonorum
non solum nisi ad impiis temptari . Non ergo si q
de me dissipata est fabula . quoniam te oportet . Aperte
ea q nullis hoīis adeo spectata est uita . qm aliquis
cumen q̄sīngi possit . Illud fate uerū mihi sita in ouib
homini uiuere . ut nemo me uite cernere possit .
Sed q plura de hac re ad te scribam . cum ipse ex-
peritus sic in nostra ciuitate se homines fuisse / qui
alioꝝ fame insultent . & se putent eo quoniam
honestos sītē . quo plibus ab eis detrahebūsint . Sed tu
prudentia non solum considerabis de quo aliquid
dicat . sed etq; a quo homine . ne cuius uita impedita sit .
eius orationis fidem habebas . Vale .

atq; spectato est mihi inter ceteras tua . nec illo
autem de te mihi narratum fuit . qd ad famam tuaz
pimeret . non tam in mutuo iudicio meum . Deno
tñ te . & forte magis . qd credas . non q magna
familiaritas mihi nos fecerit . sed q iniquam
de te aliter / qd de optimo eius uidear . Illud aut
scribam / neminem tanta modestia est aut ta fuga .
nisi uite non munderet . & maxime ab his q pa-
reis ipsos nulla in pte virtus esset . sed loꝝ homi
ut ueram se hinc baui . ita iniqua orationis eoz
fides habui . Maxime em puto bonum hominum
esse / non facile de alio homini credere qd ipse no
audiuisset . Est em se oratio eoz suspirata q prom-
pti sunt ad maleficentia de alio . qm uel inuidia
et furens / uel aliquo alio dolo / & si non uer . ni
sumile usq; sit . Quid quatuor Inter nos interfici . nec
te ignorare soe . Satis hoīis de quo scribis agnoscere
Vivimus em in ciuitate in qua uita nostroz emi .
omnibus Inter se nota est . & quo quatuor q̄ sitat?

aut quibus moribus sit. Utmo est q̄ nesciat q̄ ad tua
rem p̄met. hinc hōrā a me/ tēs multo antequā
teat a te accep̄sser. Si quid euit in quo possim meo of-
ficio tibi placere. cognosceret me ita rebus tuis am-
cum esse. ut bīudētū nem̄ tuoy redam. Vale.

i tibi nō satis p̄spectus est dñs vñq q̄ te mihi dñm-
cum reddes uolunt. m̄ns p̄mū ḡone cognos-
ces. ut alteri migante homin̄ illi cognoscas. n̄t̄q̄ possid-
uidentur quanta sic ei fides adhibenda. Sic p̄mū
de homin̄ hor habuto/ ita vitam illam ab adolescentia
instituiss̄. et postea estate cesserent/ a nullo sit
possis aliquo In ḡne flagicij se vñq Cum em̄ loro
s̄c̄ illustri natūr̄ es̄ & in rūtate florentissima/
inqua fūlē p̄bi erat maior̄ suoy glaz & dignitatis
in laude tueri. maluit apud alios turpissimaz vñ
accere. q̄ cum dī libidine & intemperantia op̄is ince-
ps̄ breui tpe as̄p̄iss̄. ad hanc deinceps adest con-
uerit. ut s̄c̄ fortunis alioz insitaret. ta tunc
euit questum p̄bi misere inuenit. et s̄c̄ ampli-
sime op̄es ille cum ad hinc eis habuisset. nemini
bono usū fuit ut. ita modo eis hōpia multe gea-
uig est. Quod ergo tibi ac plane cogarem/ ut hōm̄in̄oq̄
hōrā audireas. cum aliqd de me mala resferet. nisi tu
optime cognosceret. nu nō possint. nisi frugi homin̄
placere. sc̄ibet qualis homo sic hic. sed quantu
ei cedendum sit/ cum id tam ingens tam p̄ditio
alium apud te accip̄se. q̄ tua modestia p̄spares. Vale

t si adiutorio non regeb̄s. q̄ me de mā am-
ara quoniam faceret. enī audiē tuas t̄cas legi.
non q̄ de tuo tuo dubitaret. sed q̄ me certiorēm
seasti de perditis moribus homin̄/ de quo ad me scribis
Cum em̄ ad hinc usq̄ tpe oīā vndisse p̄bi putaram
inuria fortunis maḡ/ q̄ suo aliquo vito. sepe ca-
lamitatē vñq insertus fu. Nec induceret in animi
poteram/ hōrā q̄ exhortissimis op̄ibus maior̄
suoy tam breui tpe ad miserā p̄dulcissimā p̄susset.
nuis fortunis alteri insidiaz. aut alteri p̄ tua
dām velle detraestuz. q̄ cum sepe legiſſez fortunaz

adhuc miseros homines sibi recognoscere nec facere.
 Sed hoc latrige omibz vero e peritissimi: q' errorum
 aliquo vel adolescentia induci ad paupertate; venient
 Venerab' nos ad arbitriam tamen inquit animo esse: q'
 latrige rebus que nullo modo sibi accidunt: non de-
 parceret malitia suam. & mallet se indignum fortia
 sua videret. Sed postquam trax suas legi: plane intel-
 lepi: cum non amittere aliqua aut errore: sed
 inuidia quadam & dolo ad hoc impelli. Pro tempore
 inter nos rebus ratiōnē: si q' huiusmodi ortu
 us fuerit tristia quād ex nihil est quo fidei
 homini q' hodie inuit possim habere: nisi con-
 sentiat tu hīc quād omni de te mihi p'suasi. Et
 si quid de alio hoīe effectus ab eo fuisset: fan-
 te potuisse: aut errare opinor: aut latrofacto
 p'suado ut tibi grās q' non es p'suas ignorare
 me ducas: qua uita & quibus moribz es homo
 esse. Si quid in te: is rebus cognoscet quod ad
 me pertinet: facias ut repeli me cōducere. Vale!

Va uita sic: aut quibus moribz. Et: p'suad. no
 pat competrū habeo. sed tñ ita uiduo ut p's
 ate uidiū facilius sit de. Dr. Sergio: q' illum
 apud te accusauit: q' ut illuz rimē ab illo re-
 missus intercedat. Quidamq' em (et audio) ami-
 scerū munī maris in rimando em usus sunt:
 nihil meq' hīc anno sine afflio pulchri a tuū immi-
 ni est testis. multa alia hīc addidit: que illū
 inusperata faciunt. alios de tuū seruis dixit ab
 eo pulsatos esse. alios ui de fundo tuo rictos.
 spargit. illi multe suspicibz & queritur. Tu ne-
 ro q' carnisfz hīc ignoras: tua putas ab illo
 bono int' aio dīq. & ea non dubitas p'petrata
 est. quia homo iste iniqua & petulantissimus/
 de hoīe fortissimis innocentie offensit. & tibi nar-
 evant. Sed ut tuo aliquo vel hīcmodo ul' pido
 quād ei temere crescas. sicut belua. Nam p'suaz
 a nobis illaz excessimus. extasie seducesserat

et discordias in nostra unitate / ut nulla esset stren-
tam firma societas aut amicitia / q̄m̄q̄ longua sua nō
laboraret. Nemo stat tanta molestia / q̄ homo
iste tristitia ingrediātū accommodaret / non aliud
parte parvifareat. Sed postip̄a cōpererunt homines
intelligēt / nullus domes̄t̄orū malum est in
unitate / nullus ergo publicū aug ille impulsor
suis ex non extit̄. tanto om̄is odio aspiratus
est in eū / ut punit̄ absit̄ / q̄ m̄m̄b̄d̄ n̄l̄on
diuelleret. Illū ergo uelut alijq̄ n̄r̄at̄ reipub-
licē pestem / a nobis non dico tristitia / sed prae-
cipit̄ cōmūt̄a p̄turbāt̄ / ac magno clamore
publico extit̄. Ita cum apud finitimos mul-
lum sibi cōceptuūlūz aut latratis inueniisse
ad nos duceret. Ut ad hū sup̄ior̄ fortū detec-
ritus est / q̄n̄ (et video) ad antiquū morte suaz
evidet. Operauit p̄pet̄ b̄m̄d̄entia fidei sibi
cōp̄are / si se immixt̄ h̄is ostenderet / q̄d̄ illa
nos hostes affirmeret. Multa de infidiliis publi-
cō iū & libidine sua cōpositūt̄. & in eis h̄or diu
nullo teste nisi seruo sit̄. Nulla affect etat̄
cōstituam / nullus signū qd̄ ingens nō possit
audire. Vix res illi audacia ad amygdalum
fuit / q̄ usq̄ amissat̄ non est ibi pat̄ n̄d̄. & si
te impedit̄ dolore & iactura tuaz ex parte
putat̄ / ne om̄es zem uel ab ipso h̄inac cognoscere
Sed nisi cauteret / h̄inc luduz tibi faciat / q̄ se
pe nos magno malo nostro extit̄. Est enim
homo perfidus / & cōs maliciis artifex / ac fabri-
cator. Omnes tibi examinat̄ immixt̄ fuit. nec
cōp̄serit / donec pīculuz qd̄ amob̄ de pulm̄ / & v̄bi-
tus & omnibus sensib⁹ intulcerit. Quare si sap̄
non s̄luz ei multa fidei latreb̄. sed nostro exemplo id
ages in tuis iūibus / et h̄inc hōres nō aliud q̄ aliquaz
publica p̄m̄m̄t̄ a nob̄ exterminet̄. Latrante sp̄li
non passione aliqua aut odio insigruz / nec brimio

lenna aliqua In Q. publicum; sed cum recto cum cunctis
fig. Et quod te audiit anno. factus quod tibi visus fuit.
Sed ubi est tuus meus secundus incolitus? nihil temere
de publico credes. inimicibus illis; nullo odio tuo di-
cuius; nisi eis alio accusatore / & aliis testibus quoq;
uit honestior est. illis eadē admisisti dictis. Vale.

Vas de vita & moribus securi admota magna
tibi genas habeo. Volo tamen magis hoc patrem
mandatum reddere mihi. qd est tuus. Quo te minime
inductus fuisti ut odio secundus. ut benevolentia pub-
lici. ut hanc ad me scriberes. tu autem eis sit puer
et a nobis emissus. aut vero nec familiaris tibi
neque notus. Ut huius ergo te ad scindendū impulsi.
qd illa tua exortatio voluntas & benevolentia tu
in mecum. tum eis in nostra compunctione. Est
(et nosti) nihil difficultus qd intercedere qd qd
odio in nos sit. (prestatim cum damnata assumu-
tur homines qd iniuriant non habent) nihil em
ptorū per primos quibus sicut maximi curat
motus & vita datur. sit gō ut sancte ab eo
fallam. sed minime magis. qd dum aliquis passus
impeditus legimus aut non fugiet / & non retardat
longe ut ab omnī eorum somnante & quiete in eis
ab oratione. homo est (meo iudicio) aut amans
aut furiosi. Non negabo me eis secundus allertus
est. videbat quidem & ingesta molestias & inori
stemot tuis gravitatis proficeret. Est tamen (ut sibi)
de quadam his qd potius sunt / & se nobis
tradidit. aut quia dīa ut dūmē nova horbus
planuit / & nequum quo magis ad humana studia
concedunt. aut qd nālter his afficiunt / quos in de
nostris affectos esse credimus. Quibus rebus pmo
tus / res dīa admisi quae tanto ut ingenio singulat
Conatus quidem non parvo odio impubiles fūrāz.
neque ad vindictā tamen mihi voluntas abserat. qd tum
fauultus. qd si sibi subiasset. gravus fortassis in tum
ultus esset. qd ille foret meritus. Est tamen se habeat

q[ui] n[on] h[ab]et o[mn]is e[st] tuus d[omi]n[u]s t[em]p[or]is p[ro]p[ter]a q[ui] n[on] h[ab]et
captiuu[m] ad nos r[ec]ontra[r]e fecerunt. Non quin illas p[re]dictas ut m[eu]s mes-
os aliquas trahimmo[n]i s[e]c[u]ndu[m] despiciunt. Sicutam inten-
tio[n]em q[ui]d si dolo e[st] tuus delude[r]e / a quib[us] ip[s]e p[ro]p[ter]a
humana tamq[ue] r[ati]o[n]e e[st] p[ro]p[ter]a est. De tua uero illa
in nostra tecum p[re]dicta voluntate e[st] exequia fato i[ps]o
me in senatu restulisse / & expulsisse litteras q[ui]
ad me sup[er] hoc et dediti. m[eu]s est quantas omni-
tibi g[ra]tias egere. & quanta benevolentia te complexo
fuerint. Laudabant m[eu]m p[ri]mum tunc / quo te esse
modesta amicitia q[ui]nq[ue]bant. Deinde multora-
do te amabant i[ps]o q[ui] nostro p[re]cepto tanq[ue] alioru[m] q[ui]na-
in p[re]ceptis q[ui]nq[ue]bant. Ego uero o[mn]ipotens quae ab his
dimicabam / non solum gloriam. sed q[ui]nq[ue] de-
te diperier sententia / valde angerebam. Qic[um] expon-
e[re]a dilectissim[us] es / ut publice m[eu]n[er]i o[mn]is hor offi-
cium in iungere. ut tibi p[ro]p[ter]a omni[bus] g[ra]tias
ingentes ducam. Sed cum ego multo m[eu]n[er]o
exulta tibi mea debet / ita q[ui]ntu[m] tibi g[ra]tias
ago. ut immixta uel p[ro]uoluntate men. uel p[ro]uol-
uentu[m] / p[ro]p[ter]a cumulatas possit tibi efficerre uoluntas. V
on ut reboz tantu[m] tuum iudicior[um] / q[ui] cum re-
stitutio ingreas tuam studiem. quem tibi ue-
hement[er] suspicitor[um] habet. Non certe (ann[us] te mag-
is diligam) potuisse inuidius ad hor officium.
nisi tua plurim[us] intercessio adiutorius esses. & re-
bus suis beneq[ue]g[ra]tueris. Video eadem opera & ma-
nufacturam. Eto xusi / qui cum te alienu[m] reddiret
a quinque / p[ro]p[ter]a q[ui] ad te scribo. male agitabat
Quid de eo si ann[us] adiutorius esses. p[ro]p[ter]a te iudicioru[m]
esser. Sed ut puto te alia te offenseris & p[ro]tuber-
tum inuenis. sicutem q[ui] adiuuus p[ro]p[ter]a sperauit ad
constatandum ann[us] tuu[m] / atq[ue] inflammandu[m] extra illu[m]
Ego uero quanq[ue] difficulte sit de altero affirmare
(et impone[re] tu de amore & odio agit) tamen
non dubitabo fidem tibi de utrop[er] facere. Est en-

alter iam pene nihil nō norū p̄ sibi p̄t̄rē antiquā
 familiaritatem & p̄fetatam in multis rebus
 De alio vero sc̄pt̄ id a p̄t̄ tuo nūc optimo
 audiūss̄t̄ m̄n̄m̄. m̄n̄q̄ maiores tuū amboſ sibi
 fuisse illud addebat ita literatū c̄st̄ odiūm
 ut iā nulla ratione p̄p̄caer̄t̄ a se alius possit id
 Maḡ t̄m̄ ducbat p̄p̄tātā t̄s̄t̄ m̄n̄tū! q̄ ut
 nulla q̄ extingui possit. Togita ergo quantum
 hinc homini credendū sit. q̄ maiore odio q̄ gra-
 nā dignus sit. Hoc tibi uollem p̄s̄ noti fuisse.
 inquam esset hinc p̄eueniū ut uel antiquū am-
 cum a te rec̄t̄iss̄. uel inimicū tibi aduersis̄t̄
 Sed p̄mitt̄t̄ q̄eso x̄tr̄ a me p̄p̄caer̄. ut plū
 m̄n̄ vni c̄t̄as qui oīa p̄specta habeo & te sume
 diligo. q̄ h̄om̄i isti q̄ non sentit qd sit rectus. nec
 a uoxi odio discedit Si intellexero te am̄ tuū
 quilibet reflueret. q̄ si uolam in te btm̄uo-
 lema / & aut̄ om̄ q̄ te amo. nec ap̄t̄ auda-
 ram his hom̄ib⁹ qui sibi viam nō sunt tuo mo-
 modo adeo malicendo affectant. Aliud nō ex-
 p̄eueniū quod maḡ a te q̄ nostra amicitia expe-
 tem̄. q̄ ut intelligam ea me possit facile apud
 te ḡsequi quae sunt honesta. Valt.

inquam de tuo in me studio ac bernuole-
 na m̄n̄q̄ dubitauitem̄. tamen m̄n̄z est p̄
 int̄ semp̄ amor m̄t̄us indeo rescat. Non pu-
 tabam fieri posse q̄ mea bernuola nō cumulat̄
 esset. sed esset̄ et nullo tpe usus sum a te ama-
 ei nisi hodiecum dix̄. Cum t̄m̄ nulla occasio dim-
 intereret̄ nō set̄. euc̄ me ab aliquo errato deterreret̄.
 m̄n̄q̄ potui in leta m̄a etiam exp̄imenta anno-
 vii tui sumere. q̄ aut̄ m̄n̄ me astimones nec
 patet̄ me in iniuria peccare. & si om̄s maḡ
 laudibus q̄ correctione detectem̄. in non alij
 reprehensio tua m̄n̄i est cornuta. q̄ ut interduz
 amara interdum dulcia delectant. Non querō

defensionem aliquam apud te. est enim hoc primarie
viam. ea uelle tueri quae et intendari oportet.
Si tantum quoniam in modestia eius esset qua
poterat. recte hoc matu' serope desisse. Sed si
iniquo aio fecit manu' illudendum esse inobligatum.
id est ut non solum tam affirmaret suspicione
quam de se conperam. sed et multum magis augerat
Anida ergo p'state in magnis invendit' videtur. q.
ubi negligenter fuit' / q' si minima ab ipso imho
exstitit' in ad summum usq' regunt. Nemo vero
p' instat agat. Ego (quantus est in me) operia
dabo/ ut illum carcerem aliquanto habeam. q'
si nulli obium interesset'. Depe amori inimici
sue arbor' q'surgit q' g'minatus. It' te admoneo
(cum sic prudentermus) q' nihil in ista dormi-
nione a te agat/ p'ret' eam opinione quam
de me h'c' fuisse faciat. posset enim levitate mea vi-
dezi. a timidi ai'. q' ultra mentis am' sibi illi-
tissimum. Q'io facti ora p' tua sapia/ quae ad tu-
norum mentem spectabunt. Vale

et ibo ad te de gratia & pace/ quae nuper
magno g'stus' omni' ciui' nostroq' m' st' re-
lebrata est. Cum en' bella ciuili' en' sparsis-
sent. q' iam sol' ac itaq' partes inter se queris-
sent magnis viribus. videlicet omni' no' de pre-
da/ sed de vita atq' sanguis certare. statim questa
via dima (ut ego arbitror) mentis omni' adeo in-
fleget. ut nemo possit/ q' no' summe pacem &
concordiam. sedaret. Contra itaq' utimq' sup-
har re missis. statim placuit oib' (depositis aliis)
renovare legem auxiliari/ quam olim atq' mem-
oris (duse trassabulo) uidebunt. ne illa omni' nu-
mero offensas' exstaret. illa en' obiecta dol-
acionez minuziae interpretat'. Q'ita est ergo tanta

tanta p[ro]p[ter]e incertitate: ut nulla usq[ue] bellorum vesti-
gia apparetur. Hoc tibi significare vides ut
qui semper bella ciuitatis spectaculus fuisse/ nunc
muta pars tranquillitatis/ quanta nostro an[no]q[ue]
legitis. plim gaudetis. & nostre fortunae con-
statueris. q[ui] nisi manor[um] aura te detinet. p[ro]p[ter]e
Carceras. ut no[n] iam p[er]trap[er]is. si in p[ri]mo h[ab]itu
bono satis & videntis nobiscum fueris. Vale.

Em mihi immixtae exatissimam. Nam et bel-
la ciuitatis semper spectaculus fui. ita pacem om-
nibus rebus pretul[er]e. Cur porro potest esse pa-
tia/ n[on]c[on]tra p[er]petua magis nos oblicitent. ang-
aduertest maiori dolore afflant. p[er] tua ini-
cia fere quinque habeo. Cum enim genus alii
de traxissez. tu plima ornamenta atq[ue] adiu-
menta vita/ apud nos sequetus fui. Multas
quidem artes atq[ue] honestissimas disciplinas a
vestris herib[us] percepisti. & q[ui] non impositiora
parte locanduz est p[er]plex amicu[m] et sororitatis
cum suis riubus traxi. In caripa patria que me
conuicit. Preterea inutilib[us] est/ quanto merore es-
sem/ cum autem quotidie priuatis odijs & publi-
cis ea inter nos decemur Merito ergo uestre for-
tunae spectaculus quartus q[ui] magis insperata erat. So-
michi orationibus fuit. q[ui] vero me hostiis ut hor-
tato bono videns & fratres nobiscum suar[um] (vix
enim verbis tuis) facies amico. quamq[ue] adhortacione
tua non egerez. Et iam apud nos esses: nisi fuissent
magis occupatores. abutis n[on]c[on]tra te publicas. causa de-
titibus sui. Sed ut spatio non multos dies abeo. Inter-
im illius rupio libi p[ro]ficiens esse! nemine vix re-
& magis uestis rebus sedis gaudet/ aut ex uestra
vix concordia maiorem adiutoriam sentiat. Vale.
Agim honores. His diebus delati sunt ad antro
miu p[ro]m[pt]u[m] nostri/ haec horae recte sapienti-
simi. quibus nemo n[on]m est/ q[ui] non sumunt letari
debeat. Non enim fieri potest/ ut sua gl[ori]a et n[on]na no-

fit. Est præterea non parua spes nobis omnibus. In ut-
ra benig sperandi de nostra re. p. & posse aliquando
simili beneficio ui. Si quid tamen aliud est qd' ferat
nos nostros et nos ad virtutes. hoc in primis ar-
bitrio est possum in rōne honoris & glorie. Vnu-
si magis virtutis qd' fortunæ confert. Virtutem ois
regerentes atq; alacriores ad magnas res qmendas
tendentes. Hoc etiam uos ac diu in ore vt me re-
p. p. trias gratulam. qd' sapientia oferendo iustos
honores. huc qd' exegit de se meus sum. i mul-
tos duros summos & optimos rues fecit. Nō du-
bus p. uro sicut. p. amore/ vos in bonis uestiu-
bris quicquid honorib; & dignitate magis honorare
sit. Sed hoc ai vestis iudicium gravis erit. si. ut
dixi. p. pleas uestras & rei. p. grecas / & optimis h; i
viri facte dignam gratulationem habent. Volo
ulla re situ nos multo annis maiorem volup-
tatem reponere. qd' postquam dñnnati est nobis
de honorib; delata ad antonom. Non em sumus
illi quibus onus dolent. qd' eos vulnera in re. p.
maginos esse. I sua virtute & industria bene meu-
tisunt de illa. Sed hoc vnu male nos habet. qd' q
virtute patres sunt honoribus & dignitate infe-
riores existant hinc em tecum dia loq. libe &
debetum. cum te serio & adiutorie semper us. susurru.
Vna tu rea nos (et fratris) melius hortat spacie.
p. res. p. st illis qmittit quibus debet. Nō em putus
eos dñnnatos futuros beneficiorum regi. qd' alii pte-
rue virtutis excellunt. Sed pl. alii de hor scibis
quibus verbis eportet. p. ubi sapientia & grecas agimus
sic sapientia quae omnes rues honoris ad bene regita-
duis existant. Antonom uero gratulam. qd' etui
sic fortia summa est. Tu uero nos quae nolabim
illis. & hortaberis. ut si quo loco uidetur nos
rei. p. auxiliari. nō laboribus/ nō punc nostris par-
cent. Eamus qd' deni illi. qd' non patiemus nos aut

sollicitudine/ aut fide ab aliq^o m^o euit vniq^o. Vale-
 randoz illud tibi ex finia ob optimatum obti-
 gesit. qd^o de tua situatu in peccam se optau-
 em. Turaui autem ante omis rem totam ut ad te
 ptriberet. ut intelligeret hor meo officio neminez
 est. qd^o te presentem magis affectaret. Tu vni-
 senatus de summis rebus frequens Inuria remisset.
 multaq^o inter se agitata essent/ que ad salutem cuius-
 plementum. postremo memorata est causa tua fuit
 aut Inua. qd^o ultioris incredibilis de tua restituend^a omni
 patrum offensio. qd^o locus multa de ai virtute/ de animi
 modestiori/ ac de Indignitate fortunat tuac/ honori-
 fice dicta ac Dponsa habuit. nec non multo p^o. ex
 qd^o sententia planus cognitor^z de his et fieri. Cetera
 ergo qd^o cultum redditum dicit qd^o scriptum fuit/ qd^o non solum
 patrum/ sed etq^o bona tua & dignitate impatio.
 Ego vero (vt statim dixi) noⁿ expectavi ut huc pa-
 tem sententia altera feceret. sed antecedere vidi.
 ut qd^o amore & benevolencia por tecum. nra tibi de
 ombus rebus a nob gelicio congratulatur. Valt.
 Noⁿ imo expectate huc tunc de tua restituend^a fuc-
 et. qd^o genitores miti videntur. Video ergo
 qd^o amor tuq^o vnde^r se expendit. nec facile dicam
 quas res minor volupcate mit afficeret. an qd^o se-
 natu^r consilium de tuo redditu promulgatum sit. an
 qd^o tu illud miti insinuasti. Tu enim dia pac-
 tubus qd^o spissos debam/ qd^o illum optatissi^m prout qd^o
 sum. qd^o opes/ qd^o dignitatem restituend^a. Plura in
 videoz tibi debere/ qd^o neq^z in opilio unqua desisti
 ma qd^o gloria. & de mea reuocare in urbem ita at-
 tentus fuisse. vt omnis necessarius meos & ipsi
 e. p. qd^o me restituat hor officio/ has humanita-
 te videntur. Sed cipio p^ote certior fieri. utrum
 miti licet qd^o immort meos huc esse In patua.
 Enam meo mort p^ostro. & causis amoy. & e. p.
 versari. Satis quidem quod dimicat ta res miti se
 verit. dum qd^o isto potenter illoz qd^o putant se nullius

aut legibus / aut egredi subiectos est. unde omnia
ex malorum origo fluunt. Mallem autem ut assutum
vitam inglorio ageret. quod contra in eosdem flue-
tus ac plurimis reuelui. Speco tamen ea sapientia
ac moderatio patrum scriptae esse. ut nihil de-
restitutum sit ab his / quod non velint istam & bene-
tueri. Sed magis stanco ait proposito / si quis ate omnia
explorata est intellexero. Vale.

Nulla vero est que te plurib[us] debeat / si vo-
luptate de pace agit / quo maximus de victoria
tue pars / tua eti[us] p[ro]miseres & p[re]parares indebet[ur]
Majorum recte nubi modestia tua laudans respon-
sus / quam tulissel gratias exauditoria / & fidelis (no-
nus) quid magnificum & admirabile h[ab]ent
h[ab]ent firma bellorum / multaque saepe ap[er]to uno ipso di-
sciplina militaris / magna eti[us] / p[ro]p[ri]etatem h[ab]ent
recreant. quae nisi suscipiamus / & singulari quadriga
laude prediximus / recte vel iniudi[ci]o vel insuetu-
s[us] maiorum videtur. Sed eum quoque exploratio
qui reposita sunt magis fortunam / qua in datus
posita / tu vel immixta virtuti apparet. Nullus enim
impator / aut duces maximorum operatum / laus &
gloria tanta fuit / quoniam illa & virtutioribus quod
esset / & h[ab]ens q[ua]d manu fortis cum hostiis gloriosi-
sent. Modestie vero / humilitatis / clementiae / et
recte[us] / virtutum / neminem ipsius habeat sonum vel par-
ticipem / q[ui]llis recte utitur. Quare tibi p[ro]miser[us]
nullam extus laudibus maiorum / q[ui] si publice
quodlibet insecurus / & pari studebis / quae si re-
ta sit / omni bello melior fuit. Vale

Non ignoro de pace semper audiendum
esse / t[em]p[er]e iureos (et datus) aucti p[ro]misser[us]
Sed illam non arbitror pacem esse durandom / q[ui]
plus habitura sit insidiarum / q[ui] benevolentie / s[ic] a[et]er-
na bona ait dicit. sed (plus puto) non pacem attinende!

que causa ad pacem hostis meos impulerit. **T**u
tum se desitutos oī presidio videverit / & iam oī
desperata i rogauerent qua eone possent aliq*v*
sp*er*ni respirationi daret. non ut sibi imp*er*tu*m*
p*ro*fit gesenduz. sed ut arcius bellū possent. **N**on
tuerit. **N**emo qdēm nāz eoz malius nouit / q*e*xcept*e*
q*uo*d superiorib*z* sp*ec*ies sepe de fallaria eoz dactus fui.
Dic hinc p*re*sudet ut te sponsorem pacis q*uo*d p*ro*b*at*
as. nec q*uo*d p*ro*b*at* / q*uo*d non tam aīo pacem optem*us*. q*uo*d
ut t*u* q*uo*d salant. **N**olle*m* sapient*e* esse meo p*ro*p*ri*o /
et hoc aī modestia*z* tantifac*it* / q*uo*d illa vitorie
q*uo*d in manibus habeo / antefixa. **C**u*an*t m*ul*ti aliud
habras. noli m*ul*ti fieri*z* esse in ea et / q*uo*d m*ul*pi
posset pla*q*ced*it* no*n* solum fac*it* mod*er*a*z*! sed e*re*
uite m*ul*ti pericula afficer*it*. **Vale**:

Al*o*ptas a*m* te fac*it* q*uo*d a*te* magis uel*im*. sum
me*z* est / ne m*or*is amicitiaz intam fr*at* q*uo*d ego
tu*m*um. **O**is quantuz amau*it* te / & quunt*u* ex*er*-
c*it*u*m*um. **N**unq*u* illi fuit tantum in e*st* mea ro-
mod*u*um. q*uo*d p*ro*te*re* no*n* neglig*er*em*z*. ut*q*ua*m* mod*u*um.
q*uo*d p*ro*te*re* non f*u*l*u*per*em*! ib*is* hoc us*u* tuo accide*re*
et intelleg*o*. **N**escio quo alio officio aut quib*z*
sign*e* maiorib*z* / tibi declarare posuer*em* quantu*m*
s*it*. & dilig*er*em*z* & obseru*em*! **T**u m*ul*ti mi*hi* ames/
& chariss*im* habras. nescio q*uo*d causam sate i*de*longam
afferas. **T**u em*z* reteris in*te*bus pp*o*ptau*em*
alios vincere*z*! recte in*te* mo*n* / & si a*te* no*n* uel*im*
in amore super*ari*. tu pacem te m*ul*ti esse
magis cup*o*. **Vale**:

All*o*ttore tue magna m*ul*ti attul*er*unt modestia*z*.
Amo em*z* te q*uo*d aīo / & ualde obseruo. Tu uero
m*ul*ti videbas ministr*e* meam submissare nec
sat intellig*o* / quossum ha*er* verba tua perting*o*.
Vell*er* / posse a*te* Imper*ar* / & responder*er* tibi
modestia*z*. **S**ed post*quā* me cogit*o*! tu bona uerma*z*
tu*m* / vell*er* et responder*er* m*ul*ti q*uo*d tibi in amore
no*n* responder*em*! **Y**mo*z* / q*uo*d te amando no*n* amiss*im*

Aut enim vim amicar ignoras! aut male ab alio audiisi. Non nego te nullum in amicis nostra officia preuenisset. nec erat ista primum oratio tua necessaria. nisi me plantas (et indecessus nubis) ingratius habeas dicere. Possim horum in loco / nubis nisi pudor esset. Impudentia. multa narrare / plus agnoscitrum minusque me tibi ullus officio / ac benevolencia resipissit. sed ne quoniam / ut beneficiorum meorum vident maiorem rationem habet. G amicis. Nihil enim mihi videt minus amicis. Pro sui officiis meministi / & alieni obliuisti. Vndeque habes in mente amicis. Nullus ita enim beneficium officiorum quod per se est. semper multis rebus attenuans. & usui nostro accedit. nullus ego & te laborem / nullus pindus / tua salutem. sicut per me quod est quod a me velis? In quo me amas? supra ea a te scidi. Et est (ut dicitur) amicorum opus. ea hinc se aperte habet. Si quid erit quod a me sit diligendus / dabo operam / ut quod tardius te amando est quoniam suum. eo si tecum non pluerit hanc modum est quoniam reges. sed aliqui reges anterierum. Vale.

en putam ad te latum tam magnu mo. qd ego expressum recte sumq ad te scripta. Sed postquam etiam haec sunt lata ecce / fuit in prouinciam deducta. & minorum operarum est dico dia mea / ut hinc habeta. ut respondebam tibi: ut non putabis me ad te sine causa expulsum. Sepe ad me causas reuelas querelas detinuit / qd nihil summa familiaritas quaz menti hz sibi aperte operatur. Quin semel at strenuus te admonuimus / nullum ex timore officiorum tuis posse minus esse. qd si mta raga illi etiam quis habuisses. nec patieret sibi a tuis manus fieri. Innumq tamem audiri potui / ut verbis tig fidem habetem / donec sermone & litteris molitor idem affectus mihi intellegi. Spp. ego ad te. & qua potius modestia usus sum. Quod mihi erat quoniam faciat te / ne ego nimis late amarer. qd tu a me diligebaris. qui vero (ut video) tibi

pmodesta fuit. Sed licet his q̄ se amat / aliquid int̄
 p̄t ep̄postulari. licet et̄ consert. rati. Modo
 illud patr̄a / altiores est̄ utr̄ amicis radices /
 q̄ ut leuisimis causis tolli debant. Si placet / fra-
 cta gredam tibi / m̄ supatus est̄ at̄ / nō s̄t̄ be-
 niolentia! sed t̄p̄ et̄ officio / & diligencia / m̄ me
 & m̄ sol̄ om̄ q̄ m̄ti sunt. fuit c̄m m̄ officiis.
 q̄ (si v̄) quādūcūs intr̄. c̄m t̄b̄ p̄sta! p̄
 illud m̄t̄i p̄stabat / nō te putare alio m̄t̄ m̄ est̄
 m̄t̄ c̄d̄. q̄ cl̄m c̄m te iudicab̄s magis a m̄t̄. Vnde. Vale
 q̄ m̄ m̄t̄ fuit̄ t̄p̄ aīo! h̄p̄ t̄b̄ m̄t̄lesis p̄
 ut. Sed c̄m ignorat̄n̄ causis nec m̄t̄ Actio-
 nes. illud ego iudicaū nō fuisse amicis tut.
 p̄st̄t̄. c̄m nullus ex̄t̄i officiis fuisse. Sed non
 gredam Caiocrius / q̄ iure possit aliquo loco duc-
 et̄ / Et̄ nullum officiū m̄t̄m̄ neglexisse. Si uero
 quicquid a m̄ optaūt̄ / qd̄ m̄q̄ q̄ r̄p̄m̄ effe-
 t̄t̄ p̄p̄ḡ s̄b̄ imp̄t̄. Nihil est̄ p̄to. quod
 amicis c̄ / p̄t̄te honestus. sit̄ agentis. q̄ m̄ si
 video m̄ p̄t̄le p̄ssim effe. a necessariis meis
 (ut ip̄s̄ dicit̄) iudicari s̄b̄ sit̄. illud valde
 n̄t̄ utr̄ possit a se dīi iudicasse / m̄t̄ eōm̄ ut
 c̄fficior̄ m̄t̄m̄ neglegere ī c̄m ul̄o. Invenimus
 effe. iudicium quidem nō m̄q̄ a te diliḡ. q̄ t̄p̄
 hor̄. qui (ut video) mult̄ amicis tua abutit̄.
 Qui aut̄ t̄b̄ & str̄mon̄ alioz idem intelligit̄.
 nō maiorem fidem oportere illis h̄c̄j q̄ s̄b̄:
 arbitror̄. Sunt enim homines aut̄ amici. aut̄ huic
 di St̄l̄ hic sit̄ finis. Quantū m̄ s̄b̄ amicis.
 m̄t̄ eis Opt̄o q̄ summa benivolentia m̄t̄ est̄.
 Ego om̄ia p̄te scrip̄am̄ ī que digna sunt
 nostra amicitia. Vale.

si de tuo m̄t̄ aīo s̄t̄ p̄fusus habet̄.
 dubitarem̄ n̄t̄ t̄b̄ m̄t̄lesis fuisse. c̄m m̄t̄
 diebus c̄m lucerij apud questorem nostry contra

missarum tui defendi. Sed cum superibz tibz nihil
a me gestu in amicinā nostra agnoscitur, qd a ue-
tri estimaret nostra aliam esse, putam in hī fido
meo ē te nō proutibz fuisse iudicium meū nequa-
de re ad te non fessi, qd te negligere. Sed partim
compunctionibz meis, partim qd iudicarem ita te statim,
ut nihil a me sine causa in tuos estat factus celestes
Quare a te majorum velim, ut (sicut feci) plamohi
reclas, si forte alter de ea re sifissit. qd de his
homibz qd nos desideriū optant. Nisi tñ spē-
cias, p̄tētū apud te esse, diligentissime tu om̄e,
causam ad te sifissen. Interim hoc de me iudicabis
nullo spe amicinā tue respectu maiorem me habui-
st, quam du causam istam honestissimā tu zœ
contra hinc tibi necessarium suscripsi. Vale.

enī est qd (et postea) de mea iuste aīo iudicas
Cum enim tñ valde amarem, antefactis
omibz quos postea notos habebam, nō poteram
regitari, quon idem tibi de me amderet, p̄sumē-
bamqd nihil ait gestum, maledictione, iniurij, qd
nō officio tuo aliena fessi. Evidēto tunc, et
plim letor, qd hīs regitariibz & qd hīs meis accidētūt
tue, que illig veteris benivolentia tua, qd in me
& necessariis meos, p̄tētū amoris testis esset, qd aut
in iudicio contra necessarium meū statim, ut reper-
hendo nec aīo. Oro tñ id ait (et scribis) honestis-
simus tōne factus. Plus ego vñ tibi qd omnibus alijs
redo. Non tñ modestiam & antiquam afflictitudinē
prudentiae tue. Si qd uero in hac et culpa necessarij
mei straduz est, id uelim facias mihi cōmo dispoluisse
tu quid ad officium tui phurat, uidebus. Ego uero ui-
diū meū de te nō mutabo. Vale.

upis ante hanc quo instat rei nostre sunt, caput
est, qd si om̄is interdictū nostri quaeratur, vno
deterioris loci possemus iust. Conflictamus enī bell

no scilicet exteris. sed et quod sumus detestandini.
est tumultus & intestine discordia vagantur hostes. passim
agei discipiuntur. rura hostili mortuus flagrant. huc
sedunt. Inter membra nesciunt ruris male que-
nit. Nemo est qui publice utilitatem seruat. Quisque multo
inconvenienter periret est. Nullus pudor. nulla re-
verentia legum iuris est. Jam palam seducere
parant ruris. Nichil male est quod amplius restat.
nisi ipsa captivitas. quae nos omnes hostili fecero ar-
securum subiicit. Et quidem putatum est ut
minimi malorum mortem ipsorum iudicem. Video que
sit patrum nostra fortuna. que tollerabilius aliquando
erit nisi nos spes vestra cum dereliquerimus. Vale.

Si tumor sinister de rebus ruris aduersio
ad me delata est. non in potestum eam apud
nos despiciam esse. Plura ergo per venire mali in me-
tem possumus. Iudeus accrescent. Si dia nobis
ab exercitu hostibus aduersa est et destruxit. Etiam
bellum tumultus & circumsona metuera tolli-
cenda sunt dia. & fortis secunda. qd ab illis nobis
inminent. Ille magis iurum est mali miseri. qd do-
cedunt & alijs cum ad me possint. Que res nisi de
spicio & auertatur eoz qd bene admittit regi. p. insul-
tum esse mitigat. plant mali diuinare videoz oia
futuras quae eoz tu maximis timet. Non fac ad
mici pessimum. Iudicia ruris tuos in manu discur-
dim tempore. nisi forte alq sint in cunctate que
st putant eoz diuino posituros. si dia in potestatu
hostium veniant. Et est timendum ut minimoz uel-
troz dolo pestis ista existita sit. quo facilius illi
victoria poterit. Nullum hor loco posse a nobis
hor malum levare aliquo meo presidio. qd soli
esulere quo via regi. p. minime potest esulere in uarij
Sed postquam regi eo putemus ut id qd perire no-
lebam. non posset a me fieri. non admittam. ut
non adulterium qd de regi regi. p. Blatt sanctum
Explorandum est ab opere qui regi. p. salvam no-

lunt. quo quisque cum sit. & sapient sollicitandi
sunt omnes omnes sibi utenti et fidi & amicis utte-
ret invenientem. Præsidia suorum sunt a nobis omni-
te in urbem dipendit dones videlicet vi possit regi
allos / q[uod] non bene sentimus de libertate vestra Numen
aut moribus iste curari poterit / nec malum hoc
quod cum invenient / a diis tolli / nisi absindat
ab ipso corpore illa posse que est regia. Spero q[uod] si meo
filio tua misericordia sua faciet / brevi intelligens a nobis
de pulsum est omnis periculum / q[uod] impunitus visceribus
abundat. Sicut enim ego sentio q[uod] nos in re uictoria
factum suis exortatus esse quoniam debet. Ego enim non magis
d' rea salutis labore / quam si omnia uobis sum
nisi essent quoniam. Vale.

& desiderium tuum differam. Statim sufficiam de
eo q[uod] nuper optas a me audire. Absolutus te pa-
rebus omni audiendi sentiuntur. & his fidem te datur est.
Numen uidi / attentiorum aut magis eruditus in causa
agendis / q[uod] si quis est / mihi tuus manducando
tibi omni patitur / quanto vis ducendi posset apud uidi-
citos sunt quidem adeo uellemus & aere impulsa-
dis cumibus quae tibi diauebant / ut omnis uidi &
ibi perbenignos / & aduersariis confessos tibi collerent.
Uoculabant omnes in omnem orationis inuid. Prodabant om-
nium & expectant audiendum preterferbant. Tu vero item
est in sinu. tamquam omnis offensus fuit / ut non minus
in re uictoria gratulari sint / q[uod] si negotiis quoniam ageretur
Hoc alio uolu se dixerit ut cum tuu liberarem ea sol-
licitudine / q[uod] ut h[oc] multum affinebaris. Vale.

abto tibi gratas & magnas quidem / q[uod] me liberasti
sollicitudine magna & molestia. Sed mox uo-
lupitate ad me assent / q[uod] ad me spissi de patrono meo
homini modestissimo & eloquentissimo. Delector enim ue-
hemeris laude sua. & officiis eius se magnifico ita
& si iniquas dubitacionem de mea causa / q[uod] sedim
me nos esse danda / in q[uod] in iudicis non aliud / q[uod] in

nungando stpe dñmne pndtū. mli. 16 q. gubernator
 est p̄t̄tus in arte sit. Sump uterbar ne r̄p̄t̄s me-
 si m̄p̄ / aliam fortunaz habuiss̄ ab ea q̄ optakim
 Haudē itaq̄ me talim p̄d̄t̄t̄ est oratory. In
 quo neq̄ summa eloquencia / neq̄ suetū dehui Pre-
 m (ut sp̄tro) p̄ m̄ipsuz illi gratulabor. Int̄m si-
 ḡm̄t̄d̄o ei me summa t̄q̄ studijs at effigio t̄q̄ graz. V.
 sed de te sentiant om̄s & amici tui / et iustici.

significare a me tibi desideras. Qm̄ vna est
 scientia / int̄m̄z et q̄p̄libz tuis maiort̄t̄ est inge-
 nio. sed maxima utraq̄. ne illo sit modeste uteris.
 Quare in virtutem si fama bona te delectet. si op̄i-
 mo hom̄i quā m̄r̄ recte nō parucam sc̄l̄m̄s. vide-
 ne recte t̄s virtutibz tuis quas magis sunt sola modestia
 definat. Int̄llico quidtm̄ te summu in urbe m̄ra
 cūm̄ futur. si ingenio tuo modeste cui sc̄l̄t̄s.
 Quod ut feras. t̄s t̄p̄ ec̄ 200. Vale.

Vm̄ modestiam a me desideraz̄ scribit. sic hor
 uult prouermat. Sed faciam / intelligent om̄s
 et m̄r̄ & anima m̄i. si alia hunc virtus sit. nec
 sicut de est. Non fit fieri / quin ista etas multa la-
 beat quat et prehendat a st̄m̄bus. Et s̄p̄t̄ qualit̄
 reperunt / qui q̄p̄ inuidiam aut q̄p̄gnant aequali.
 aut maiora vna nostra faciunt. si q̄p̄ vel ingenio /
 studio prestare illis videat. sed sic om̄s pro-
 cessit. q̄ hom̄i om̄i dia in me laudaverint. sed
 trahint nichil opinionem modestie sed non p̄mittit
 eos est. die in hor exort. Innum̄b̄m̄ in hor vnu/
 et neq̄ etate inqua sum. neq̄ labore impedi. qui
 dia faciunt quat ad extermiñam hom̄m ardunt. Tu
 me (ut fuis) ad hanc rem adiubabis. et sicut tuus
 adhortitoribus & q̄p̄libz / multo ardenter factus sum
 ad bonas artes. ita te bernardina m̄p̄vra cūcum̄
 consternasti per te intelligam. Vale.

unquam alias de maiordibz / q̄p̄ m̄no rebus ad te
 p̄f̄. Tanta tui sunt. et non modo ut ad legendum

mittare. sed caput de patre habent. Magni quidem
apparatus agitantur. qualiter forte a nostra rebus aliis fac-
erunt. Magni cypriates gravabunt. classes instructissime
armantur. fabricantur nostre turentur. apparatusq[ue] bel-
lum ingens mari & terra/ q[ui]a gentes stup[us] nobis
minimissimum. Et est omnis opus in unquam epi[stola] fuisse
nubis datum quo melius delectiora capientur
fuerit. q[uod] si acceptissimum. eterni pax rebus no[n]tes
futura. Quid em[m]en[di]catur (hac r[ati]o[n]e exp[on]ita) que
nobis bellis interfere possent. a nobis amori deinceps
sunt. aut armis. aut vi oppressis. Nihil aliud
ergo nostre rei. p[ro] restat. q[uod] ut etiam hanc nationem
feneremus. q[uod] nobis factu[rum] est difficile. modo
consilium nostrum celestis adiubat. H[ab]emus oia
quae fraude possunt nostros conatus supercedere.
H[ab]et[ur] impensis est. nos q[ui]dlibet muniri. Ille imp-
ravimus. nos omnibus rebus necessariis instruimus.
Ille domesticis & exterioris bellis/ iam factus & de-
bilitatis est. nos vero integri & numeris alias po-
temos. Quid plura? quam multe rebus a se
& sociis nostris hostium deservunt. Nosce autem
urbes quotidianis urbibus nostris sebor[um] augentur. Nihil
ergo est cui non plant estam victoria nimirum tem-
peramus. Nihil deest nobis volumus. Sed bene re
de ipsa maturitate spero. cum iniquia ad huius-
modi rem affinendam/ prudentioribus aut fortio-
ribus dubitis usumuram. Sapi[li] ter adiutor. videlicet
quicquam eis p[ro]p[ter]e effera[re]. q[uod] rei. p[ro]p[ter]e
H[ab]et hor nolum te ignorare. ut q[uod] maioris te op-
tare scibam. de majoribus rebus a nobis que h[ab]i-
tantur p[ro]p[ter]e me doctior fieres. Vale
iniquam trax tuas receperissem. iam oia de-
jubus ad me scribis. apud nos diuulgantur.
quod nimis oportebat fieri si nos antiqui in nostro
senatu fuisse et fruviatis. Nihil em[m] apud nostros ma-
iores ostenderebat magis. q[uod] silentio indebet accep

& glorijs rex / quae ad publicā uilitatē p̄m̄bat
 Sed de hoc scis ad te. & ista non ignoras. Illud
 m̄gis ad rem quae nunc agit p̄m̄ere arbitror.
 utrum sapienter a nobis deliberatu sit de bello
 suscipiendo / & quo tanto apparatus instruit. Videas
 quidem spondet certam victoriam patet tunc. & ou-
 bene p̄ficiat. Eo vero q̄ in nihil magis Instruū vide-
 am p̄ ip̄tus bellorum. & dñs quae agit / patet in
 hostibus vestris esse videtur. vestorū ne vestia q̄se-
 li fallantur. Quare si possum de paci suissit delib-
 eratio nostra sup̄ta. q̄ r̄s no solum honestorū
 sed & ceteriorū uobis p̄missit. Oferas tū expon-
 plus alij gentium ut. & videas sepe multas ci-
 vitates bella suscepisse quae quāvis eis appelli-
 ta & instruēta habuerunt. Insolentia tū ex-
 tu sc̄p̄tis sunt. Caro r̄bō potentiissima hinc
 amnis (dicitur Mandubius) bellum gessit in romāp.
 & quāqua uastitatem ita ut uideatur. & rhombi
 pent angulam. In ip̄tus no fuit victorie. si op-
 tina tandem se uult. & rhombatis legib⁹ serue
 Cyrus rex p̄fay in amnis fecit triginta /
 multa bella. sc̄p̄tis gessisse bellum sc̄p̄tis
 multa. p̄p̄lbatq̄ illa gente uita. si postea in
 p̄petua pace futur⁹. Quem aut finem tunc conat⁹
 eius abhorrebit rhombis regna sc̄p̄tis (sc̄p̄to re-
 dī. & diversis miliebus p̄fay resū) sc̄p̄tis colom⁹
 pater aut no p̄mitoreat. ut bella quae a nob̄ ge-
 renda sunt / matu ep̄p̄tū habent. sed dum uict⁹.
 am vestry possum ad pacem & quietiam. q̄ ad bel-
 lum queritur. Uta est aliqua res quae h̄c uob⁹
 dissuadere debet. potest ut tū maioris cum gla-
 tore hor negotiū q̄sia. q̄ illud bellum administray.
 q̄ ī hostem no impatiū. (et sc̄p̄tis) sed q̄m̄thi
 ar potenter / bellum suscipit. Et est timorū /
 ne alię gentes renouent ut iniunctū quae in
 metu potuisse uentre quāde ad lyc uobisfringunt!

definire a fide. Ecce ergo papa noster, oia star-
dere, modestior & humanitas, non auctoritatem
ab ore eorum quod partem nobis persuaderet. Si autem
insufficiens esset noster maneret, prudenter ne in
senatus nostro deliberata fuerint ea, quae cum
ad hostes pertinet, quod a nobis quisque interpletur
habet altera scripta quod plim in e. p. potest, ut si tibi
visum fuerit. Senatus de his rebus & iubet, & ma-
tibus de his rebus interpres deliberetur. Ego
enim & fide & bernardentia mea, in nos omnes in
pro nobis omnibus bene vederet. Vale

In illo tempore de rebus marginis adiit scripti. Illud
scriptio est scilicet ac maximam omnium, quod bona
michi videntur mala rebus nostris impendere, ut
nisi deus a nobis huc ipsa auxiliat, facili possum in rati-
onem desolatorum ac ruinam diuinare. Bellum
enim transiit, & fama incredibiliter ac pestis,
qualem non dum usque legimus, neque audiimus, tota
seme purpureum cum dantur est perpesta. neque viae sunt
nulli aliquae epparte ad hunc remittendis, sed metu-
hor dictum integras, & se deterrigat. Co-
gitatio ergo non dum posse non tantas dantes perficit.
quo enim usque nunc plurimum. Num vero defessi pa-
tritudo sumus, & spes ipsa, quae donat aliquid potius
nos animabat ad huc ipsa mala vel repellendi
fortiter, vel perseruanda sapienter! Ita remissa
est, ut nulla omnino esset videbat. Quis ergo no-
stra diuinare posse, non solum desolatorum, neque
ex aliis, ipsorum urbium nostrarum ultima interruzione. Ecce
enim ipsa in quo ubi nostarum ciuitate uestrigia fue-
runt, horum querent, neque restabunt illa signa
huius enim potentissimae ac florentissimae pestis
nre, nisi deus iram suam emiserit. & neque
nos tantum mali fessos, iam tandem prius aspergit.
Et quoniam humana presidia iesu nostri desistunt.

regim (qd' intemperante saepe manus amict) cui co-
silia nostra omnes primi atq; cogitatores ad deum
referre. ad qua rem sequendum nobis eas &
adversos & nos. Quibus deo uidentur auxiliis omnes
& auxilium a nostro preceps. tri pessimum elemen-
tum suum mutatura est in melius mala/ quibus
afflitum ac perire sumus. Vale.

Ita tuis tantum attulerunt meo mo-
lestiam. ut nullo tempore maiori in meo se-
cun. Cum tamen eo perdire sunt fortuna mea.
ut iam nihil possidit ab hominib; op-
petari. maxime timendum est ut diuino est
auxilio pueri sumus. qd si nostro alio ex ore nobis
accedimus. putarem oia non plura eam. sed et
fortis ait preferranda. Sed cum hi se facimus/ q
liberatam q/ pfecte sutor. maxima vitta/ magno
ad pinu/ saepe mo suscepimus. mensu q/ inq-
tate fortuna/ eo patitur si. ut diuino sumus
& breviter pessidio pueri sumus. nec quod ab-
est uicto mala oia quat ubi uestre cunctura
dimicasti. Querent ut scelus fortassis horro-
q/ post nos uenient. uis nam furent tanta or-
bis fundamenta. & tandem illarum pecte nostre
fama/ qua dux in italia floriam. sutor interibit.
postqua neq; id pectabit/ cuius regi gratia nostra gla
& nomen dulcum ingenio fuit. Vna regi potest
intemis nulus gloriar. q/ habetq; exempla da-
cessimus urbium atq; regnum/ qui pectorum
aliqui habutemus. Ita. ut nihil aliud ad nos q
ipsi nomen pertinet. Plures vero ego arbitror
mutates fuisse/ q/ sunt apib; gla regi gestar
insigiles & predicti extiterunt. in quibus firma
similis typula fuit. pectorum inopiam portar
& orator. q/ suis gestis aut orat antezimine il-
lustrarent. & non patarent. tunc regi quat
dignae immortalitate essent. memoria huius
vnam nra. e. p. quae glorie uida fuit. ita &

hōres p̄f̄. sit / p̄ox eloquētia simpliciora esset
rex nost̄ay memoranday & mendac̄. Nūd In p̄io
intelligeret. q̄ta debeat est vincerat apud om̄is
victoria magnifica / eoz. q̄ suā t̄ḡra eoz
ezq / n̄l p̄as uel belli facta aplati. p̄ max̄
oportundatim definiſſe nostri homin̄i n̄ satis pos-
sum admirari. n̄d iudicare possit om̄is suos con-
ar labores a se fructu suscep̄tos esse. nisi quide-
cent q̄ eoz possint immortales fieri. Sed de hor
hant. Consilid uero tuu quo in reb̄ exterris
dib̄ est utenduz. suscipio & laudo. quanquam
se uero est (ut auit) t̄p̄ placandi super. n̄ magis
necessitas p̄ nostra uoluntas fuit nos supplicare. Mel-
lem hoc ut mēlio usi fuissim̄. n̄d nobis dīa erat
integria. & signū fuisse ea a nob̄ fieri ex quo de-
j. et pl̄a non sc̄do postea q̄ a nob̄ rorezi n̄ q̄
faciāt ergo qd̄ & ipsi pauit in fidia t̄mp̄esta-
te fuit (ut in librit & exempl̄lo tuo) iam abo-
re facta & cassata nau. nostra om̄is nota faciāt
Si de precestr̄ nostra expaudita fuit. ne ingratit-
periam aduersus nūm̄. Si uero fata nulla rea-
pax inflecti potuerint. eo bono fuen̄ / q̄ utūt
illi q̄ in suis reb̄ aduersis / nihil a se p̄ttermissuz
est intelligunt. Vale

opinam om̄i laudem hodie me dicit q̄st̄ que
t̄s est operaz̄ nostr̄. q̄ fortissima pugna cou-
mari stetit atq̄a nost̄. ut p̄tinant p̄ defensio
parat moriendo durissimaz inde uictoram duleat
Amoth zo a nob̄ illi Ingens metus ac fidia torq
ubis t̄spidit. Cum t̄m̄ malum semel p̄ire
q̄ diuturna obſidione p̄trem. Insperatam uite
via q̄st̄queſ ſit. quo in bello nob̄s uite uisa est
ipm̄ celi ar dīa nūm̄ p̄ nob̄s militasse. tales
t̄m̄ tristis de maximis gloriis / sp̄tus fuit. ut
vix illus nōs̄ milited in bello vendeat. Quam

utro fortuna altera p^o habuerit. et hoc apparuit.
 q^o omnis tanquam periret ad mortuorum pati fuit.
 Signa virgenti militaria capta. castra omnes hostium
 facta & drepata sed. nō tripla pugna fuit. q^o aut
 more gladii exceptus non fuit. aut a nostris capte
 interceptus. Cum aut uictor noster expectat in
 urbem reuictorem. plurimis & maximis hostium
 traxit. ornatus mixt. In modum tota noctis nostra
 fuit ad spectandum effusa. Nemo erat q^o nō daret
 laudes & gaudia deo. Omnis utroq; nō utriq; traxa-
 nam. sed diuīq; laudabat tanta uictoria &
 tantum omnis fuit. ut non ea multoz homin. sⁱ
 vniq; fames eadem agit adem agit vulneret. Nulla
 utro hominis edet omnis nō patitur. Passim nos-
 tra milicia conspicuabat tanta largitatis & iuxq; omni-
 copia. ut minip; in sola summa fortitudo ageret
 maior fuerit. Vobis hercib; oia nota est. ut
 q^o pindoz nostroz p^o sonz fuisse. et publice tra-
 gullitatis p^o corporis fuisse. & fortunis nostris ren-
 gratularetur. Vale

Venimus expectatio futurat a me deliberares
 uictoria. eo matri uictoria de q^o ad me fratre. eo
 mundior fuit et^r & gravior. Nō poteram plorū nō
 magno dolore affici. sed audiebam urbem uictoriā
 artissima obsidionē cinctam esse. Dolbam & plorū
 uictati quae diu rapuit nō & punitio futurat debet
 et infelix hostium uicim. Liberasti ergo me
 hodie maximo timore. quo p^o uictoria salute q^o sinebas
 & libero habibi q^o debeo gratias. q^o me principem fecisti
 et^r quae uobis experecesserunt. Intelligo quod
 q^o hys quae uobis diuinaq; gignent. quante uice
 debet salus uictoria homib; esse. in rademia de-
 sperare omnis. a superdimortalibus astuta futuris
 Uenimus arbitrez est q^o non induceret ista (ut scilicet)
 uictoria reli. & uobis non solum pugnasse. sed et^r
 uicisse. Sed alius a uobis q^o atq; q^o understandum est.
 ut annū uictor minime in stolidis rebus efforatus

Et illud magis pudentius (scit facit) ut vici
torum vestrum pars ad diuinorum causarum. qd ad hinc
maestri regni omnes esse omnia impiorum nostrorum
ad subversioem. & tunc subiicit viceram ac excol-
lum diuinum deum. Nescio qd impiorum postea ingredi
repturam. cum summa uictorij attigim. Deinde
quoniam hoec nullaz felicitate esse pretium.
& fortuna amissione. Ego vero nullaz aliaqz esse
esperiam fortunam aut aduersari iudico. qd diuinus
guidemusqz. qd hoec non estqz aduersari expectat.
meo rogo rogat. Deinde aut ecclz aliaqz est ecclz.
qz instabilitas tempis nro nostro. qd fortis nob
accedit. Nec adhuc ista nra scribo qz putem a te
ignorari. sed ut cures tuos quoniam fariatis nullo
qz diuinis esse magis tenetibus. qd ubi maiora
ab illo beneficia s. scopus. Spero bene de multis
tuis. Non nihil tibi ualebit apud eos autoritas
tua. si donatus nihil magis. e. p. quoniam. qd
ut fortitudine in bello. in relogiis in parvoleger. V.
Hil est qd liberaria fariam. qd de magistris
& pulcherrimis rebus qd hic sunt te uictor
em regnare. Postea em qd nostra omnia hostili
metu liberata. Oros ac paci se dedit. Inactibiles est
quoniam statim zeti. p. reformati indies & quasi
renovari ceperit. Si qd erant ueteres inter nos et
nros discordie. omnis statim sublate fuerunt. Om-
nipotens uerbis nouas affinitates inuenit. Atque qd
postrem bellorum intercessant maiore cultu qd
primo. ac maiori opibz repetunt. neqz uagi
alias intanto prece fuere. Olurum vero le-
ges antiquae & vetera statuta qd intercesserunt
nosta insularia atqz negligenter modo reso-
uerunt. & quoniam fecerit omni estibus ita approbata st.
quibus si obstatum fuerit. nemo dubitat quoniam
betu nostra in iniuitate (lo em est statu ubi poster
aliquanto breviter videtur) qd diuinam calam

tatem appetitum & fortiter pressi. q si rader
 q diu feli tramq) tranquillitatem & omni
 tenuis mutuiss&. Gaudet usq; her tibi qia
 fortis. ut q temp nre gte attentissim⁹ fushi/
 felicitatem nostram h⁹ nos no ignorat. Vale
 E his quas ad me seplisti magna rete
 voluptatem aio ptecegi. Cum v⁹ temp
 gressus in metu pterem q diu fuit de nostra
 salute dubitati. magna molestia me liberasti.
 cum supio ib⁹ t⁹tis tuis intellectui curitatem
 nostram ab obdictione (q opp⁹ mitbat) liberataz
 t⁹tis illud aut tanta libera me affect⁹ q mī
 renunciasti no solum nos gravissimo puto qst
 temptos. sed et ipsi rem p. q̄ noua alia
 form⁹ & tractorem statim dictim suscep. Gau-
 des medius fiduc⁹. & plus q̄ credi posset. si
 latitare nostra letor. Video eadem illa egregia
 manor⁹ nostror⁹ in c. p. fundamenta magno
 studio a nobis montari Nam en leges in qib⁹
 iustis ciuitatis sol⁹ trat posita quasi modius
 nostrorum uenissent. nec mos antiqu⁹ in ob-
 stinaz. nihil mir⁹ fuit. q patrīa nostra ad
 obdictionem perducta fuit. Vnde vero restituta
 legib⁹ & om̄ bona quietudine. spero nupia
 uirtutem nostram amphorā a cunctis horo
 fruſt. q̄ breui tpe futura sit. modo in medio
 resu no definari. Sed ubi quisq; puas poter-
 it magis p. c. p. instruas. timendus est ut
 hoc noua libertate fustra gressi sit. Retinenda
 est ergo inter nos gratia. nec affirmare sunt
 leges antiqu⁹. & cōbenda sunt noua instituta.
 nec penitentia est ut quisq; plus possit invi-
 tati. q̄ equitas q̄ iustitia Quod si a nob⁹ pfectus
 fuit. plant dulce v̄g⁹. z. p. (ut scribit) In
 tota pūnica p̄man est futuram & uo
 imperatores h⁹ ipsi genib⁹ q̄b⁹ aliq; strinxer. Vale

no te nouay regi impian^r esse. & accusant
me sepe. q^{uod} unquam ad te scido de his rebus/
que hic sunt. sicut Hodiecum dicit me deinceps
possit communari negligencia meam. Impiebo te
no malignibus (ut multi solent) neq^z falsi rumo-
rebus. sed magna & de q^{uod} rebus habens auto-
res. Huc ex Egypto quidam in urbem nostram
navigauit enim / a q^{uod} in nostri oculis diligenter per-
cunctat estis de omnibus rebus. et videtur eponus
dibus namque unde soluerat / noster natus oculum
et plurimas gentes austiles afflupiit. A urbem
aut regiam ipm nihil tunc suscipiente. si effudisse
ex parte regia monachum Hostium. q^{uod} cum solo ex parte
viscidissimis inimicorum interceptus fuit. Nec multo pessi-
ma Hostilia frustra ad urbem alexandria mota. q^{uod}
repudaret fuga eponi pte percepita est agitari Alii
marc cuby perturbant. ali^r uero libiam. Quis? eo fr-
ebat. q^{uod} metu eum impellebat. Quid deinde statuit
st! docuit se nihil rectu trax Nam semper venus
ad pupam flumib^r. Et^r cursum maxima rehi-
tata ad nos tenetur. Nec si uero fuit. in hunc
arbitrio illa ad nos ruit plemente. Agit em de
prata prima nostroy homi / q^{uod} se impedit illis expe-
rit. Si q^{uod} est q^{uod} ad te plemente. ruerab ut iniqua
nimmo detimento fieri poterit transigant ate omnia.
idem & ego facturus sum. Aliud ad presentem non habeo
q^{uod} ad te scribam. Si alij cuiuscum ipso ea regione ad
nos habuerint. fina te de omnibus rebus certior. Vale
Ou puto dubitandum ex obiecto q^{uod} ad me scidi
q^{uod} iusti hostis q^{uod} in Egypto uersant^r possunt sibi
maxima detimento i nisi res suae me in iusta regi-
nouay malis regionem tutam contulerint. Nuda
em sunt q^{uod} me in maxima metu induant. in si-
cuitate alexandria illa natus barbus poterit fure-
nt. Endem xuma sepe talpant no fini Egypti

opps. sed ex omni & ex multis pribz negotiando ibi ut-
sum. Si vero diu in obliuione manendum sit. ti-
metum est/ ne perna meritorz. Inceptum belli
post expellunt. qd' sive aet publico a' priuato ut
huius futurz sic. nihil possit rebz mea dicimur. Ita
in seipso amiss' omnis primus instam coloris que-
stionis. video una die omnis fortunat' metas est' ro-
fuptus. nisi prouocato ea mei tempes tiae usi sunt
qzlio. Cuiusq' de omibz rebz terror aet fieri
Si qd' forte expeditus ad nos navigauerit oraculus/
ut primum forturz et' noster subditim. nich-
il sit qd' p' me et' latrat. Vale

ulta expeditus regioribus ad nos affecit.
quotidie mona/ de incredibili apparatu uali-
dissimi exercitus regni orientalium/ qd' cuncta
re & terras nostri imperei/ nihil ad huc traxit
habemus. Nisi quis aut' in variis p'ros primi-
littere nostros. qd' sagittarii rebz emissores/ hoc
in Indos expeditam. Sunus quo & vicibus intelli.
qd' eis a nobis atq' s'crys p'ouibus illud quid seruus
Multas ad hanc rem vias habemus. Constitutus en-
si. noli ita ut forma est/ et' ministru' fuit ab his
qd' primum sup' hoc negotio. Legatos nostros
in orientem mittere. qd' in Insulari regibz de pa-
re tractent qd' eis si agi potius. mandata illi dicitur/
ut neq' perna/ neq' pollicitant' alla/ (et' modo
eis equa ab illis posse) Ia passionis discordat. Qd'
si infesta et' videntur redemptio est. Tunc his ar-
bitri' erat/ qbus facile bacchus virum. Sciam
nisi ipsi discordiam fringant simulacrum atq' dissi-
mulent dia. Deniq' attemptent/ qbus illos ad ea
met' se instantia possint. Exortati dissiperint. Nec
ullum finitus his rebz sanat'. donec a illi ipsi pat-
ritus dissipent'. aut' bellum qd' nob' qminabatur
m' se roruerint. Si vero he' noster cogitatione

Si haec nostra q[ui]da non fallant. stat manu pugnac.
& ea p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e. q[ui] debet[ur] n[on] nobis struit. Si
enim nobis arma & equi. habemusq[ue] viros audaces in
bellis. neq[ue] ducas nos decim[us]. q[ui] q[ui]llo & velibus
no[n] pluri fortior in hoste q[ui]lgeat sed et viri re
siant. Quid sit fortia deus n[on] n[on]it. nos tamen r[ati]o n[on] sp[iritu]
ellum m[er]iti signif[ic]ans magno apparatu ab ora
talis regibus institui q[ui]ca uestig[em] impie. sed
victor[um] a nobis pretermitti q[ui]d ad hoc percuti[re] possit
sundum a uestig[em] inimicis & sicut p[ro]lineat Mo
yses q[ui]d possit uel ad h[ab]itu sapientia uel virtutis uoces
addi. Si enim fortia q[ui]lgeas respondent[ur]. no[n] dubito
omni[us] nos bellorum rito motus geturos. Si vero n[on] in
diminutu erit. Atro & si copiis inservios sus. in
& robore militari & f[er]ua et in militaris superioris
figuros. Quam enim haec n[on] nobis turbare militum
egrum & poteris semper militum ualuerint. rati
bi insuis bellis uictoria fuisse. Magno clamore
belli p[ro]elia inueniunt. fortis p[ro]mo impetu videtur
Spagni[us] tela sua temere. Sed eni[m] ad e[st]es ventu
est. factio agunt omni[us] regna uictus. Nostri uero
expeditus nec signis sunt ad inuaderentur. nec invi
fortis ad sustinendus. uel punula uel castrensis la
bores. quatenus ab hoste latissim[us] o[ste]ria in p[ar]te
fortis temptantia sunt. q[ui] expenda fortia belli
Quod si uesta regia a nob[is] exiret no[n] poterit q[ui]
si q[ui]lgerint q[ui]d his barbaris. deritandis. audi
fortis p[ro]gl[ori]a uesta. at impio q[ui]d austriu[m] macib[us]
amplissim[us] & illustre ampi[us] p[ro]p[ter]e canentia majoris
erit. ne hostis uel imperator offendat. Ita dum
exploraret in omni[us] p[ro]to dimisit[ur]. q[ui] ad nos re
ferunt de q[ui]lgeas hostium. de mortib[us] s. q[ui] ab illis
agitant. dum legato[rum] iustitiae ad eos. Interim
compacti sunt adiug. artes invenire. q[ui]subendus
est e[st]renus. & oia ita a nob[is] sunt invenienda.

quasi cum hoc finis uictus / & In medio regno uic-
piter. Teneat enim legatus uictor agent de pace
& tunc negotium pacis. si intelligenter uox non magis
ad bellum patet. q̄ ad otium & quietiam. Sed q̄
propter hoc autem & nostra summa sapientia cum est per-
fita plaus ad te de hoc ut non scido. Sed qd est qd pro-
uia. t. p. possit a me ut quod ho uiri manu fieri. li-
beris omnes laborum atq; dia pula & uia salutis addabo.

omissima res his diebus nob̄ arredit. neq; abullo
nostroy cuius alios audiret q̄ ego te esse
norum fratre sensui. et negligenter nulla rem fore
timbitur aut tam omittam. q̄ no maximus cunct
em libi impuniti esse notam. Quidam in fallaz te-
clim eu apud nos essem. intellexisse. Et hanc fra-
tione ciuitatis nostra meoptimum respexit sublimu horum
patrum amarissimorum. Ut q̄ facta plaus non scido. Re-
tu sibi ad ciuitatem nostram p̄mitit. Intrare hos
tis nostri misericordie uerbū que optimū cuius quod ho
misita. sicut trinitatis beatuī poteras dedit. Obstessa
q̄dū ciuitas fuit gressuā intratissimē ita. ut res
plaus ad deducendū expeditaret. Tum utro sublimu acrost
ad p̄mū que etenim. eripit agitare noua quidam / quibus
hostiū immisit uictorius membris / deuictum suis ciui-
bus tradecet. Repente ut invicta hostilia quidam.
dixit de rebub; majorioris uerba apud duos iustiū
ficeret q̄ ciuitas expeditus. iusti ut nulla res eoz pa-
tit timet / q̄ nimis ei q̄ culpi / utrū illo recaret / tam
male de se merita esset. Onde hostem nostri mo-
rit / uerbū insi uno mo ast expugnari posse. q̄
si q̄dū suis obtulatum esset / no dubius / breui illos
rebus poterat. Dat enim locum no est longe a membris /
arboribus quatuor / suauissip ut de iustitia fugam simileat.
omnipotens locum hiscib; extorris. futurū iustū &
iuus remissorū est ad custodiā. notiūq; facili
posse mentis quodam. & totum ciuitatum capi. Quis

... et in abhunc credidit. neque alia p. ipse
litterat / fuit tam. Dicitur ora nostre signipiat. q.
postea apud / nra 22. regula effici. Nostre insigne
positio / pluferet. priusq. beneficio nro clauso. re-
laxi q. pressi sunt / resi / aut capi. Tamen no du patre-
facta est esse nobis. i. quo matrem extituta noster
ad eoz membra pulvra. Tu aut huc secreta habebis
domi efficiendij t. eum esse p. leas intelliges.
Vale. Data S. I. kalendas februario ante
omn. p. d. cum hanc gesta sunt

Alpini magnum in r. ap. amorem narras.

Ego utroq. p. m. gaudeo ora nro p. est p. tue
miss. Sed no possim induci. ut fortu inuitate
p. b. de opib. vici. No enim quis tu p. sapientia
habebunt. Ut enim q. patet male de se inuite-
bent refecere. Illud aut maxime a iudeo auctorita
est / ut aliqu. eius paratos de sua patria vicerit me-
rci. postea sibi res nra - p. Infestos sentiat. cu
& auxilio militari viros optimos intelliget. &
p. mu horu in senatu est his / q. no dubitas p. r. a.
q. b. z. a. p. oppressi. mihi. mo ipsi ora possim
q. uelint. Quod aut scib / ut huc nostra victoria
efficiam. Hanc multa admomontat. Indigo ut
ita auxilio. vt fide. q. illa nostra inuincit possem
Operi nos ora sapienti efficiemus / q. h. t. r. a. p. t.
possint condere. Ut nro de est q. ibi aut viros
ad huc maxime r. e. q. fortitudinem. Sed no forte mi-
noris sapientia est scire videnti un modis / & ali-
q. in medio cursu victorie subsistere. q. alia
d. eccl. No duo ta bona occasio neglegas. Multi
tm sunt q. nobis hanc illam victoria p.mittat
inquisit adiutorios vestras. tecipidam inimicorum
noniter facti. mtoz suoz quod fecit omni audie-

eut insidiosi exercitio est Interceptor. Quid apud
 illos probata. ita fortiora videtur probabili. Sed
 et in rebus bellicis fortia magnum Imperium habet.
 multa autem temptanda sunt. Sed nostra in aliud magis
 q̄ in q̄ exspectum virem / no satis postea attendunt.
 libet non temere sept abris fieri potest. At hosti-
 li interim crescat animus. & p̄petu q̄ primo Imperio
 hordeat / maior his Insurgit. Preterea non
 q̄ accidit ut q̄ Infugium versatur / restaurat
 bellum / & armis pugnaret. q̄ si a principio non
 depeccassent de vitoria. Oliva de hoc se scriberet.
 si multa oīas essent. aut si haec iniuriantur egere co-
 plio putari. Et est ipso non perfactum. sed angusti-
 eti sunt / q̄dū de summis rebū habentur. Vero
 aut (ut ad me scribis) iam insignia ad rebū hos-
 tū monist. opto ut illum ep̄tu. Dea q̄dū in-
 ventus. que fortia uisa est inib⁹ patro. In ser-
 tissu nobis quisque. Req̄ p̄petuā uincere posse.
 si mature d̄ ep̄tu et q̄dū ora ad me scrib. Vale

si te noui delectant. habeo quidam unde pos-
 sim abunde huius tuo desiderio satisfacere. Nos-
 tra quicquid aut p̄m̄ m̄atoria / tanta et q̄ mutante
 no fucrunt i quantitate habeat instans. & ea in mis-
 tribus sunt. Quae sunt iniuriae huius et q̄ ral-
 p̄ne galli nouas et agitant. Alii utrūq̄ dnoe
 deponunt. & si In libertate vendicant. Alii sibi no-
 nos tiranos faciunt. Multe du nouis rebū studier.
 suo magis q̄ alio in genio videntur. Multe ept-
 pla iteray sequuntur. Nomille conat reuocare
 antiquos dnos / q̄ bella potentior de principatu suo
 dispositerant. Utrella est iniurias in h̄ Imperio
 q̄ sap̄ uel q̄dū intente motus utar. Tunc salutis
 in aliis q̄spirant. Populi eos habent sui furoros
 dures. q̄ in & sp̄tare. utrūq̄ antecellant. Tunc

mona olim rabi opuleris sona / nostra paucos annos milios
pimples mutauit. Num subterramo seiuissimo est porta.
Duxis rebus regium pulsationibz alterut. & iā videt
patu sui inclinare. Hostes iudicant illa breui noui dñm
habitura Origani utro ciuitas magis belloz cuiuslibz
disordibz oppressa / retroz hostes hysz admisit. operat eū
no solid ut pō piet. si eis ut sit Mqz mali ipsimi
mucius est (ut dicit) sed mto fortis In metu visceribz
estuat & to em sub uno tñi pndit. si subductis & m-
mambz tyranij affligit. Nam cu aliqz magis ingenij
& ois suoz cuu flouisse / nre fata colona est.
Et ois colonie homi sordidissimoy & agrestiū reple-
ta. qua vestry una. intota italia om̄m insecremaz
atqz infotundamissima facile possim iudicari. Imua-
bles aut sunt que sum & est infotu fortunaz
habent. & magna hitimpestale posse. Sed om̄m
melius intelliges abro / que tu hisz leibz adte mto. Tu-
si qd magnu habes In hisz phibz Ingibus duecescas. oia
ad me scribe. ne quicqz rex vraz ignorem. Vale

pistolam tua plena nouaz wqz antiqz Miseret
me qdcaq & status tot magnificaz verbū & po-
puloy dñeunt uestre. Cum em Intoto lano illa esse
po Ingenuis / aut armis illustrior. video illam ueterem
gallorū alpine glaz iam ppe deflorata est. & ad de-
stlaroz redatorum. Sed hor habe ois maximaq rez/
fortuna / ut cu ad summū putnent. tūr intelligemqz
ppe spatu est. Etiam ipa (ut exempla maiorz pau-
lo abz repetam) dui no Schm disiplinis. sed eis ar-
nit italiā uerū nec pñl absunt. qm (dui alepo-
andzo) maradonā imperio orbis terraz possideret.
sed po eo rebus humaniis sublato. circa ipaz verticem
definit. Schomā uero exceptu om̄m pñmaz at na-
homi nomine Imperio qd a regibz sumptuar. subro
solari imperio quodusqz ad partibz extensis subnōpa-
toribz uero no dñm firmari. sed eis potencia suam
in finibz orbis terminauit tri non potuit illud impium

ad olim ducatum erat: ut et precueret et tueret. h.
vidit omnes suum gloriam primo a constantino magistrum: de-
inde ab exercitu regibus mo ad condentes: modo
in secessione esse translatum. Hoc vero gaudent
& ostendunt. qd' nemo est opifex al quos regnum na-
turalib' manauit: qd' no gaudent se clamantes regne
dici vestra aut Galia iam eorum & summa rei gestare
& optimam artem excellenter reutrat. Ut etiam
piumas splendoris videntur. & anterier noscius
videatur. Num cuim & finem ad me habebis. No ha-
bo qd' placuisse melius possim fortunam vestram levare.
qd' hys exponamus quibus est septem ut soleo. qd' aliqd
michi accedit qd' nimis duxit sit atque appetit in rebus
meis. Ubiq' aut in hac regione agit qd' sua nou-
itate vel magnificencia sit praebeatum. Sunt enim ob-
stante omo. quanto nescio in alias futurum. & vice-
or ne hoc forte videtur praece & bona actibus nostris
noscatur. Ita ut minima fortunat apparet: ita immo-
derat expectatio septem glorie nonuit. Vale

+ si ea de quibus adeo scribo/ no ita nova hiscita
ut sint: ut minima alias hominibus aliqd humeris
obtingent. tamen no parua & opinione que habeant
admiracionem expriment. Verius homo (ut sis) quon-
dam habitus uox cum opulentissimo. et sua ma-
le prouata / intum etis alienum traxit. mult autem
magnorum / in id a quoq' necessario. aut eoz qd' horum
illorum diligebat. resuum esse. Quid postea exigit?
tu aperatum fuit / tu fortunis eoz amplius sumere no
poterat. res fortassis aliquo anno qd' posita fuisse. Con-
tutus ergo indep' sicutim eis qd' occultissime potuit.
ipsa gressu preceps similiuit naturaeq' assuntur po-
de seculis aut ipsi calendos pollitus fuit: Hor-
bitus est no domus qd' diligebamus. ut sponsiones qd' ipso
fueremus. si quis forte tu qui missa in iudicium. Ar-
bitrarium aut illum aut nullo: aut pro modo ere
aleno tenet. Quod si magno est teneret. putabimus
enim placentio esse. Quid plura & sibiassione qd' illo.

ferimus. Deinde pfectus Cum vero dixi gratias tuis adiun-
misset. isto horum et ceterorum factis oportebat. dic statuto
no aperte pante post ad satis datus et possum a redi-
toribus. Multa de illo questi sumus erabamus iudicato
ut dictum termini nobis provocaretur qd' ubi a nobis impo-
natur re cognovimus. necesse fuit qd' illo dependet. Re-
mataq; fuit illa summa pennis qd' suis creditorib;
debetur huc res & si modicote utrius amittere. miti-
ti adro gravis fuit. ut minimaq; operam possit me
exulere ece alio. qd' tig; rei haec gratia. Minimaq;
possit fieri putasse. ut a homo ille ad tantam hanc
venusti aut suos / huiusmodi machinariis & do-
lis petret. Sic res erunt. ut fides illa quibus mil-
pudoris / aut modestie inest / prestat. Tertii magome-
ni factum admirat. sed ego pena fidei metu pecto-
tu si qd' a respondendum aliud erit palo. et templo
meo aueror fies. Illaz enim alterum arbitror esse / quae
magis & magis inimicis afficerat hominib;. qd' enim
qd' doret & altero debito in iudicio sisti / & fiducibere
Et est notum querib; suo in pinulo & labore co-
olent. qui pedem laquantur mittit. Sed tardare in
re mala perspecti. Vale

Dubius februario reddite sunt mihi tres res
quibus inti significabas de pfectua uertutu.
et me sapienter admones / qd' tuo exemplo in ce-
mita famam cauio. facit horum pma in mea bennuolen-
tia / que summa est. & magistras tibi dico gratias. Si
illud velim facias. pudoribus hac tua metu ractura es-
se aio qmto. qd' si in part mea fortunat dumna
factus essem. Ira enim pte de te iudicauit. inquit possit
tibi accidere. qd' no inibi pte esse. quod ego arbi-
tror multe omnia pte signis expressi. Nec longe
abesset / qd' horum pte tibi amm meum recomitit. si pa-
ratus adfuerit. Sed in afflictus bellis pma nostra in
attuta sit. ac pente qmptu. nec reddig agere tunc
respondent. nec ille artus luciuat tunc
quibus magni prouentus & penitus inter hunc agitur.

dei pulchri emolumenta nos destituerunt. Et si qui sunt quibus opere & perire sint: nemo tu est/ qui nullus fueris res importuni generis! q[uod] se manifeste peccatis gemitus. Si quid est in Iniquitate possim alio studio/ vel opera mea proficisci: tua bono aeo faraz/ que us in tuo intellectu ero esse. Nec nolo q[ui] sit tuus debet intelligi in rebus/ que ad te pertinet. Ut enim utro in rebus utrare prudenter tua. Per te non possum mea te amare. Hanc dico: aut non dubitabo & curationes & te servare & obligare oia mea: si intelligam que tibi sive har et voluntas sit: & si intelli-
tis q[uod] te dependentem. Quod si agnoscet te illa in rebus uterumdam officio meo noluissi: cui in-
venimus ea opinionez/ qua semper miseri de tuo in-
me officio/ atque a tuo amore ferrea. Vale.

Quod de rebus iustis ad te scribo/ uideor mihi
reputum fuisse. Nam q[uod] te principis facti pulch-
erem: neq[ue] uirtus amissi in aqua nisi nobis audiui. In-
uentus est in iniuriae tua praecepto/ q[uod] cum libertate
polluta armis dimisisti pressus! actus ut nos eo putamus
reservaria rebus suarum tandem reperi q[ui] sit sua in me-
bus vestient. Votato enim populo ad coronenq[ue]. oratio
habuit apud illam egregiam/ atque illustrem in-
& sui propositi & administracionis quam desiderat/ redili-
cationis. autem donum/ quo ait. In rebus jo esse.
no sibi preferet q[uod] libertate in suis multis seruit
uti. Multa sapient atque magnifici ad har et ade-
git q[uod] admiratoz omnes sancti. Postea ab eo
mo poratu fuit: magnum aliq[ue] d[omi]ni expositum inter-
nos. silentiu! alijs no satis se intellectu est arbitra-
b[us]! alijs (quibus manet prudenter intessu) dubita-
b[us] q[ui]sum illig[er]o ordo p[re]cegeret. Sed ne mun om-
nis libertas decendi fida esset: ac plant horaret/
poraretq[ue] uniusquis; optimi sum suorum dures-
rimo fuit q[uod] non diuidas atq[ue] immortalis gratia ei age-
ret. q[uod] r. p. Insed enim suorum redupresso. pollui-

tiq; sumq; omni; no; scimus rei impunitate futura;
sed eis opposita nostroy corporz salutis eis amissio
comitatu; defensu; nos. datum est operaz ut priuata
dignitudo deatorz viceret. qd; omni; in soli urbi impe
rasset. Quia eis ubi ab illo intellecta fuit. ipse omnis fu
os fasces populo subiicit. donanteq; antiqua libe
tate patrum. leges antiquo restituit. nec aliud ex
presid; & bona conscientia libertatis omnis. Unus
uero capi uite fuit nobis suum. Non aut intentio
omni; sumq; quanta nimiru; alias spectat ausi. sustinui;
Credo te hinc nostre felicitati qd; haec pulcherrim
eis fortunam admirari. pteca ora uolu; ame signi
fici; tibi. Si quid uero eis qd; uel in seruatu nostro
uel qd; populum geri a me pteua comoditatate peti
vit. habebit me tibi summu; anima. & quo pteuo
uerit in omnibus rebus tuis libertat utar. Vale
ete uob; aridit qd; pteia nostra antiqua libertate
donata est. Sunt em casu hoc obligatus; sicut
consilio i; no; potest hoc non diuinus uel amissio. In
magno studio a uob; curandum est. ut nostro bono
iste qd; diutissime possit fieri. Nulla aut; res magis
ha; dignet qd; si. res summa ad plures delata fue
rit. Sophocles (ut est insabulos getor) ad uellet
quidam tragedia hoc idem pteuadre atque inesi
populo. perinde induxit ab initio. qd; aut mutu
tum/ differenti etio; ad pteferat. Quam et pte
tissima pteua suo examini inserviat. ut & granitae
autem & nobili figurae/ doceat populum no; ro
mittere potentia urbis alium vni; qd; opib; & inge
nio reuersus ptearet. Quod si ea sibi libertas esset
concessa/ suadebat eis scrutantes esse pterendum.
ne ginnaria populi dno granitae uteret. Vnde
vnu; fuit quod rhomani poplm dnm gentiu; qd;
libertate ptearet. qd; tu malum potestare qd; exar
din; est paucor. qd; suam. & scrinare pteiq; impt
ratorib;. qd; regnaret. Incredibile est quantu; &

statuta libertas delectat. & in altero in magnitudine
 ostendit studet altero gratiosior vobis! fante
 ruerimur et non possint omnes hinc equum uiri. cum
 prius sint incivitate quod apibus vel eloquacia aucto
 multitudinis ad se alluviant. Quod res si autem est atque
 est non sicut quis. Verendum est ut prius a no
 bis nunc dixit in variaz etiam p. multus. quod pre
 prius a varia etruisca scilicet seruit. Non dubito
 hinc eadem quod nostra sapientia summa est. prae
 tre a nobis p. Sed nisi elodus futurum de suo per
 iplo p. videbis bene in varia studia illius sondi.
 ut sapientia intelligatur. p. facta sua regat. Quid
 autem opus omnium officio tuo vel inserviatur ut in pto
 p. definiatur. nulla mea noua voluptate affici.
 Est enim non placitum libi usitatum! sed ex quotidie
 omnes circa suscipi. que usui inter nos etiam accedit. Ali
 ud ita est quod a te magis uel mihi. quod ut me (sic sapio)
 magis diligam. p. uaderes tibi mentem ducere.
 obtinendam & ueritatem maneras firmam. Vale
 ambi ex magna sollicitudine & melius libe
 ratissimum sperno te milles & tuos & seruos
 nullipossit me dum iter et ueris p. regere. quo
 petrem urbem et hominam. Inquisidum inuidit.
 q. afflictus latronibus infestabant eam quiq. & fieri
 omnes uires aditus compatabant. Outabam in mag
 nificis p. permisso. q. ut in modis ratiocinari. Ego
 uero in annis ipsorum interius paratus ad fortiter p.
 ferendis omnis penas. quae illi metu iustae no
 luissent. neq; in istis quae cogitari. multum ap
 pos maiorem pietatem. q; fuisse utque ausus ab
 eis sperare. Cum enim quod nam estis. aut p. marchi
 bus. quoniam quiesceceris. diligenter p. p. uident.
 respondisse uagi ad ea. que michi uisa fuisse illo
 ipse p. meis fortunis dictanda. statim me bene p.
 rare hortari sunt. Detinuerunt autem me apud se

aliquot dies. ergo officio in me/amp; huiusmodi
primiti sunt. Cum vero ipsi rursum fuerit la-
bito inter se filio) no solius me sine illo inter-
utram pueris dimiserunt. sed et necessarium
michi puerum prestitum. Omissis aut et posso.
remunum petendi (habita p illis maxima fia) pro-
longare ad meos reges fui. Tunc ad te magis stu-
dio & adiupitare subi. que tuo consigiliori in me
benivolentia tua/ p aduersari tuis in tua indoluisse
& maxime seruandis rebus letas. Vale & de tuo
statu ad me sepe scribas.

vidum huic missum tenui predones egerint.
no tam fortunam tui attribuendum est. q m-
eritis tuus. Et cum homin omni lepatissem. Aliquo
suo pferunt tibi illa tue facient. & hi omni sermone
tua suavitatis. no nimis fortasse. q p iniqua rei
penitentie opulerintur fusti. Et cum genit homin
magis amar q crudelis. Cum go pbenignus & co-
miso esset. nec habebat qd lucis tui fecerit. p
sibi pppratur / ne dum fures illos supsero. ut ego
factum indicio illud uero quod in me discessu feci;
ab ipsis matras non solius libertate discessum. sed et
quoniam / & altera officia huiusmodi eos tibi presti-
tissim. no scip pessimum admirari. in vix huiusmodi
pictas inueniat apud illos homines. q se uolunt fugi-
& temere dic. Sed (ut arbitror) In q stetebat fuit
dum sicut sunt repperunt interdum audiunt hanc ha-
cida. q illi q stupr. Inter leges & iudicia ruit
Quicq fuerit. maximis tibi gratulor q me ex-
metu maximis / & it expulso no pno liberas-
si. Cupio tñ eiusmodi fortunam no atq expe-
riendum. & tñ (ut p pte) dementis intu p-
lere restabat quoniam. In tabo tibi gratus.
q de tua liberacione in primis ad me spissi. Si-
ebat tñ me no nimis tuus. q me incommodis
angis. Mortor uero ut atq obsecro/ ut ad nos ar-

redas. facies tui res omnes post tuum redaras / amici
tuis gratissimi. multi vero ad te conventi. et
nulla maiestatis voluntatis possit ame affere. V.

Enim non queritur aliter scribo. quod si quia sit
optima prudencia iudicaueris. exstatque
(recte multo) quandam ad res magnas in rebus
tum ad te amorem. Tunc tamen in pugnae grandez
possit ad summos res. recipit. magistratus adiungit
et. neque magno effortu ciuitatis abschutz est a legi
bus. que nihil peccat mortales antiquae fieri p=
mittuntur. Tunc enim affectus rebus efficitur / mul-
tidemus quo nostri arax fortissime pugnando a-
miscebantur. neque ultra nobis supererant / qd tam
periculus mittentes. tanta se proibit bellis h=)
adolescentes recte in pugnando effecta fuit / ut
victoria nostra unquam sit videntes nisi quo dux
peccare possit. Itum est igitur quo ipse sententia gra-
legeris nostras. vestigia honestius utilitas. & Insti-
tuta necessitatibus paruerunt. Quis res modesti aliq[ue]
non sit. tunc inflammat et debet et invenire.
ut nihil dies et noctes magis cogites. quod et co-
modo eras / tu via tibi ad hunc modi gloria fari-
as. Quod tibi difficile non erit si in te tum ardorem
putaueris / qd magno et nobili animo non sit fructus. Vale
et am lucrum / donatum est tua re. p. regge
dignitate / et sua virtute. bono et tempore fac-
tum in te. Nec aliud puto in nostra ciuitate
melius esse. qd ut engrossisti tunc in mea - 2 - p.
possit. quantum est te et rebus a se gestis aliis
antecedit. Sed uero / ut plures in gloria maiestatis
magis / sua virtute officiant. id est modeste
ferant. Sunt ergo mala / qd sepe rebii nostre humi-
dia attulerit. Nam in plurimi sint alie pestes/
que magna plures regna exirebant. nos vero an-
nulla priuilegia humano geni. qd hoc quia statim
dixi. Quis si una modestia ciuitati possit ad forte-
logibus / p[ro]prie[tes] metus induceret tante ad honores
accendere. qd intempestivis magistris / in tunica

& odio mltorū uij. Sed cum nulla sit trutia.
(ut autem) quae morsis huiusq[ue] hominū mltare possit.
qua quae casus erit / sit magno aio fructuosa.
& cōfōrēt virtute utrūq[ue]. quo magis a fibris
illa cōpugnari. Probab[us] id nostre rūm[us] fidei
quo Caius lucius p[ro]p[ter]ius est legib[us] & In illa digni-
tate q[ui]llat. ¶ Illi sepe & parva fortissime
pugnando vniuersit. Quamvis aut estates poib[us]
sudib[us] meis / q[uod] g[ra]tia p[ro]p[ter]ius adiutoria. bene-
intellige. Quid enim Caius nostri sepe me cōfōrmo-
rit. Non q[ui]dam go i domine que etate & q[ui]a
superior[us] p[er] equalem video. eundem & magni-
tudine amio & celsi magnisq[ue] gestis sequens
onde primas r[ati]onibus (ut a foreo. Vale
sepe antea). sed de plures nostre rūm[us] has
teas ad te obsequiam. Si vixi t[em]p[or]is fuit. q[ui] tibi
status rei. p[er] me futurit. vale & palazzo de-
li. & q[ui]llo tuo. & angelio velis dico. Mal-
ta tui impudentia. q[ui] n[on]i attentissime sunt ate-
grediata. fidei tuu in magnum erupera m[al]itia
Quare ergo atq[ue] ego de te ad me festina. Ut nullus res
lanta sit. que tui aduersari remaneat. Omnesq[ue]
presentes tua affectant sicutq[ue] in te uno q[ui]ntem
omni solutio[n]e esse repositum. Noli itaque tantum
omni p[ro]p[ter]ioris differet. p[ro]fundasq[ue] tibi si per-
cipias m[al]itia est hominū a suis r[ati]onib[us] diligis. & haec
q[ui]pp[ue] glori. si multa p[er] r[ati]onem p[er] p[ar]tib[us] uel
laborum effugisse. Quia de b[ea]titudinea & p[er]
nuis omni inter posita scibet. nisi tu qui da
nosti & sumit prout diligis. ea tem[m]e melius p[ro]portio[n]es. ¶

I ea in me esset uel autoritas uel famula[us]
ut malis. rei. p[er] subiugare possim. nullus
recte uel laborem uel p[ar]tib[us] q[ui] salutem fu-
gerem. Sunt enim multa multi huiusq[ue] r[ati]o[n]es dif-
fidentiar[um] ac desperatoz que inveniunt. Nam &

plerūq; op; nostris malunt p̄ nos̄ ora p̄tuerat / ut
 ipsi p̄cesserit vidant². q̄ equo iure inter nos
 veniat & p̄tis sunt in iuritate q̄ nō satis inter-
 nescant / quid inter securitatem & libertatem riuia
 sit. Si qui uero inveniat in iuritate q̄ tñ de-
 re. e. p. & cūdient & sentiant. m̄p̄t̄ eōz ōro
 ad multitudinem ualeat. Ut cūdō itaq; quid
 possit iura p̄pia p̄p̄ & iubib; nostis affere.
 nisi ut iusta iurimimias / neq; nostri necessarias
 neq; e. p. affirma. Quid ubi in ea strigimia
 om̄s sunt ut salutem meam his fluctuēt et
 prellit. e. p. committam p̄o r̄tus ab amōt pa-
 trie ora p̄p̄ epp̄eui¹. q̄ fallere tanta ciuium
 nostroy epp̄etationi. Habet iudicium meum de. e. p.
 Tu quid sum factus / cum de voluntate ciuium nos-
 troz aterz q̄stiterit. ad me scribere festina. Vale
 nis sit nostre iuris status / q̄p̄t̄ potes intel-
 ligere q̄ inquam melioribus auspicijs int-
 la faciunt fundamenta n̄t e. p. q̄ hodie uo-
 dit. Cum tñ olim senatus n̄st̄ cogereatur
 ut de sumis rebus q̄sultaret. Om̄s securitas
 temporis. Si gr̄ sententia p̄p̄ diuidebant². n̄o
 erat q̄ quod sentiebat / uideret libere q̄sleret.
 Nam uero concordit tamis studijs ad libertatem
 nō solum atq; vmbraitatem (ut olim) sed & q̄loq;
 a p̄tib; nostros accipimus / et magna uis. summa nobis
 uinerit. nisi horz tpe / in quo iure sumus. Quicq;
 tñ q̄ publicas libertates opp̄rimebant / de iuritate
 trent. om̄s equo iure erint. Vicerit cuius de nra
 e. p. & quid sentit dicit. & qd̄ dicit libere senti-
 re. Studia que primas reb; adiulebant². ora ad
 amplitudinem. cap. t. sunt querenda. Om̄s q̄b; hinc
 uno maximo sunt intenti. quis eoz potissimum
 p̄sita iurati. Si gr̄ auxilii hinc tuos magno habez.
 uide ad hanc nostram rem p. quia optimam &
 pulchritudinem habemus. Tanti quidam mea poteris.
 hinc etenim laborare industria & sellinib; p̄ficiat. V.

uod optima et. p. utrum magis uesta q̄ m̄
in gaudio. Nihil enim omni uacuissima p̄t uite
exulta si. nihil p̄t esse quo dñs ostendit se
Vesta aut etas/ que in meliori uise est. In fu-
tis spectat multa/ q̄ huc sibi possit ingentius
magistratus p̄mittet. Si qd uero eut m̄s possi-
p̄t edesse. no solum omni labore fortis
illa sapientia/ s̄q̄ omni molestia & sollicitudine
equo no fecram. & p̄s fructus proprie p̄labo-
ribz & studiis meis arbitrabor. si vero et. p. qui
optima atq; amplissima/ postea uestis una co-
bitione reliquero. Si aut illa offeo meo no egatur.
gaudebo sumos atq; sapientissimos in vesta cuius-
tate reperi. q̄ optimis legibz sapientissimis insitu-
tis/ p̄nas possint tueri. Ego uero cum magis etas
q̄ regoru. quidam seruitur meo desiderio. Vos qui
mea experientia atq; incompletae compatis. q̄
vestra sapientia considerabis/ quid. rei. p. quiet. Quo-
quid enim de ea existitur ego boni gloriam. Vnde
uid de publica uilitate nostrorum inuisi sentia
& q̄ zœc ea res melia possit a nob agi. q̄stiu-
ad te scibere. ut om̄j fficioz meoz eoz libi in-
primis apria. Spero aio p̄specto quo n̄t cuncta
vestigalia & eten prouentum/ sum illo nostro q̄
mūn aut sonor latronico maiorum possint adaugari.
Sed ad hanc rem ostendimus iudi. opus est ubi
no estus atq; prudenter. Non ignoras/ nostre an-
nis contra nos mercatores neq; publicanos (q̄ter
inversum pirataz) hunc potuisse hor nostre male
manegare unde uenit. et inde inuenies nostra ve-
tigalia vniuersitatem. Nam om̄j uniusquispi puto isto
quidam/ ut sibi no rei. p. pertinet. n̄tisse est ne
manegandi hinc illos ad hanc uerba impellat.
fitq; ut in electis p̄iclo sua p̄mittat. in manu
p̄t quader ad eos p̄mitat. ex quo nostre tracium
no parva caruia ac dispensu s̄t. Quid aut mer-
itoribz accedit ppter mentu p̄lataz. quodlibet tutelli-

gimus. in fere omni artis in iniuste tua / defactu meo
 num ad iniuste clavigerent. Quid dominus no filius
 ad portas psonar. si est quies ad ipso etiam p.
 putuit. Constitutus erat / ut publice tunc
 instrumentum. scriberentur. hanc usque bellis ma-
 rimir. q. consolans tutos redderent. Horum mo/
 & aucta nostraq. sdroz firmaz. & vestigalia mea
 comparabam. q. p. modus intrixit. Mercatoribz
 aut mare tuum esse. piratis mehi me classio
 no audiensq. p. mare vagari. Horum septem honesto/
 stana quiescerant. q. & si a multis glarent omo-
 tri aut pater mundum / aut pater genoz roq q. me
 non possunt equis vultu asperire. non du ra res
 missilares destruta est. Sed ubi te adiutorum ad
 horum etiam habet. p. p. p. p. obtemperare
 fere de quibus adit scripti. Non fugies go (velut con-
 fidio) hunc laborem. p. scripti hunc etiam p. causa/
 tum summa in me benignitatem tua / hanc proce-
 raoz tibi honestam / & eti. p. q. uale. Vale.

si res de qua ad mes scribis / possit alter q. pre-
 sentia mea expediti. p. credam ad uerbz
 Sed illud nolde nimbor q. in et apertissima remo est
 qui ibi glorietur. Non video tam qd ad tunc qd
 addi possit. Nam si nostra etiam p. diu oppressa fuit.
 uolum intercessit / et mare qd in annis piratizla-
 torioris expatri fuit. aliqui nostri vestigalibz ar-
 mercatoribz patet. alii mra. e. p. (qui uno ad huc
 stat) breui nulla erit. Constitutus p. adstrin-
 har de re scilicet. & honesti questionem q. in suis
 dicendis grants in pess habent. ut hor nego-
 ciu eti. p. m. s. supicunt. Septem enim gena quedam
 summa viris habet. m. ab his de q. salut eti p. agit.
 que res si ab homibz inferioris ordinis tractet sept.
 mundanum magis efficit / q. eti p. ratio possit. Et qz
 modestiam tua gignit. sro id de no molesti passus/
 q. ta q. a te sapient p. publica utilitate p. specta fue-
 rent. ab alio p. sicut. Curabis aut ut si qd hz ei
 in missilares evenerit. quis tuis officiis firmi. Vale

i de nostra e. p. ad te liberis Hor opt scabo q
dim ferreum! nihil est q admirari te oportet
Numqua enim ipso fuit/ quo vehementius ad te pro
publica voluntate subvenisti fecit. Nam postquam
te epura sig epurasti! alij timidiiores facti sunt.
alij vero in locis atque audacie assupstaverunt. ut
nihil patienti sibi in fluctuosis direndis vellent
esse. Si ergo cupis illam feliciam esse! omnibus
post habitis/ ad tam gubernandam at regendam
arctos. fundamenter q mala recta sunt. tua au-
toritate de sapia cunctis/ postquam illi regessem
utimur! & assupstantur multitudines futuris
seruit. Vide ut si q sunt no rede de q salu-
ti sentientes. eorū (si poterit) de finia sua dimo-
nstras. si meā maiorem habebis eam. p. q pueris
amicis eorum tuos utro timidos ad suscipienda
qpliis ruribz pueris amaducere etiam ordine trapon-
tibus. & eos inflammabis vel fortiter s. strenueris
omni labores. quotiens eo aut necessitatibus hor
abatis p. et. p. deponerit. Sustinet quidem huc
dilectus omni bonore appetitos. facies itaq; quod
e. p. hoc ipsa facienti est tibi suadebit. Si vnu
met a te quest. no obliuiscaris te illoq; est/ mihi
ipsa. e. p. st & suos omni quidet. Vale
mihi tecum e. p. delecte essent. no
multo post alio suputauerunt q ministrari
de a te pueris odio ac malicie ficeri. nec
alio in statu cunctis est! qd omni in tam hu-
lomenis atq; florenter reliqui. Non possum. indui
ut huius a te affecta est pueris. Sed illud magis
dolgo. pueris dissensionibus rei publicae eis sum-
isi. Sive enī illi quoddam mte malicie fera-
cius hoy malorum dicunt mte residet. sive (qd
ponit ecorū) in illoq; more & expeditatq; transdi-
lio possit ferre. non e. p. no potest quicquam
ex his ut lucifugare. Gaudetban mte illud a
patris impetrasse/ ut q multis laboribz ac magis.

pindit / que sepe nro & publica pulu[m] pressus
 futuram / aliquo orio ac quieti donatus est[em]. tunc
 est[em] multi cum diu inter flentis ac tempestati-
 tes eis uterque restitutus / tandem rebus meo labore
 et positi / In portu h[ab]es[er]t. Sed postquam te purifi-
 catus es / ut vel ego no[n] possum in horis meo orio
 vel illa no[n] possit impare est[em] / in destra haec in me
 mo t[em] illorum. q[uod] omnis sapientia vita stup[er]abilis
 ac puluis & salutis eis operari. Namque ab
 uob[us] q[uod] prius h[ab]e[re]t videntur erunt / Specie dumi ad h[ab]e-
 oia noua & eternita sunt / possit omnis causas orien-
 ti malorum per me tolli. Quod si o[ste]r[em] p[ro]pria no[n] poteris /
 tu neq[ue] studium meum / neq[ue] diligentia mea abiret.
 Tu vero velim p[ro]tego in rebus p[ro]pterea amoris / id
 mihi pretestis. ut p[ro]p[ter]a apud te rei p[ro]p[ter]a utilitas. q[uod] id
 lig[er]et odium aut inuidia valent. Vale

si. de rebus tuis curas. Implicabis te aliquo gra-
 ui modo. Taliis r[ati]onibus te esse int[er]re-
 atio quo tu in alios es. sicut[em] ceteri multi. Nam
 t[em] q[uod] tibi in presentia vident[em] amici / paucissimi
 te spacio diligunt. Si vero me audies. abundanter
 omnes illos a te / quos frons est blanda / & q[uod] oia q[uod]
 a te finis / videntur laudent. Sicut[em] in omni-
 bi[us] rebus a te gerendis uteris q[uod]libet. Tais uteris /
 omnis recte sapientissimus & q[uod] te summis diligat. id
 no[n] poteris te inde factu amori et[em] creas. Nemo est
 t[em] nro t[em] h[ab]ens oia prudenter plurimorum
 et optimis de nosca na & modis moris nro nra potest
 indicare. Encipi[em] te tibi p[ro]suas[er]e. Veridic[em] ap-
 pollinis (ut auer[em]) dubius p[ar]ta. Si attendes uol-
 es. videtur illius nec posse p[ar]te sapientia recaret /
 nec uelle. p[ar]te summa tunc venio locutus. Te
 p[ar]te q[uod] q[ui]llat intelligitur / ut in ea opinione h[ab]es
 ad h[ab]ere fusti mutationem te esse cognovisse. amico
 ne. nosca patris congratulare. Vale

q[uod] rectius offlopi morior[em] uox. Q[ui]nq[ue] enim
 illa sapientia plurimis esti. Si bona recta tua di-
 tam. videtur multi mei ueni de me scire. cum

dissuaderet multus me illeq honesta amicis uti: quoy
fons blanda est. Ego vero longe a te desentio. Si
in honesta ita vivendu: est: et sic vniuersitas mea
est. Ita iudicio sapientis est: in certis sibi occidentibus:
ipsius flere. aut nimis senectus est: cum sint alii hi
vero. Ita em vitam institui: ut me p: presentib:
rebus accommodaretur. nec patre re aliquo inveni eas.
Quores autem mihi sunt. sato me nihil libertatis sunt:
q: cum his versari: quos sapientia doctor fieri possim
Ita si no: dico: sunt ab omniis meis relata. Hoc
sunt q: ex causa nostra duplo hoc tpe: respondenda: no:
q: tuus admirabilis sententiam: si ut si q: non
bona opinio: de me accipisset. ego me apud te pre-
garerem. Tu si qd altere de me ferte: qd sic petteri di-
gitatus: & eam estimare que de me habet: ova
(ut fons) amittit & libere scribit. Vnde velim p:
tua quantitate impetrati: q: a te finem: ut nihil
de me temere credas. Plures em: sunt: q: a odio
aliquo aut inuidia questi: utrumque ad impugnanda
alicta sumam: q: eos ut causa honesta induci. Hoc
si nihil prestiteris: sp: q: inopine tuus adver-
sionib: delletabor. Vale.

p:ro me aio p:rospexit: q: ead possit tua ca-
ministrare restum: ne id longe: absit. modo
de ea et q: illius habeas en: his: q: in laeta p:rocessi
descenderant. Cum enim: rubeis canariis: forte que-
nissimus. Caenum cornuum: Heret. In uite nudi pen-
dentes: multiq: ad essent: omnes tibi simili tang
mordimus (netho quo modo) instrumentis: de reb: suis
fuerunt aut q: dolorosu: vel nimis: se impedit ac-
cubuisse: q: tam simus: pot: predicti: in uidero carnali
de te latu: esset. Cum rei ou: iunctu: assensi: fuissent.
nihil aliud desinuntur: sit: q: q: singuli facti illi
nimis indignarentur. Ego vero en: iam descessimus
inde ferte: cum ad causam tua: adulterii. Cumq: di-
ligenter: eam effigies: agnoscit: nihil ex mort
maiis: nisi. In ea longitudine: ante: est. Nam pote-
na adulteraria: tij magis causam istam: q: equitas.

cepit. Conslo! queres ad se priores magistratus.
¶ Et hunc modum sententiam hancem cognoscere. Sp
cum hunc indicem habebit. fuit in nostra civitate
transversus regi unquam a censura eorum appellatum
fuit. Sed inde. et ad hunc etiam censuram tibi pr
trom efficiens. ¶ & misericordia tua optime nomen.
& indicando certe me est. Tabor si feceris. video
tespice. Si quod autem erit in quo mea opera possit tibi
praelat. sententiis meo non solius patens! si tamen mag
istris capitulo ad eam que tibi concole accident. Vale.

On dubio omnia amicos de eorum iniurias / sen
tencia q̄ me tolerare. septem questiones esse. Nec
tum est / q̄ non recipimus & indulgentiae h̄i facti co
mouere debet. Nec potest fieri q̄ qui metu bonorum
omnis temeritas. ubi iam aperte iniquitatem oppressa est. te
nus no solum deligo. si tamen admiror / q̄ me (ut in
te officio meo) p̄ ut fratrem amasti. nec unquam
passus es / fortinatis metas ab his quibusq; / q̄ omnia
volunt potuisse grauis & capitale credi. Sepe
go ut hortaris reb̄. ita & in hac q̄ sicut tunc apparet
cum illam cum p̄e depperatur ac dicitur habet.
q̄ aut me hortaris ut proximo Capitulo utar.
ito suades. Qūmp̄ tunc vidi incausos oratores elo
quentias plurim ualentes. & uolentes. nihil quodam
in regno suo domini. q̄z nescio quo mo ea res a
me bene transigeret. Nam in re penuria operis est. &
ego superiore littera. no solum argento (quod apud
me fuit) expulsus sum. si magnis tamen die
no tenore. q̄z illud te rego atque obsecro. ut si quid
remplius ad aliquam oportunitatem potes p̄ alios
adhibeas. nullatenus occasione pretermittas. Con
stui quidam (nisi animi mei sit in mea desiderantur)
aut inimicorum restituas. a te proximum p̄essimare. Vale
ta rei impetu est. & cum (ut ait) importu na
vagis. Nihil tamen qd̄ ab animis desiderari possit.
desire tibi ad uictoria raus tue. Pugnare est enim
studio atque diligentia ut te res tua gaudiat. q̄ tamen
super latus pugnat. Utinam fuit & has iusta causa aliis

solicitus esset. ac h. sua. & fortassis eo magis. quoniam
causis amicorum daret aliquo nos attentiores esse. & li-
re nostra. Quia ergo quas debes mihi & amicis
tuis datus. non quod illi cum tui ignorant. sed ut tua
apud illos testator sit benevolentia. Vale

ullum officium est. quod magis necessarium dicam.

Hic gratias a plus bene acceptis suis. Nec
opus erat mihi tua admonitione. quamvis sit ora q
ad te dicimus. non solius me delectant. si etiam illa
magnificatio. Scrabam go ad amicos. nec illud facere
stamus pretermissit. Postquam enim res nostra studio eorum
intuita est letata. nihil est quod a me illo officio fa-
cilius possit. Sed famam. intelligentiam. nullum me
fere quo ad unam. Hoc maximo beneficio eorum for-
tunam ubi vero plim debet. qui pleniora delicia
rebus quod magis audire optabat. certiores me ange-
rio me omibz posthabitis. Omnes fecisti. Vale

magnis studio pessime oea que ad te plures in-
tellexi. de quibus mihi ad te scribo. quos sint a me ordi-
nata gesta prescribo. Quia primum in quintam appuli.
stannum quenam huc. illis regionibz. primatatus ab
illis fui. ac mercatoribz pinguatus ad huc essent li-
beri. De qua et in sacra Eboracum frumentum ab eo. quod
de rebus meis quaque scimussem. & tunc curauis.
ne 129. quod mihi ad cetera negotia tua p. breue era-
pmentum esse ocosim. Contrahi go vndeque seruamus.
& quo paratores essent ad navigandum. adducimus illas
importu. Ad hanc utro id marci. ut iam oea in manu
possimus. nauta a portu soluerunt ea. & in se-
di essent venii. omnes serie uno tempore uela faceret
Quid inde sequitur fieri. non multo post remissum
mihi fuit. ipso duabus vel tres nautis ad summum cor-
tierem applicuisse. in p. tua fuit. Tertius utro (ut dicitur)
manus agui fecerunt. Suntio non dum ppter multu
temporibus illas ex portu ad huc se dimicauisse. si p
pium illa se tempora remiscerit. ut ad nos facturab.
quod nostra numia ut bene uertetur. factus tibi p nostras
reuerentes. in primis nota esse uolu. ut de omnibus redi-

hūs dōtior es̄t. & deponeret om̄es sollicitudinēs. si
 pia fōrte ex hoc naufragio p̄p̄teris. In reteris autēz
 es̄t̄ tu s̄is prudens. nihil est quare te admonem̄.
 Satis em̄ p̄ tr̄. p̄m̄ potes iudicari / intro carceris mer-
 oris. q̄ si naufragium nulluz fuisset. Reliqua / c̄ t̄p̄p̄
 fuisset. expidiam. Tu si quid aliud uides in re tua
 infiducia. p̄ leuis tuas m̄bi significabis. Vale
 ip̄l ad hanc tua sollicitudinem addi potuit. Effe-
 cisti / ut si c̄ia aduersum accidissent. in grāna
 tibi habuissent. q̄ maiori studio negaria tua geri no-
 potuissent. q̄ hoc t̄p̄t̄ mea gessisti. Olim̄ in gau-
 leo & maxime gratulor! q̄ tu diligentē fortua
 p̄fuit. Tunc em̄ tm̄ penitentia et illaz metuē effu-
 disst̄. ut nūquā alio t̄n̄ tribs negotiandi gratia
 q̄sup̄st̄am. uidi pene om̄es forticias meas s̄l̄ ceteras
 fuisset. nisi diuino munere nostra illa nauis reteris pe-
 rentib⁹ incolomis potum subiasset. Eo aut̄ m̄bi gra-
 tias fecit t̄c̄ t̄c̄ quo m̄q̄ de salutē rēz nostar̄
 sperabam. Nam paulo antiquam eos rēt̄p̄st̄. id
 rumor expertus erat de hoc naufragio. & fuerit q̄ di-
 cident nulluz om̄es p̄t̄c̄d̄ effugisse. q̄ aut̄ me
 admones de cœtitudine m̄traui. ut in re m̄ta cautioz
 & prudenter fieri. ceda ut cetera sap̄. Ego em̄ dili-
 gens et attenus. ne c̄ fortua m̄bi auxilio futurit.
 Ego in t̄m̄psi defuisse viderai. De ceteris aut̄ rebus
 que ad me pertinet. aliud n̄ est. qd̄ in p̄ntia et te exi-
 gam. nisi ut q̄ p̄m̄ poteris. ad nos nauget. Ha-
 beo em̄ tem̄ de multis offereb̄. q̄ utriusq; nost̄ map-
 ma sit sp̄tro utilitatē afferent. Sed uide ne te
 mari p̄mittas. nisi c̄ia ad naufragandim̄ tua videbas.
 qua oportunitate n̄ ebi desistale. eut̄ q̄sq; si petius
 ricebras nost̄s tua salutē. p̄ naufragos stratis p̄mittas. Vale
 upis a me sc̄rit̄ p̄m̄ ad benificendim̄ q̄m̄ ac-
 dat. Nam te ignorare ad me scribis. quam po-
 tissimum uiam ingrediaris. Ego uero ita a ceteribus
 acri. nihil diuina reliquias metiq;. & qd̄ magis libe-
 rit̄. qua in uita notus. putinuit. quamq; alia in finia

maioris p[ro]p[ter]e homini existat. Sed nemo illoz est q[ui] erit
ne opinioni inducere videntur. non statim videtur omnes
utram sua p[er] fidem est hominibus. & hunc negligant
Nam ut illi venient & tempestibus. ita esti affectibus
suis non possunt impetrare. Et quo raro uidebatur quicq[ue]
illoz aut letam frontem. aut tranquillam animi prese-
serente. Nemo est qui fortunam suam laudet. & q[ui]o
sibi magis indulgent. eo se inq[ui]p[er] placent. qd non
dumde eis accidit audito. nisi q[ui] de sua reatu sentiantur.
& oia eoz q[ui]dlibet circa summa teneat. Separatis
aut diuinu[m] cultu[m]. oia sunt tangilla. m[od]i eis eo
ai peribato amittit. oia intra despiciunt. fruunt se ipsos.
m[od]i nisi diuinu[m] admirantur. m[od]i ad eos de muta-
tione fortunae p[re]mit. eodem loco apud eos secunda &
adulta[re] iacent. Quare si q[ui]dlibet nichil audiatur. nulla
est res tua. p[er] religionem oio & tranquillitatem co-
pacio. Ut te sima illoz hominibus ab hac re detrahatur.
Sed iunctate p[ro]stant no[n] nisi. In rebus terrenis possum
Crede m[od]i aut no[n] tibi amici sunt. aut ignari ubi
necra beatitudo q[ui] est. q[ui] si hoc gregante no[n] id est
accidit. q[ui] ab humanitate remota habet. & tibi
magis in hominibus uersari videntur in deo placet.
sinceritas mea est. ut te tuus & p[er] te traxas. Mag-
num enim auxiliu[m] ad hanc vitam mulier. quia int-
i[st]ra sunt. ab his humanitas studijs mutuab[ur] et
si uero splendor iste fortunae magis delectat. vide
me te impluere rei. Unde cum uoles. te ex-
picare non possis. Vale.

affectiones desiderio meo. mi[hi] reliquias ad
beniuine[n]dus. magistris administrandum habe-
re scrupuli. nisi vita postro[rum] homin[orum] q[ui] illam p[re]-
tentur. mit a q[ui]dlibet tuo detrahatur. Nominis ser-
bor[um] meo p[er] video. q[ui] in magis sequat ea in re
ambig[o]z. uel in auariziam. Duidet me honorum
tempor[um]. & magistris p[ro]p[ter]e q[ui] memorat ea. que
nestri pontificis sint. uel honestatis reuerentia
suo arbitrio faciunt. Sans est q[ui] in eos a p[er]uerso

dicitur. maximeq; viresq; capita (quasi ingentium flum
 minum origines) domo sua pmi nata est. &
 postea ex eis moribus studi. illic unde orta erat
 itaq; esse relapsa. Vlo possum go ea vita q; medare
 inq nullum dicere inuenio. ad mores q; me querit.
 aut quis sequari mea via. In qua ex rara fulsum
 est. q; aut post religiosq; philosophic studia valde
 quantitas. q;bo ostium tui. Et em res prossus
 digna admirare & laude nostra. in q; no solum
 re q; humanar. sed etiam diuinu mibz zo/multi uidet
 esse reposita. Nam & altissimur re q; casu apit.
 & bene aliq; ame agendum est/ atq; casti cum
 homibz versari inservit. Constitui q; sine m
 c. p. / sine in amio sit magnanimit. & amplitud
 & qdliu abeptere. Nihil tu est qd in illa ma
 gis me delectet. q; p doret ea estiprare/ q; ple
 ricq; admirat. & omni ab oī modestia atq; apie
 tate abducit. Sitq; ergo pone hor meliora ge
 nus q; est. In phtia possum. q; hor aliud umbro
 sum atq; mane plenū excois & infamis. qd
 nemo desiret nisi aq; sig. q; magis ab honestate
 desideret. Tu vero q; multi adiutor & autor
 ad hanc rem fusti. Septe admonebis me nec pa
 nis in ea re me exarci i inq prudennissim
 em q; hodie viuit/ ab homibz habetis. Vale
 um ad te trax meas dare ostendit. multa
 eti studiis mlti vide et melior. aut tibi futura gra
 tor q; si ea q; de cultu diuino ad homibz ppter
 issimus accepisse. ubi in pmit nota est circa
 eti. Legens etiag; hui diebq; quedam grecor sista
 forte brachii in basiliu. q; In libello intitulad nostra
 studioru divinitat ad illo horae cognita & dicta ut
 per. Erat aut etiag; sima. tantam vim est diuino
 cultui quem greci latrariam vocant. Ut nulla vnu
 quia genit fuerit tunc humanis/ aut ta barbaris.

que deos negaret Qui vero plus intellectu natus est.
vnu aliquis inter omnes principalem / & si genit
omni numero parentem ostendat. que cunctus
& recte homines / & deos preceps appellabat. Claro
vero. que deos nos uolunt. ut multa aperte gen
tibus que per deos ducas non tam intellecta essent.
alio homini q[uod] ante ipsum sibi fecerant ita deo sensu.
ut no[m]inum a nostris philosophis illi absset.
& que sentirebat. acciditissime his mandauit. &
Em multi aucto[r]es fuit. ut diu[m] multi multa res
apparandum esse dixerimur quare inferebat multum
magis fideli nostre augustinum est. & proles
alio de diuinitate senserint. Multa preter eas h[ab]et
addidit. & p[ro]te[m] melius ipse intelligens. Mito ego
ante lib[er]t[er] basilij. que ubi p[ro]lego. sic te diuino
illi homini maxima[ns] habilius gram. q[ui] tibi h[ab]et via
ad bene beatissimorum vivendum aperuit. Cupio tamen
p[ro]miseras intelligere. quid de sententiis iudicis
& quantum lato sig[no] lib[er]t[er] proficeret. Vale
ben[ignus] basili[us] vestri p[ro]lego. in quo no[n] me suuu
ratis q[uod] sententiis exortatus fuerim. in quo
putassim in hor[um] grecis fuisse tm p[re]dictis ad h[ab]it
nostri delirium notandum. Nam & si greci hominibus
in hoc disiplinis que ad mortali p[ro]ficiunt p[ro]lixo atti
butim. tu in rebus diuina regnando longe illius nostros
h[ab]es prestat no[n] luxuria uidebas m[od]estia iudicare tm
aut efficit repetita loq[ue]ria libelli. ut illos in h[ab]it nos
tres p[er]me p[ro]cessu iudicare. Quid emi p[ro]prium de aliis
sumus reb[us] den aut exortari p[er] q[uod] ea q[ui] cum apli
tute deos (ut illi aut) philosophorum / tu abhinc q[uod] de
meipsi illi sequentis / & sepe disputata. &
nonnumq[ue] prouidentissime abeo q[ui] ipsa fuerit. si h[ab]
eihil ad te. cui no[n] meus / omnis / malique que doc
tore apud grecos floruerint. q[uod] nostri latini.
semper auctor[es] notissimi & famular[es] fuerit. Putro
legendo basilium vestrum proficerem. malote ab

alio / p a me intelligere. Numq; in fin ad bene
 de me sperandum de me exspecto / p hodie me die
 Melia sunt que me in eo libro delectant. si ipso
 magno. qd illud genus ducendi tui sanctitat &
 maledictio habe. ut nihil supra Vip em vnp
 de manib; meis eridit. H; o eo fidei imbutus
 & cunctis fratrib; ero. curabo ut primus alii ante
 uad ad te scribo magnum & trasmetas. Vale
 ad diuinam culturam attinet. de quo si ea stritis
 ut puto. breue est. si vero alia ha sententia est
 breui proposito p ad te dissidentur. Ego enim de re
 ligione mea / omni. qd autem effugient ut se det
 meritis & languori. no solo nos no religiosi p.
 veret parricidio / nro habendos est. Qui utram
 binae seruit aut voluptatibus. In diuinam cultum
 ut pluitur. et nullasit maior peste mihi brevis ad
 hunc orta. Tu vero quid de religione stritis. et alii
 ex videlicis. Ego enim sic induco. aliquando multo est
 a religione absunt. p ad illas no eis eis gra ad
 pia sunt a nostris maiorum primis ipsa / no ut opor
 tet anderis. Si ergo misericordia tua ab his pbari.
 qd tibi responsum erant gratiar; in uelles religione
 ppter. no meritor; virtute tibi opus est. Ali qd
 tibi no parricidior. en id futur; ducent. vi resp
 giamna esto in huc re habitu / neq; modestiam
 qd illa tuq; aug refuerit. qd ipso hunc exercit
 finis fit. Omnes illoz timores reu in fuisse. &
 non tuo mandato generab; que magis abs te abole
 ri poterit. Illud ergo tunc sepe cogitabis. uterius
 in rebus giamna pbari. religione uero necessaria
 est. Quam uera virtute non erit tibi difficultate
 sapere. si te ait & remissionem no dederis. Nam
 in hunc uera in omni vita sunt fugienda. recte
 in hunc religiosi magis nesciunt. Tu qd tibi co
 ueniat. et atq; eos videt Ego te amabo. si consi
 menties uideris quod de te scis. si nro. habebis

me tibi sumus aduersum / q te plinqad tuu riu
ante omni horribus sui Vale

t rehigioz qbo. & te maxime amo / q mhi
audet aq; hystor in ea et fusti. nec est
aliquid qd magis in ei et me delectat / qd se-
nare greciam in rebus optimis atq; honestissimis
Quare si ullum qm sollicitudine suspisti. quod
te p nostra amicitia / que abierente erat impu-
ut iam deponas. & plus nuln hilic et redit.
qd hys q multi hor pro iste sonant epistole Si
quid aut eis in quo tu me de tua exhorto videbas.
malorum puerilis & rederogatioz audire. qd ab
hys laudari / q presentia pntundit. In abstinentia
nec no possint suis maledictis lacrare atq; im-
mitate. Quid iniquo aio pfectioz. nisi q hys utq
estet pfectioz. Temp tenui fuit / nec inservit
decurt hys / q sibi adiupcari ducat / quod ab
in bono studio deducit reddit / summa & bona op-
mone puerilie. & pp aliq; falsam fabula pfringere
& spargere in vulgo variorum rumores / qd abh-
erent no est fructu. Multa qd / q stua habens
nep vnp deprehendunt / cui postq; nouit ut
fater ad te scribo no sunt pauci. Et quando sum
in me utaris modestia / nep puerus ne hys trax
noctis / tu qd primu tuas trax legi. statu intellego
qo qd summa ova emaneantur. Tu utro si char-
ne halto. no plus hys homini cedas. qd & uita
mea & ipsa dicta / & facta / vob etoy sentiant. No
timore desinas sepe me adhortari atq; admontari
(fir fir) ad religionem obseruandam. & ad rectitudinem
greciam / atq; modestiam in tota luta mea. qd
si male de me tibi dicitur. Quod si feceris. vob a te
amari / & maxime qd tuo coli me / indicato. Vale.
tibz ad te de religione. qd una rebus pp a sapi-
entissimus homini indicata est grecia rura

ac nostre studiis dignissima. Neq; enim zhomannus
 populi regi potest esset. neq; dicti gentium omnium atque
 nationum patescere nisi religionem omni imperio ac de-
 bito rebus pretulisse. q; si ergo falsam religionem
 & utra coluerunt iniquas arbitrii sunt fieri. In-
 perio aut calceare tu potuisse. aut postea adi-
 bus fuit tu deo statuisti. nisi boni appetitus ac
 diuino natus. oia regi fida ergo nimis pro immata
 essent. qd nos arbitrii quatinus publica rea ac
 mortalium religio a nostris maiorum usq; invenientur
 & postea a nob optime ratione tradita. & qd ipsa fuit
 illa qd zhomannus pater atque amans deinde spaz-
 tum censet. Qui pater patru getat deo obtemperat
 Orationem enim nihil est. qd magna tristis ad hinc
 impetrare queritur. qd si deo timuerit atq; reu-
 erat. Quod bene ac fideles novelli compari-
 ebus nostris recte fidei statutorum in rebus pacis & bel-
 li annaduxerit. Nam qd deo ad diuini al-
 ti partem & bellum extulit. oia illud appetere ref-
 erunt. ita ergo ut propter Victoria sept modo eleme-
 ntum & ipsa regi non progrediatur. Thodosi uite optio-
 inter diuini resiles suando. in ea bella diuini auxili-
 ipse petret. ac nonne eminens atq; immortal dei
 signe ac regallis insigis defecit. no potius tristes
 & anima. sed ergo ipses utruncus auxiliatores habuisse
 legunt. Magna sunt que Constantino primo imperatori
 romanis diuinitus concessa & attributa fuerint. que si
 qd alterius semper uelut in qd ducatur. nemo est qui
 no finale debet ad amorem studiorum diuinarum regi no
 solum patru. sed ergo aeo velamentis inflamari. Hoc
 ego en lego. incredibile est. qd non regi diuinarum
 ardor habebat. Sento enim totum mentem humouari.
 & loquaciter aliud natus est animi. qd climi. Sed maxime
 cupio te ad littera studia. & admittit & domi habere
 fruissionem aut in scribendo & grecior. nisi sperantur te

breui assituz. Quod ut sanas. vultus meus rego. Spe-
ro tamen nos de multis rebus tam liberatoz q[ui] situr
habitatoz. que nos ab his curis & molestiis exti-
pabunt. In quibus dudu[s] sine s[ecundu]s est erudi f[ac]tus Vale.

ittere tunc incredibili voluptate me affectat

Nunq[ue] tam maiori studio res diuinae inflama-
tus sum. q[uia] postquam expositio tua legi. non pote-
stis religione. & eo loco reponitur. ut illa sit omni-
bus rebus antecedenda Ego vero & si de diuino
moto no[n] intendentes sentire. & eos in primo
laudare q[uia] omnibus posthabuit illi se in toto ex quo
dederat. no[n] dum tu tanta eis rei admiratio me
hubebat. ut illam optaret q[ui] sit. Nunq[ue] ne-
dum impio! Nam et q[uia] dabo ita me illi tradidit. ut
nihil possit in vita esse q[uia] fate ualeat me sine illa
delectare. Tunc itaq[ue] me tibi domini atq[ue] proprie-
tati Olim alia ratio atq[ue] institutio vite fuit. q[uia]
dui opor[er]t liberi[er] atq[ue] pacem traxerit. Nec ergo vix
ad eam fuit. Nec si fuisset iudicium salua pietate
louisset. Nec aut in omnibus fuit necessaria
morti exponeratus sum. & eos amissim[us] q[uia]
misericordia uiuabit me omnis molestias ferre. quoniam
si te noui i[t] eis me antecedens. Spero q[uia] diu[m] ap[osto]l[us]
te esse patrem sacrae sapientiae (ut auit) q[ui] p[ro]ponit. &
si liberator sum atq[ue] expeditior ad illud genus vite
quod maximo aucto amplector ista me extirabo ab
his impedimentis q[uia] me louisset inimici detinuerint.
q[uia] nulla maior erit inimi[ci] cura. q[uia] ut de nulla
re nisi diuina curerit. Vale

i quid est quod ullotibi apud te magnus studio
q[ui]ntu[m]ur. nec a te hoc es atq[ue] tis epigo. ut
ex nostra amicitia legas attentissime ea de p[ri]o
hodierno die ad te seruo. Sepe (ut sis) te admoneo
ut simus tua non negligenter prospere et tibi in
futuro. Tu vero id negligenter ad huc tulisti. H

nisi tibi adiungatur auctor. video no longe tibi abest.
 puerum. Ita cum de te narravit multis clariis homo
 partibus tue familiis amicis. & q familiarissimis
 fuit patru tuus/ quod adiupit. Nam inq te utque
 modesto scripto neq honesto homini uti. circumuen-
 ti dolo atq hisidio eoz q tunc vident / & quoq
 filio in omibz etibus utris. q dedita opa/ sboz-
 uant / s. sellum / hanc dimitte / & q plus intua
 cicitate pt. Jo eoz factioris tibi libetq monerit de
 bona paternitate illi vero scrupuli tibi impinger. per-
 suaderemusq ut eoz patre tabulari bonorum tuorum gemitas.
 quo liberius ac facilis possint tibi incensa tua patro-
 nari. id est bona tua dirige & supplicare. Quod
 si a te facti fuerit. plura video te exaltata esse
 Vnde ergo si me amas. inno si te dary habes. qd
 prout et huiusmodi homini/ quoq ois ero blanda
 est. ita vero aut hisidix plena. aut ab eoz ois
 longe dissidenia. Egoz tui de tua plura ac
 de omibz fortunis tuis sellentis est. quod immo-
 facies. nisi te magis relectus. Te vero id in
 greditur ut in ore de te ipso cura gerat. qd illi q
 te salutem est/ ac res tuas molomedus valde optat Vale
 abellarius tuus nup ad me vult trax tuas Mo-
 rens aut me de tua benignitatem/ ne fortuna
 meas credam his homini. in quibus affidit guttis for-
 tuis quidam amicis. ut a tua effuetudine credas
 Sed dandis que suspicis libero/ pta tibi de me re-
 belit. qd ego regnoscum. Verbor ut h' magis aliquo
 odio. qd credo sic sonat. Nole ut equo aio fer-
 et/ p da suo arbitrio (ut omni) non uellet. De me
 multa qffingat. Vnde ergo si suspecti habe. mihi
 aliquando apud me vel iustitudo/ aut qd possit. Ora
 trea nimis illi dolens omni. quod tunc h' dedit
 me (quando spemis equalitatem) magis p st/ diligi
 Sed non efficiunt. ut amicorum p nimis habra. qd

si tales insidie ac machinatione ab illis graue
infringunt (ut ad te impeditulu) no poterit si res
dum latet. & tunc maximo aio latet. si q signo
ac pectore dulcis es a me deprehendi poterit

Si vero nihil huiusmodi ab his exigitur fuerit
aut affectus. qd duid credendum est hinc hominem
voluisse. qd ut s ast uno ei amore mutuus re-
set. Nam si redolat antiqua familiaritatem.
& veteris benevolentia qd habuit ad pte mro
inservit. novos amicos pote mhi faciet. qd
affectus abigeret. Sed de hoc pars Oliva em ad-
huc de illo scribit. si operario facta est ea q mptib
narrant. Non in interius ita illus hominem spidaz
quos opud te de me insinulauit. ut in re nostra
quisq aut negligenter. aut mng attente vident. Vnde

Hil est quod a te mlti gravis fieri posse. qd
ut te scip affectissim preberas. Sed te ad te
scip ne velis in haec et negligens esst. aut mng
mutuus qd operies. Si mea uerba nescio quo ad hunc
proposito aitudo habuisti. nec videris curare. quid
ego aut ceteri amici de te opinamur. Tolas ad te hanc
unlissimam dare istib; qd b; si obsequitus fueris.
tibi vni bene qd leti. Si vero ppterem aueris ppte
quo repishi. qd tu non esst. qd tua subtilia meim
reueras aio. Do vero (ut ait) importu mng.
tibi (crede) iste ludus agit. Sis ia amico tezim
ptra iest. postq patrum trax causa pfectus fusti.
qd egrius hor iest. quantous pfectus. no lez
amicos tuos. Vina hys esse prima iactura. que
tum ad opes pmit. Illud multo deterrig est. qd hor
hys tantu inter digitos flingit. nec intelligi mul-
tos pterqualib; mis. iam exegit dotos atq ezu-
duos est. Si te aliqui tuis mto deprehendi. &
qd de te mto tui sentiant scippi. dicis mi fa-
bulos tibi ndrare. & est innimis gravis atq; iero

molestem. nec sans attendit qd etas adolescentia
fuit. Nam vero ut te no admittim a me di-
cas. scribo omes amores atq necessarios tuos a te au-
tos est. neq; illa etq; tuas deinceps uelle curas
agere. Ego ad huc resto. que (ut video) a tuo
amore & benignitate excedit. Non possum
te no dolere / & no velimenter angri. q; tu
que tm dilexi videtur in summo dederor &
infamia in patria reditur. q; oia ventura ibi
no ang intelligo! q; et ipa expierio. Tali ita
vobis nichil ostendam! ut ex oratione sacerdoti appollinis
no certis edidimus putem. Vale.

uid egerim. nemo nonit melius q; ego ipsi.
nec est aliq q; si male vixi! q; me deprece-
temus huiusmodi contumelias ad me fecit. non
uare studio. nostre q; adulteria pergit. q; nimis
hostia. huc pulsas. illi q; nimis losus es. & inta
huiusmodi. qui vix minit parentissima quidez
posset equo aio fecer. Nestio quart mhi tunc
rascio. & maxime! in hanc rei (nisi quatuor
etas & q; suntudo iustina affect) mhi no sim
q; sum. nihil fano preter mortuus alios. q; si no
multu his omnis pessim. & multe equalui mei
inferior tibi videor. satis no omni codice est mag-
no. nec eadet huc ad discernendum adiumenta. Si
ubi omni ad bona studia uocauer. ita ego omnes
mortuus corrigam. ut no tm seq; tos q; me ante-
cesserunt videar! si tis preuenirent. Quare volo
ut tm de me desperes. ut oia credas q; de mo-
ribus meis ad te scribunt. Quia recte aut mln
amini mei cura ea depositat/ quia olim suscep-
perat. forte aliqui intelligent. cu eo me ex-
misse videbunt. quo iniquaz pueruz indicant-
ur. Tibi vero maximas grau habezem. si pau-
lo post modestius me corrigeras. quando paternu
ate oia dei fio. Turabis aut (si tibi videbit)

ora mea / ut olim fecisti. & ego dabo interim eorum
ut mihi talis esset / mihi immixti mihi inuidemus //
i nullum apud te locum qd amicis possident. Vale.
preceps metuq; habuerit finit. Atque inau-
erem inuidemus quod / ut hanc tuas sumas in atten-
tione legas. & persuaderis tibi no odio / no ira /
no inuidia / hor ame tibi scribi. si qd nostra am-
ica negotiorum tui agitur. Orationes qd rebus
tuis proferas. tibi in dant Alios cum singulis
q tibi aliqd debent. solutio no est. alios au-
gusti. in alijs pacifcentur. & aut tpe differunt.
aut sumit atq; quo tibi tenuit / alijs pte de-
cident. In quodcumque pauperior est. illi utero lo-
mpletantur. No posse hot taret / in mihi mis-
erentur amici. alijs te perdidunt vorant. quasi gra-
deas his q te affidit corrotas. Nec solum doceo tu
huc directum in video. sed eti stomacho / q a me
in te gresseris. Sicut & seruit multo / & tuo
meo no semel admoniti est. si no dei coluisse
aliquid de officia tuorū procuratorū credere. Volum
interim ora ad te sedebat. ut tu expiariis.
no de rebz tuis ante erit. Si mitri fideliq; habue-
ris. gaudebo mediussidig magis tua quia mea
causa. q si in opinione tua pscib. ego mto mto
officio sumus ero. tuo vero luero. Vale
ras tuas diligenter legi. Intellexi q te valde
amare me. nec solum q modis mei la-
borasse. qd aut visus sum immixti difficit ad te /
quodcumque noster nuntiabatur de officiis tuorū /
curatorū. suto no me possit scire inuidemus / ut ab his
no cedam. mi amari. quod ipst exponit diligere.
Nam si pcamur est. modo pcam into decipi
domini. qd alios de credamus in me bono amico
est. qd fideliq; his no habere / q se amicos ostendit

dunt. Sed agnito errore, duntq; In eo pstrue-
rare / neq; pbo / neq; hando / Opposcar go sero
pnq;. q̄ iniquam. & (ut ppro) no pst intres
hos dico ad procuratores meos venia. pona cum
eis ratoz. & oia pgnosom / ab aliis Ingestor
negotior meoz / a plua die usq; in pntz acta
fuerint. Qui si ppter eum & hoi male ges-
serit negotioz / reppa ab eis qdquid s' fui-
ma rez meaz abstinxerit. nec pncip eis
diuina negotiaz. Illud queso te ut tis maioretz
immobili rego / ut quicquid contra illos quer-
tire ferre poteris. oia Instructa pataq; ha-
beas. ne sine causa pstopfist q̄ eis mdcet.
Idem velim om̄s amicos ulhortari. q̄ sepe
de eadem re me admomitet. Sed cum ne pro-
metus quicquid horz. psp̄ prestus fuero. Vale
deo tibi Immortales grat. si ea q̄ adte
scibo / illis orit & illo ad plegariis quibz
appeler. in aliquid a te attentissime fieri solet
M. metelly / meq; necessaria / & tibi famila-
ris qflitas pthm ab iniicio. partim ab inic-
tis suis. & pluribus est qppicaret eoz. ut for-
tunis sum q̄ floritissimam possedit / no pos-
sit dies retinere. nisi tu cauzaz & defensioz
q̄q; si-spirias. Tertio habeo horz no dcspte.
& suadere te ab his horz alium reddece.
Multa fringunt. ut te illi no amio faciame
Sed tum erit / a tua bniante no discedere.
& ponq; nq; tua seq. q̄ poy India. qb; neq;
pietas tua / neq; modestia / neq; reuerentia mo-
ri vnp̄ pernit / tpt̄ ibi st̄ qmndat rogatus /
ut formas suas tutar. Ego uero p̄ ea eius
fere magis labore. q̄ si mta zet̄ dge retur.
Quare te magnum exoriam uolo / ut m tupt

sp nobilitate defensor fuit. Hoc hoc no igno
ali fuisse. nylintus nullaz optis laudibus
nisi et fuisse. qd si a te hunc ornatissimo atq;
excellissimo in sua defensa fecit. Nec hanc pu-
tum aut illas tam. aut meas pretios est. nemo
in domo est inimitabil. qui no idem a te mag-
num velut. Si cum causam suam superius. inde-
dicit est quanta graz apud omnes homines bonos
inventurus sis. Vale.

t si mestellus noster sat causas sua multe
quendam. in tre mei multi quendam et
illam fecerunt. Suscepit itaq; eam. nec ullum
fuit studiis meis nullum post fama. qd tu ab-
soluta videt. Vnde tunc factione homi inglorio-
magis p equitate. suas fortunas impeti. Sed
nihil cogitauerit. Si no poteris quibus eoz dis-
uertas. sianga certe audacia sua. nec pariar
hunc nobilium ambig deterrimus oppressum iz
Non ego multos ab his missor. q me inflama-
rent odys graz ipsa. q no solum nihil fecerunt.
h a me impiter & gaudiehost deinceps sunt
Vto fu ille q quodlibet mentis hunc & illuc impel-
let. Alioquin se in dianus amnigia radices ha-
bent. qd ut quilibet ea tollat. Quid ad curi-
m nostre planet. illud ibi pollueor neq; in-
dustria nostra / neq; officia tibi defutur. Ut
qd et te pta scirete / nisi spartus dia nos-
tus suis tria breui intellectum. Vale
nid ad hunc lucra tua inducas egredit. sat
arbitror ab his homibz remunari obi.
qui quodlibet a nob ad te pertinet. Postudie
aut bettera de terra et ad te pscipua. & graz.
ut puto. Nam ex mulieris gratia ludens & tri-
bunalis sedissem. exanimassimtuq; diligenter

dia. illud videtur / sententia (nisi aliis adver-
 sarum tui placuisse afferret) summi te esse la-
 beos. Sed tu nihil nisi negotiorum postea illi
 attuleris. ut exxi iste in sententiis sententiae
 tpe statuerit. qui in lata fuerit i tua a me stati-
 vator fieri. Ut negotio arguiti quod nihil di-
 miscerat. sicut nihil ad huc est facta. Negoti-
 um necessarium tui / ut abstine. cum posse tras-
 igi Ego aero spensione & te sen. & de per-
 tando cunctione eis obuli. Illi vero nusquam se
 remuneratores pecunias afferuerat. nisi te per-
 sente / instrumenta afferuerat. Ite ad te scribo.
 ut si qd aliquis me huc in re faciat. plus
 hoc significet. aut tempore articulat. ut et tua
 ipsius prestatibus finias. Vale
 ut de mea causa scias / & si hic stamp
 de his indicibz nihili pollentis fuerit. mo-
 gna in voluntate mea affectaret. Si tu vide.
 ut omnia & studia quod p mea causa fu-
 repisti / no deponas. ut aliqua mea ea ut me
 arguita / pariar sinas quia in manibz est ha-
 bens / vel mutari. vel deferri. Sunt enim facta
 nihil prouidet / est indicatio. & exportat oia
 sustenta huc. que inre nihili diffinuntur. in ita
 reprobant / si horis q piti hunc dicitur / In-
 genii accommodantur. No possit indispicendo
 huc & illuc trahi. Instab eo / ne p qmuis erat.
 Et ea manu tenet / que ad huc sola inservit ha-
 bens. Quod aut de negotio arguiti ad me scribis.
 nihili me perturbavit. nec pte possum intelligi
 que ratione huc a meo necessariis facta
 tu fuisse. ut me recte sine elucidare. Ita hor
 mo patitur. si es alius p solero. Si falso
 intelligent / nihil se contasse. Iudicant em

peremptioz no multi licet. qd ea ad eos
descendam. Ego vero & si p[ro]mote t[em]p[or]e
desidero. qstis i[st]i p[ro]p[ri]o[rum] oia post habeat. qd ab
h[ab]it[us] b[ea]tissimis / ad quos sept[m]enta ornariet
atq[ue] adumbrata detuli. Quare de hoc te amplius
eos no appellas. si enim interea in mea ad
cups de bello offere. qd ex tua reseruatis. Vale
do de amona sp[irit]u & p[re]termissis p[ro]f[es]s[ion]is
negotioz militib[us] ad questores nostros. Quod no
n[on] agitur? no p[ro]p[ter] expediti. nisi p[ro]p[ter] fiat id.
quale sit. dico. Omnes ad te cum sua officia re
feruntur. h[ab]eq[ue]t autoritate maxime attendunt. Co
stimi itaq[ue] matru[m] de hoc te tunc deliberauit
Sed tu il neq[ue] p[er] aliu / neq[ue] p[er] tuos possit traxi
no granaberis ad me i[st]e. Quid enim tunc q[ui]ntime
re officios. Ita & officia tua quod velut
ab omib[us] desiderat? eti. p[er] p[re]stat. & n[on]na
expediti. q[ui] sunt int[er] nos hoc t[em]p[or]e p[er] agenda
Olivib[us] vobis te ad hanc et[em] p[ro]portione. in
com[un]iter ad nos te agere q[ui]libetem. Vale
et ad hoc att[en]d[er]e sunt p[er] tua re. p[er] p[re]sta.
maxime q[ui]ntudo. Utma omnis q[ui] in ea ver
sant/ eo aio in g[ra]m[atica] atq[ue] ep[ist]ola p[ro]ua
est. quo p[er] f[ac]ili. Sed de hoc p[ro]p[ter] inscrutatio
facia. si qu[od] a me inter p[re]ter q[ui]s[ep]t[us] sententia sit
discuta p[er] his. q[ui] optime p[er] e. p[er] meritis sic. Ve
no ad ea q[ui] sunt neq[ue] p[er] aliu / neq[ue] p[er] tuos possit
traxi. & p[er]terea nec horribilis. q[ui] non ad
ueneri natura. Vellim ora tam eti. p[er] ca
ta est p[er] p[er]petua lata benindencia mea) ut q[ui]d
vel opera mea possit tent patet nostre entu
re/ aut insinuo est. quamq[ue] admirer[et] q[ui] possit
est est inq[uest]io tanto p[er] officia n[on]n[on] desideret?

Sed postea q̄ tu optima mea atq; studia m̄ re
p. a cibis nostris cibet significat. no differat
altra accessio m̄ tu. Quid t̄ te no sine causa
ut ita facias ad me supp̄se. No possem fusta
hos ite agere. no te involvare (psalmus ix. p.)

Alia p̄t de ḡbus si m̄ i m̄ mutma. Vale

Ferme p̄t m̄ tu huiusset. te in e. p. plu-
ribus tibi admodum issent. Sed q̄ ad ea oia multa
no op̄m fuit. satis tibi huius tpi de studiis tuis/
de modestia atq; trinitate /qua r̄t illas etiam.
q̄d m̄ tu tibi ap̄t. Mea quidē simia fuit.
Item & cur p̄t? p̄t vna reu optime ab
uno agi. Nec oportet ingenuum nostū m̄ vnu
sit. sed p̄t p̄t simili intentu est. Illud aut
video. numeri seru har noska etate inveni
q̄ dicitur p̄t studia eadem tpi st̄t. no p̄o magis
p̄fuerit. sed ut hodiē doctores videtur. Multa
vero m̄ in om̄ibz reibz. tu maxime indiscretus
smp maximo odio fuit amandus. hic coram
opinor p̄t. q̄ se malum videt q̄ est. Quod
cum hodie nō die eti usitatum est & frequet.
ut nōmo sit q̄ no magis ad opinionem intix.
q̄ ad ueritate studia sua deferat. Tu vero q̄
deceit a me inservi m̄tu uidebis / magis ne-
rat quid de studiis tuis statas. q̄ ad aliqui-
dum. Ita p̄t q̄d effert / an vera linea de-
not predicit. an falsa & mentis sit gloria
illa cum suaribz radicet. ista uō p̄t hōm̄
st̄nos fulta est. q̄ suis viribz. Logica go-
no possit ullis hōm̄s fama diuina est. que
nulla aut uera / aut honesta ea estat. Nec est
quod emularit tuorū equalium diuinis. q̄ & si plu-
ribz artibz uno tpi student / no m̄ illis inse-
rior erit. si tu vna br̄a didiceras. No teme

in huius et illius prebeat. fere enim p. ut
in modestia tua dignitate ac mores tuos
Obra tua sunt (qui tua cogitatio haec
poteris) plus tua qd ad te sicut & si diversa
ab alijs sunt. In recta ratione a te facta est tunc
poteris. Tunc mandata mihi ad hanc partem esse.
dum a parte meo audieta. Tunc eadem nunc
ad tercij que loco sibi habeo. libenter scribo
Quia si studio tuo & virtute asequis. ego tuo
specto maxime letabor. Vale

unquid trans tuas lego. qui a te voluptate
participia. Sumpsum aliquam exegesia uti-
litate in illa operio. quoniam vel consulendo ut admo-
nendo / vel effici / ut doctior et meliora induc-
reddas. Sed incommensurabile est / qd hacten me deter-
mantur. qd probellarum tuis mali reddire su-
pauit. Ita ut paternae ad me scribi. ita antea
sapia reddolent. Nec sum ita quis tanta ambio
delectet. ut no plurimaria inducuntur. qd aucti
opinione. Omnes ergo posthabitis. In aio est una
in seq arte. nec uno & eodem pte diversam
seq subita spissit. Quod qui facit. miseri facit
sibi & finit. Tu autem (iniquatus; tibi videbitur)
in una et pfecto. tunc retro studijs apud dabo
Nec vagaberis mo habet. nec in illo gemit. nisi p
quanto pte erit. haucero mali ex foribus illigat-
io. mi labore & ingenio impinguero. Quod at
de modestia & lenitatem in equalibus meis ha-
benda. ad me scribis. id tanto studio pfera. ut nilla
nonitate mitte discedere ab ipsi vultar et pfero
michi bene insitum. Ita quo magis ambio est in
studij meis fuerit. eo plus erit ac bennolent-
er apud omnes estquam. Aliud non est qd ad te
scribam. nisi qd mitis tuis admontas. Quo-

ritus tui. quis lego! videoe miti tem est
 nanti omni representatione & loq. Vale
 atq; offere tue expectant. ex hoc potes
 cogitare qd; tibi dñm huius maxime in gratia tua
 redire expectant. Quia rem si negligenter. nec
 fons tue quales. & omnes nimis tuos expecta-
 tos despici. Ita ita se res huius ut ex facultate
 tibi non esset. nemini tibi idem psciade et posse
 Elaborandum est ergo & soto aio membrum.
 ut constituti tuos nimis patissimis. ut recte natura
 tua melius habere potest. neq; industria laudabilis.
 Ut te homini pectas. & ea uolu. qd; ab homi-
 bus desiderari intelliges. Et cum predare a strop-
 ditu. oia in teatru. hunc causa genita est. hunc
 uero homi grata. ut mutuo inter se offere alteri
 alteri sim studiu accommodet. Nec aut labor &
 pinctu abea ut nos deterreat. Nam a nulla alia
 est ad mortalitate via. aut maxime horum in loco
 est reposita. ut qd; salutis bonorum & causis amicorum
 nullus molestus frangam. pbecimusq; no potu illis
 quos amari aut tutri debemus. nos ipsos placabiles.
 si tis humores eroperabiles. Si membra quoniam
 vniuersitas nostre debent patrit. glabor tu. & tibi
 ualde gratulabor. si Intellegero trans meus aliq;
 ingens tuo atq; dñs aderit. quo maturus dia
 qd; a te videt magno studio expecti. no modo pscias. Vale
 si res. p. & amio sat sapientia miti senti putatur.
 no recte expectassim. ut miti in ea ut admo-
 neris que in teatru honesta sit. nihil tis inter-
 psum esset. Si in statu maliq; vnu vte negre portum
 res quiesce. Et erat hor res ab omniis iudeis & in-
 telligens meis prelendamus. ut qd; dñs in manu na-
 ingentiam tendens importe me psonem. **S**

Et ut misericordia regnabit! ita hanc amicitiam & charitatem
petit omnia quodam rapiditas & desiderium hominum.
In iniquas patresque potest. Nec non quid sibi amplius
vestit et patria vel amici. nisi ut ita antiquas
in molestias reperitur. & non ad hunc agnos-
tice possim multe vivere. videtur magis multe maledic-
se. Vnde ergo (si me amas) ad tempus regnum adhortari.
Vnde hinc statim nec studiis in meo quiete. Satis
tempore presidij nostra et p. habebit. si diligenter
omni quod tibi uti uoleat. Multi utero quiete parti-
quid in re. p. meus / parta esse debet. Tu utero
si sentis amici rati. apud mea defendes! & ma-
iores tibi gratias habeo. qua si omni meo inspellaueris.
ualem ingentibus magistris me prebutu!
uolo per te alios quia mei iudiciorum. Illud us
non dubito ad te facilius. inquit nec amicitia omnis
qua / neq. grax transuersisse qui leges & equitate
omni private cause pretulerit. Quid illud sio!
mentis post tam subdita est ueritas. Et ergo offi-
ciis omnibus glorietur & mentis ostendatur. Ita in hu-
seriuus serendipio omni p. fons uam! mentis est
ut alio a ledam. Illud aut p. omni multe eis! si
leges & uera iustitia a me affirmata futurit. Quid
retro de me tibi defensum. ipsi uidentur. Ego omnia
mea uerar. Tu utero q. sapis & stezi aliqui prollaz
appellis es. p. tua sapia uidebis quid huic mundo
homibus redentur! sit. Si quid autem erit qd' p. sapi-
tione aliqua de me tibi afferat. scribe. & ego
te (ut p. eo) ab omni suspitione expmam. Vale
t de officio tuo in qua debet uocari. magna
in officio tuis adiutare proprie. No go tunc
mentibus. q. alioz. p. dignitate tua hi his tuis
mentibus. No p. omni alioz qd' ego! d' tua integritate
explicabis. Et factu adeo varietate & multiplicitate hominum no-
tuitates. ut eos si uita nostra su' omnes notissima. no
tu' sit ab omni equi probita. que loco alterius.

no p[ro]sequor. Tunc tuos causas nolam intelliges!
q[uod] ego p[ro]p[ter]e[m] ad te scribo. Grandes etas ut illas re-
diam! unde ortus sum) te ista ad me sisisti. ac te
maximus horro! ut que magis sume tuis detrah[er]i
intelliges. Co[m]munitas sic in omib[us] causis q[uod] a te
aut sedis leges nostras. aut ex quo & bono/ut
agno[n]s[em] vniuersitate vni. Ego tamen ita de
me vides. ut nihil a te putares. ita mox manet/
aut equalitate possit fieri. Vale.

vobis de officio meo scribo! ut maxima in
congenia maioriis meis fieri. Si q[uod] contra sic
ipsa quibus id a sapientie est necessitas faciuntur.
potest nos fructu datu[m] mali venia. si ergo nec
dignitatis habuero. de maximis aduersis eos qui
nulla modestia aut benevolentia possunt a me videri.
Afflita aliqua fabula de me in ipso spargant. Specie
nisi omnis vita mea / singulari prudencia nostra
renonciare. Tu perim in hac verbis vix adiut-
uisse. statim vidi alium morte / non mea ventura
nisi esse deinceps. Ora rogauim. ora fui ac dico!
q[ui] his omib[us] placere / nulli usq[ue] offendere possit
Omnis ad me venientes admisi. nemus expulsi. Mea
opus (si q[uod] fuit opus) ne die petentiis no nigrari. Si
te sept[em] ultro oblixi. Speciem autem huius de arribus
multos mali amicos aperte. Ut ea res esse me fecerit.
nisi plures mali horum si boni potuerint. Quid
hac loco exigit? quos rumores de me astupescunt!
alud non scribo. nisi q[uod] panies / notios fore mali di-
misi intellectu. Plura de hac re ad uos non scribo!
nisi ut modestius ac humilitate vestre meminitur
Nolite ergo pati. ut apud nos horum sapientissimorum
plures valent q[uod] capias. recordemur q[uod] uobis hoc
fuerit a e. p. repositum. ut bonos viros in quietate re-
tineas. Et nigris videres quo quisque non sit in e. p.
Si quibus maioriis apud nos natu[m]. Vale
vnu in maximis operis uocibus nostri tua tec
essent nob[is] credidit. non statim potius ad te scribo.

CSed postea q̄ nob̄ p̄ cas hanc diligerent illas plena
Sententia nostra est / nos uelle eos in nostra iunctate
plena posse . q̄ de nostis riub̄ melius intrent Nerpa-
niū (salua c. p.) plus mundam q̄ equitatem uale-
re . Si quid est in quo melius te p̄fessum alijs hodi-
ernā uel quicquid . monem⁹ te atq̄ hortari ne
fleras / sed p̄ tēp̄ agas . Reperiens recte nos q̄ tua
dignitas promptissim⁹ . Nam sc̄q̄ hi⁹ q̄ nuntiata
nostra / bono viris ornare posse uolus . q̄ retribu-
dere malis riub̄ . Ut ignoras quid eos deteat .
quid (quo p̄ta posse) nostra exp̄ amisit . Visi em-
misse nec desueta . nos neq; tibi neq; rei p̄ alij
officio aut integritate detrahe . Vale .

Off̄m ad te de mea flamina scribere ! nisi res
ta ambitionis videret . Tanti dico / nūq; ulli
timē maior studio me fugisse . q̄ in rebus agen-
tis leuitate . Nam in in di vita . tu maxime hi-
omore homin⁹ atq; benevolentia / se hoc vitu in p̄mis
auisau . Ex quo magis meoz̄ quid sibi uolit ap̄d
te crimina adulterior⁹ meoz̄ . q̄ hinc etiā
mīhi obiecta illud obinuit . nullam mīhi fidei re-
spons⁹ est . aut ḡstma in amio ualere . Dicant !
nūq; amiri cum vñq; desuetum . aut in quo fidem
nūq; se fellecim⁹ . in eis sepe in rebus adulterior⁹ am-
ioz̄ / multa subiecti p̄cula . neq; vñq; molestias
ullas / aut labores q̄ his desuetae . S3 video . pp-
raverit apud te / quasi no me sors nob̄ haberes .
fidem facturos . S3 morte tuos (meo iudicio) no sors
intelligat . si te uidiāt eis fort similes . Agant
aut ut velint . nec a sua ḡstma me retulant
tu utro / quod te dign⁹ eris . cogitat . & quatu alios
alio p̄cessit . sapient̄ tem adulterio . Vale .

go te o charitate ac benevolentia p̄sege . &
ut aīo ad te affectus su⁹ . iniquaz possēdū-
tate iudicium quod senti de te fini . S3 no possim⁹
no audire . qn aliquid p̄tros minimo / ut posse hui-

dos de te mihi refert. Qui si intelligeret qd grec
 apud me esserent, curaret alijs moribz q. illis/
 se pbaros esse. Morigerenda est aut hinc tpi. huc
 sumq. Nam & in hortis serendi snt. nec in ppter
 tot a virtute & amicitia discordant. Vtibus enim
 melius na nra potest habet. aut industria dignior
 est. q. ut qui in aliqua opinione virtutis sunt
 positi/ studiant magis st dissimiles est. Ind. qui
 no possit equo aio bene de alio audire. Illud q.
 in pbris curabis/ ut intil magis utlio. q. te illis
 dissimiles est. & ipsi tui. Quod si festeris intil
 ter q. de huiusmoi homibz a te dubitandum sit. Vale
 uod apud te huc tpi dignitatis meo zog habeam!
 d me necessario facias me pnt a te absit! si an
 etiam vita mea/ longe q. ab ambionibz fuisse et mi-
 nisti volueris. Si no pnt equo aio possum ferre (misi
 aio submissio & ignaro) si in magistratibz & hono-
 rzbz gredies pnt colunt in nra et. p. videri. q. fa-
 cientes sint. & oia q. prudenter sua affirant. Quid
 doloris meu no possum dissimilare. q. bene agen-
 do nulla grax prometeri possu. Sunt qui leuiter
 huc serenda putet. ac dicat. Utile m exceptione
 iuicia. Honoribz data est. nec illa uelle in lauta
 pte videri. qui no possit iuicia fortiter pati. Si
 ut zog arbitrio meo ponere lucet. libenter hanc
 sapiaz illo gredere. & mallem sine iuicia. Utile
 ut. q. m iuicia Quod si huc pste nulla zog possi-
 citari. no sante diximus. honoribz aut ambitionibz
 causa debet hortis in molestia semper est. & fama
 sua ab iuicis (quoz nra no parus est) quolibet
 loco impugnari. Quare nisi timetis zog a qua
 humilitate ai qia ex molestia factu toleratus in pre-
 sentiay ex ipa cuitate huiusmoi homibz/ q. nullis
 mentibus agitur. ut reteris dignitate prestat vi-
 deant. Tu (velint) dignitatem mea prouidebas

habent. Et gloria tua p̄ter mea q̄num poteris!
Ita potencia illorū hominū tuncus. Vole
uaria sp̄cū de meo iure aio fatis tibi p̄su-
sum esse. tñ et scriba qđ bēmudēna mea
p̄tinebat. I tollens tam submissō aio esse. aut tñ lo-
uidum quorundam cuius meos timores. Nunquā
magno ira in m̄a c. p. fūssent. si q̄ utilitate q̄i
ullas gentes aut labores fūgissent. Credo m̄ti-
mo h̄ hoīe h̄ possunt. quanto r̄deri uult in
nostra ciuitate possit. S̄ ubi intelligunt q̄los digni-
tate suam atq; honores sibi vendunt. et trahunt
illos in gentes atq; quos tenet sibi assūptant.
& sancte patiunt series ac adiutores sibi in hac admī-
nistratioē officiorū & magistratiū dari. nō dico ambi-
tione & honore oportere nos cupidos est. Ita quā
hor finiat. c. p. fūnctus erit. S̄ lando m̄cibz
etb; honestia astima! & nō detraheri quolibet mo-
mento a virtute. qui vero sub nosē modestus longo-
ri ac desidio fēst dedecuit. si nec patitur nec sibi
uiles r̄nt reperunt. Noli go (s. c. p. tibi charam
habes) tñ me tuusq; ipsa potēna. tu libere
diuīs ac facias quicquid ad amplitudinem ciuitatis
accidere intelligas. Sans tñ sententia tibi presidiū
apud illos. q̄ ea more maiorū q̄stū ac dēcimū no-
luit. Si quid aut eur in quo possim tibi auxilio et.
rāgostris me tñ nostre ciuitate tabuerit. quan-
tu Salua libertate) a me fieri exortari q̄ possit. Vole
on possum nō amonter! tu ab homibz ut minis
uel mūndis negligēna p̄ c. p. obīa m̄liu uides
Quis tñ multo annis in urbe nostra fuit! q̄ ma-
ioris p̄ ḡmodio nostre patiū gentes suscepit q̄
egredi. qui nullum vniq; p̄ c. p. laboret aut p̄mū
fugit? Si ergo pudor aliquis in eo esset. pudiceret
rest illos m̄re larestrē. qui nihil aliud agit. qui
ut hoīe equa libertate vident. S̄ nisi me sectari

desmar. Exponent² me est illus q. scito. quod tunc
in via latitudinis sum meq; hoc em mea ea. q; r. p. m
fina. (unus erit in adit scribo. ois loq; liberte que stn-
no) Undem em arbitrio salutis mea a qm unitate stnt-
tum est. malorum in ipsi meliori. quo esset. Non su-
(recte nudi) ualidenti rapidius. Quod si bono aic in re
p. fuit. sentient maiest me dignitas eoy. q; hui-
usq; ratione habent. vultus qd sit ampli aic. In utro-
cui fecerit. eis nati (ut solos) ad hanc rem primis-

uanti sum trax nunc. Latr. adiutor. Vale.

quoniam. melius ab amis & a interessatis tuis
intelligis. q; ego ipse adit scribi. Nihil qm puto in
ma. c. p. esse/ quod sit modestia serenda. q; & bnt-
facte nostris malefacta referrri. No in odio maloz-
tra lenocinia est deponenda. sed costudiosq; in re
publica ministrandam. quo pleruicunt² qui
luidia vel alio dolore. In rea studia incipiunt.
Qui locu ultro no p. saper. ne videar tuis sapientie
(que summa est) diffidere. Modestia utro tua non
sat possum q; tua dignitate vel qmendare/ ut adni-
zari. Quod tunc sumus ab illo nostre p. fieri. q; odia
q; exi. p. in suscipimus. exsultamus. p. in depont-
re? Quicquid em a te gestu fecerit. habeb me ad
ea secum atq; adiutorium. Nam sunt illi 2 conditi
fecerit. sunt in strucione tua missiunt. nihil suo
it sunt causa factus est. Vale.

lucrum se meaz re. p. amautia. si mis magi-
q; hodierno dix. Hui em ante in officio meo
illa no em indigecet. no putabat tanto studio hui-
lom ministrandum. Num utro q; maximos bellorum
motus/ q; viciq; ordinariat vident? cupo vobis
tis gloria omnis iudei mei. q; utrinquacum
re su in publica omq; salute. Vtina meliora esse
possim in ea in labore & pietate meo uti faci. Sed
postquam ita fortuna (q; aliqui fuit nob pponi) videtur

rebus nostris distractus inuidet! iniqua vniuersit
repudior fui! q̄ mor ip̄ p̄ defensione patitur mori
supio. Constitū ḡo om̄b̄z rebus meis posthabito.
ad nos ḡfici. ut re om̄s intelligent; q̄ m̄tri
sit in patria & in om̄s rebus aq̄. Sz dñi rebus ad
bellū q̄ficentibz necessarijunt instans. m̄tas tias
velim hi statu reites. & de roſlyn patem
ar de q̄ s̄ma eoz certior me faciat. Vale

i In nostra rem. p. om̄s edet me quo tu
affetti essent atq; no ſobi p̄tum om̄s a pa-
tria nostra expulſare. quoniamq; etteri ſit pro
ſalutē eoz reuifficere. ve in eoz alio bellū hifcēz
hostibz nostri. Si co-organor patribz nostri ſint
q̄o plus & ſup̄p̄nt & q̄mo eoz diſſolutiores eſi-
uent. Ita ingens ar ex eoz aq̄ quo majorne
hor ip̄e ueris. Reritate em ſuit hifcēz ſit tut
fuma in leticia atq; claritatis om̄s. Mer ibi quisqua
ſuit. qui no magnis laudibz te exolleſt. ſumq; in
benioloſia q̄plētū. Ita fortant q̄ te om̄s ut q̄
p̄m oportunitas ibi aderit. no diſteras tuu aduentu
Est em op̄q; relectate. in malu nrm dictum q̄ ius
accidat. Mer multos defensores habemus. Ira me ad
te ſcribi p̄tis mi uoluit. Ego uero ſi qd ad illoꝝ
autoritate potest accidere. id eiſ atq; q̄ a tt magnop̄
quod. ut zti. p. in causa tua ferunt. tu q̄ ma be-
nioloſia q̄ ad ſumma p̄uenit. eppetitū tua maturas.
eſperat. mſi. et. p. ſumq; plurimi q̄ aut
meipm aut m̄tos liberis. Propterea no poſſu
no iniquo ad ferre malefacta eoz q̄ in aliud ſulet.
q̄ quo mea poſſim infamari. Tu qui diu in illa
uerſatibz es. ſris q̄ molesſu ſit no glori fa q̄ a nob
honorifice. q̄ ſalut aliquo horo duta ſint aut
tollerat ſumma laudo ſapię eoz & nulla eoz abſtrahi
a publico q̄modi poterit. neq; impediſ. quod m̄q;
ſumq; de patria ſua aliquid telegim ac magnum co-
ſtatent. Sed nos ea videntur ne ſumq; ut eppetit.

ingea qua remissione nosti uelut fructu ac, mire
dey laboy suoy desiderat. no alioq desiriger. Neq
enq (ut dixi p. diu) tot labores at, pita &
et. p. suscepssen. ausi ab his facta nra quon-
darent p. quib illa admisi. & estas recte dimissi-
or ad illas deinceps assumpta. si putaret bene-
ficia ad ingatas ciues putatura. Quis enim (has int-
erinde excepit) no mallet in parte sine laudia ruit.
q. In assidua ostentor in molestia? Alius forte in
ad maximas res gerendas/ maior esset aic. illud
stmet. Hoc uero ita s. Institutq ut que app' dis-
tate accidit/ no posse possit equo aic pferre. So-
perto bras brac. quibus intelligi quid ministerio
dum. aut tunc me solabris. aut ad oia q male-
m habet/ magno aic sustinenda tua et hodiore ficio
en possum dolere tua acria. q. Fines. Vale

et. q. in benefaciendo nullos ad iniuidam
inimicorum. no potest nisi iusta scriptio a te video
Si in tribulacione in omibz rebz gerendis prudenter
magno cogitat quid tibi. et. p. pferre debet. q. quid
ingatas omes s. hys querunt. Nemo eni potest vnp
rei. p. sapienter iusta. Nec est exigens q. st pma
est ad. paucos ho. I odio pma uelit suo presi-
dio destina est. Et (fater) p. molestia res q. iniqui-
ferenda. odia p. lenocinaria pferre. Et quos nostro de-
uictis beneficio pferamus. eos de nob inimicos redire
nisi vultiss. illos nulla re adhucitate rei. p. vnu-
qa depelli potuisse. Ita uelle te cogitare aic. q.
res hoy homi q. tibi uident pfecte equi & bo-
vini. grandis atq. infesti est/ maledicta magis te
urgit. q. possit ego aic ferre. Sicut in hoc non-
dixi tibi q. tuo dolore timuisse. Vbi uero paululum
ista p. uelut tua p. remisit. attius ea ut te co-
modetia/ qua facta in rebus rebz & magnis quidez
vi. Nolle em/ et gta. qua rebus facta sequitur

festi. eoz ea deponebas / q uibz magis intendebas.
q uod bona experientias te napolient. Meru autem
q uatu (et aliquid quidam) est / quo magis ab ali-
is tua gla impingebat. et subdolus & rei. p. / & hoc
non non in rei p. pueris & fanius inservens. Vale
me gressum / & si tibi rei munera est no clu-
bit. tu quo certior de omnibus rebus fuis. illud ad te
sicut unus maior virtus in hoste statim esse / neq;
maior purolo / q uod his diebus / in apud innundis / nostra
pugnari fit. Quid nisi nostri milites arde-tissime
in hostium circumcidunt. ac fortissime pugnando se
ipsos abiurissent telis hosti. certe multo alterius
fit fuisse. Non enim expectabat noctu fuerat (nobis
ignorantibus) in nostra dimicari admisssus. Ut aut
orient / en signa ad nostra hosti admisssus erit. re-
pente ex ipso portu oceano eoz cappato emisso fuit.
Nostri vero nuntiata rei pulsi. primo impetu iniisit
equum credere. Quod ubi ante intellectu fuit. Nam
expi nostros equitos circuere / atque adhortari. ut me-
mores paratis esset. vellentq; magis q; gla. qua pro-
vita dimicari. Tussi aut pteq; nostros equitum sa-
fuerenturierat. Tunc pugna certior restabat est / &
tunc virilis utriusq; quisit. ut usq; ad scotia Noram-
dia (equo malle) dimicari fuit. Nostri pedes
qui iam pecto essent exempli pedestribz eoz inusa-
bant equitos equitibz. donec nostra ventu paulatim
vidimus acto dimicari pugna substrahere. Tunc via
nobis ad victoria apta fuit. Nec enim de bello destitui.
q; fugiendo atque credendo fugientes / nostra illoz simul
inuasimus huc rei multas curitatis ad sonetate mag-
indupit. multas eoz infide firmauit. Tunc ois ad-
te breuiter sponsp. Ita / de singulis que a nobis non
sunt fortitez quae solutes gesta fuit. dicitur his si-
es. q; hinc bello interfuerat. Ab ergo hiis metas com-
mittulatrices ad te commisisti. Vale
audeo in diuissimis tui rei. p. m. tu es tua. q;

bellum nostra rei. p. pindosum affashi. Ita paulo an
 q̄ ut ad nos tec̄ delata fuissest. rumor exortus
 fecit/ nostros pedibus fecit omnes resor. & q̄ nos
 nostros turpissem ab hostibus nostis fugatos. Quis
 res multa aet̄ omes cumi pluribantur. Si post
 tunc tuus/ & seruos eoz qui ex exercitu lice vende-
 bant/ remunari est de cuncta cōpetitio noster. In-
 credibile est/ quatenus letitia mūtua omni temerit.
 Utmo erat/ qui enī virtute milii s̄ laudasset.
 no tr magnis admirarentur. Comendabat tua desci-
 pta in militari. & autoritas extollebat. Illud vero
 mihi immutum omnes admirabantur. q̄ facta extinguis-
 dimos etiopae (nostri redentib) no soli bellum
 restitutus. si ergo ipso vitoris fortissim⁹ pugnando
 in cesta ipsa quales. Immortalitate (rede milii)
 horumque dux/ & ḡtaz apud nos tuos ostenduntur suis
 hi. utrū alii opinior omni tim potest deinceps apa-
 tet ingentur. i. quid tua virtute nos afficiat. Quare
 te ergo etiop etiotes & rego. ut huc om̄is quatuor
 p̄fessione n̄t̄ rei. p. suscepisti. no deponas. Ne
 dubites ergo s̄ patia moritudo esset/ ullu p̄iu-
 lu desigere. Nilni enim mali potest tibi accidere/
 quod s̄ in eternitate glorie quantu futurit. no mo-
 perum. sed multa om̄is no debet videri. Vt tu q̄
 hoc stupis a te cogita suo. sine fratribus suo. Si
 illud tibi p̄q̄ exuastero/ nemus amnis int̄s in nostra
 unitate fuisse. cui nra res. p. plus debet faciat
 ua p̄ficiate patre meo. q̄ tibi om̄i Vale
 quanto p̄p̄ exultem. meino potest molitus
 q̄ tuip̄ diuidatur. Ita enī modo & seruitute de
 sibi gravis/ & alijs molestus est repulser. s̄ nos enī
 quo aie pluribem. Semp̄ enī putau om̄is labo-
 res & molestias no soli foris. sed eti huic
 & illo esse ferendos. Quod si quid pluribarō in ea
 deceperit. id totu sua magis causa q̄ mta/ strati

erat. Tactu adeo non sine causa scribo. audio quatinus
enim a malitiosis hominibus detraheari. Quod si hor
facti mali ab oīs aut aī intelligeret. nihil ma
lebitis eoz mouerent. Si in plures sint quibz vita
nra no satis est p̄spita. scilicet tunc ut hoīs
ad male reuelandum pariores sint. q̄ prudentes
ad bene inducuntur. Quare ne opinor quia apud
eius p̄ optimū aliqua mea negligētia aut tac
tate amita. vnde ut si alijs hominim alijs sermōnes
de me q̄fingi aut disceptari audieris. sicut or nos
int̄ eos habebas. Nec mōris studio desiderat. que
p̄ ad oīs hanc ut at maledicta adhorta fūisti. Vnde
huius est qd te magnop̄ p̄turbat debet. si tua
fama sept̄ impēti audiū ab hīs i q̄ nulla p̄t lau
dis sunt q̄fītū. Et tū p̄tūs mōr & honesta
in q̄fūtū. vt iniqua r̄quo aio aliena virtutē
hi fecerāt. qui maxime a r̄tu absunt. Sed ma
lebitis eoz arēt & magis vita q̄ uerbū om̄s hu
doz oīoz q̄fītare. & sapientē & dotti homīs est
Quia ego int̄ horūtū ut desēntōz tua p̄fūpīas
p̄udentiē fac̄. Ita & honestiē hor offīo st̄p̄
in aliena causa. q̄ in r̄za vītā Et q̄ sept̄ inq
hoīs a maledicto temperat. ou hi sint absentēs
p̄ibz detrahēre in aio est. q̄ tu adīsint. sit et
iniquis q̄ sermōnes sept̄ q̄ tu. Interim Quare
uero q̄tentōs q̄ te p̄fūpīam adūsus eos. q̄ magis
inuidia q̄ alia zōz eībz detrahēt. mōlo te ab alijs
q̄ a mōri tūs intelligeret. Illud habebō int̄ iniqua
inuidia neq̄ cuiusqua oīlū tamifōtū. qui tū
dignitas & fame zōz oībz antēponam. Vnde
atēm r̄za iam vītā sermōnes & offīo
et p̄tētē p̄sequor. quod melius eō p̄tōr tua
fama p̄udentissima. q̄ tū me q̄gnosces. Illud
uero no tūtō. me iniquam in mōri honorē ha
būisse. q̄ Hor ep̄o tūt. quo fēt ab om̄ibz decēlm
quid. p̄ter inuidia que illa etas m̄ fūst̄dūda. Quare

si que altere tibi de me dixerit, non erit nimis
affectionis. Ne em hor ad te scaberis et nisi immo
rit met qm̄q; m̄tri esset. Tu vero si aliqd seruo
ab omniis meis (quos multos habeo) tibi relin
cessit, plus m̄hi emi. q̄ om̄ib; illis cedas. Nihil
tum aliquid mali queratur. q̄ et te ex ista opinione
dimonstrant, qua de me fecisti. Ego uero sua In
uicia pacem facio. Modo memor fuo ut ille esse
q̄ in hi om̄ib; uelut huiusmodi videui. tu magis in
in partibus & necessariis meos cupio officiis dñi Vale

canis de tua pietate atq; officio m̄q; dubi
tauitim. tu magis tantum tuus delector. q̄
testis uis est virtus tuae. ne taceendo affirmare
videaris ea, que de te nihil bene spargit. S3
illud multomagis a te caue ntu sit qualis alijs de
luso (in m̄r̄z tua seruaz habebilis atq; dñe p̄
tam) aie persuader. q̄ nihil ipsi cui oia studia
ut spoulat no n̄q sunt p̄fecta. Quodcoq; ibi,
ut om̄ib; suscipio apud alios deluos. Quanto em
ad me attrahet, nihil iudico a te pretermisso. qd
a bonis libris prestari partibus decet. Vale

uo aio in partibus futuris! alioz hor uno intel
lepi quod iniquas eoz iniquis prestaria desi
derau. q̄ postip̄ rebus huiusmodi expressus. Quicun
tu memoria eoz repetio! m̄q; postea vobis sum
vna dictu in hinc agisse. Cum ergo appetam &
feliciter eoz prouatus sim. n̄t fante dicta / ut fel
icior sim q̄ tales parentes habuit in conuictu
m̄r̄z / q̄ n̄t ornamenti atq; adiumenta vobis
morti ipsorum amissum. S3 vna res hinc inuen
magis dolorum augit q̄ n̄q petras / n̄q m̄a
modesta potest quorundam inuidiam submittat
& eis persuader. ut a sic malitiae spiritu. Vina
postea q̄ n̄q huiusmodi casus om̄ib; homib; m̄t
n̄t pudor aliquis / aut ruitur in nat p̄t eos
intollerab; talia manent apud eos gaudia / qib;

ego noster & dius desiderio eoz affinor. ut aliqui
intelligant quid sit eos amittere. qnd debent uita
nostra esse etiamores. Nemus quidam arbitror nisi
qui forte huiusmodi homines sit p. sua similitudine
qnd malit sine cura opibz & ceteris bonis abun-
dare. quia in eiusdem in labore & molestia. Numquid
enim (in deinceps dicam) vniuersitas illius optimis po-
steribus meis. quid uilla molesta aut sollicitudo fecerit
intellexi. Numquid eis vita sumptuosa. una nocte inter-
ga sive illa interrupcio quietis duxi. Et hoc est
quod retinenter me perturbat. in illi uirili obiectu
uimia cupiditate ostendi opibz / exorbitatio meo mor-
te parentu meorum letatu esset. Una res tamen fuit
dimiciorum meorum quatuor / equo ore aro ferre. qd ha-
beo te summi amici nemus optime cuius uel
autoritate uel uite inficior. que no dubito pos-
se horum hominum sermone & maledicta faciliter co-
pinerem. Sed no patet me harum uulgaria quae
lia ab hominibus multa affectu. Quod & si recte uiri
fuerint. in re populi facies. si quid de harum re-
sentem. ad me percedes. Vale

go de tuo in patentes ac necessarios aro & pe-
nate / in qua putam est dubitandum. Si cum
omibz hominibus no equi nota sit tua pietas. facile
tueris / ut alij p. misericordia. alij quodam exortu &
fusione q. iustitiae detrahendi potes p. laudandi.
Aliquid de te q. fragant aut credant. Vtq. aut alij
tua culpa ea res grata sit / & si optimis de te uide-
tur id euangelium est q. didicendo. Posset enim andare
ut eos boni viri no bene de te opinarentur. si male
uiceris pietatis a suis parentibus relata. Quare et
alij et tibi quidendum est. ne ut hominibus splendidior
sis. uel incommunis ac meritorum rebus superius.
qd ut mos patitur / ut dignitas maior tuorum / ut ipsa
familias fecerit. Videlicet uia his rebus septem huius
modi sermones inter homines haberi. qd fama de

trahat. & pro inimicis p̄ amicos parat. Sunt
tū nominis in civitate quales ad debet. p̄ bea-
tē publice admittit quales amicos sunt ab
optimis cibis industria & labore p̄pata. debet
temperante & intemperante adolescentem q̄suptu-
ri. Nō posso h̄c vita m̄ta est. Sz ta tibi co-
memoro. quo sis in omni vita tua honestior. & na-
c̄is abhorreas ab ei immodestia superbi & ab or-
tentate eoz qui sunt quis cibis adolescentem
primit. Cuander utro studio meo aut diligentia si-
ci potest. sumit tue p̄t̄z habeb. s. quid indigne-
de te refires audia. Tu aut debis op̄am ne in ego
offens m̄tu laudaueris. ip̄t aliqua in re bonam
estimationem homini dimitias. Vale.

uanti oīis necessarios meos ex quo roleg. fa-
cte intelliges. si m̄ta studia nullos cogitabis
Cari tū sunt vñmiqui sūi. Sz memori eoz quos
non p̄to vñntur. qui sunt maiori temeritate p̄f-
quat q̄ ego meos. Nō posse go satis admirari. quid
hōes quida possint de me cogitare. quos m̄r supio-
ra in meor officia/ neq̄ beneficia possit mouere. qui
minim detractu vadant. Sz uerba (ut video) illis ad
alias res defuntr. Vñluit onus esse. & p̄ nos uoti
maledicere. q̄ benetologui. Habeo m̄ In hac egri-
tudine & molestia ai verū hoc leuamus. q̄ In ea
rūtate vñm/ in qua satis vñiqui notis sūg. Nō efficiat
aut ut ego m̄ta sustinunt discordam. & p̄ mag-
illis onli repent dolore. Scip̄ in meos studebo &
officioz & benignior est. Quoquid aut studijate
q̄nt sitij potius aduersus h̄mūmodi mortis. to-
tu id q̄ nostra vñteri bermolentia suscipiat. Vale
agno sp̄p̄ista tua molestiam n̄t p̄p̄issim. mi-
ria in omni necessario officia satis omnia ri-
uiba essent p̄specta. Numquā tūc m̄q̄ tua digni-
tate qua & m̄ta solentus sūi. Sz m̄ memo sūi
q̄ no optime de te induit. q̄t̄z arbitror cunctu

est tu dignata ab his qui ex ait homini bona estimari
tua supradicata. quod ut ille sit de tua fama du-
bitamini. Si vero aliud audiatur de te quod agat non
recte dissimilans id sita. sed res sonam ut qd adma-
lendenda de alio parati venerat. ipsi de se multo
peius audiuntur. Cumquid aut illi tua te molient?
nihil est quod te magnopere perturbare debet. Validior
enim opinio est quod boni homines de te faciat. quod ut
possit ab humeris tuis horum violari. Vale.

Femp amicorum que prob honestate esset. In primis
colui negabam quodque in rebus humanis ma-
gister et me tulit. Num vero tue pessimum esset hunc
sine virtute sine affectu ratione negligenter? ap-
pepe mitis rebus & maximos antiposuisse. Que
nisi ad hoc impulerit tu. dico. Tuo enim sit mitis
persuasi aut nulli esset bonus in vita. aut illud
esse in amicitia queritur. Quod si tamen studio nofer-
ret. ipso tamen bono istud admirarer. Et in vita ab ipsa
nam omni bonis ad hoc praeponit et fecit opem. ut sint
viciat et superem diligat. nemo est qd hat reges non
dignas inducit. Vlo tamen eam ad amicium ve-
nit. sed quo magis quisque honestus & ingenio valde
eo se rectigat melius illis accommodat. Videtur enim
(aperte varia hominum studia) alios utilitate in amicis
specere. alios & honores. quieta ad illa existentia.
ut habeant ea quibus se oblectent. Sapienter vero omnes
amicis senti in honestate ponit. Tuo autem in
amicis non nisi bonos homines existuissent. cuius ne
illud sequeretur. qd apud placit et intelligatur
Est postea in ea re ta attendit. ut vnu curaret
ut hoc officio a quoq; inter omnes videtur. Utram qd
verum est. homines et placent et diligunt. Numquam
magis diligo. qd tu adiutor res amicis meis servas
Item & si minime adiutor illis optem. in illud in
sumus tpm amicis videtur. vel qd tuus magis opera
nostram amicos expectas. vel qd iniqua potuit

quic et caro amare. nisi cu alio mest amicis regni
tudo. que ut spatiendo mederi possit. Sanabat
me preterea her res in amicitia magis officiosu.
q mili pmitteba no posse ab illis no amari. q
tam diligebat. que id & si non nra nre se ferre
dit i iniqua in desitigabor. In amore in te.

Coptio tui possit mili nra roribus multos homi
acos conlau. Ita & tuipst me ad hanc res
stepe ad hortatus fuisti. fragi boni similitua. et
nullus magi. Videbis atq; cetera sapia si quis de
me tibi aliis dixit. ut plus amio videri q
ultu rupi tu uel per ualutis hominis redas. Vale

Nuel labore puerum. q gmodis amio fugi-
du arbitres. Neq; est illa alia res tanta virtute ex-
cepta) qua amio pferenda iudicem. Id certe
nec puto. Coniectura tui de me ipso falso. Hoc non
enim pceptore habuiss. q postea q e schola
dissessim. nra amicitia semp cum amio reuertit.
Hinc em in z. p. uersarii sive in pueris rebis.
sue in verbis sue in ruis essent. semp ut reu
om/ya et qdlicq; magia inter nos sororitate ha-
bimus. Nulli in ad huc tpp fuit (preter mutuum
inter nos quesaret) in quo offensu mei deside-
rare. Vtina fortis que manebat. nec ulta Indig-
nd amicitia patiaris. Qz ubi aliud rebis bus am-
derit. Intelligeris quo in te aio esset. Vnu est
quod maiore immodi no poti te rego / si enam
obstro. ut (in majorine te diligas) no patiaris
mudos homi deo nostra amicitia diuelli. Et
magis apud te ualeat memoria nostre amicitie
que a putaria nrecepit. q oeo regi. q hor tpe Mayo-
mitudent quo mo possint amicitia trax inter
mittere. Prido em ut no poti nrecepit in amicitia.
Si tpe in iudicem q a nullo alio amio & bniuolentia
Quod nostre amicitie qmone. Vtina. Vale
hinc. magna ette voluptatibus p recipio.

Iunior enim & nostre amicitie remansit! & cum stu-
diorum que postea in etate adulta inter nos magno
offensu celebravimus. Si non male a te audio. quod nostro
quid de nostra amicitia vobis suspicimur. & dubi-
tare me ab inuidia hominibus laboraret. Cuid alij
de hoc re diuident? non satis sic. Ego vero illa
amicitia que ex honeste officio nostra sit / alterius
potius radice habet / & similia similitudine. q/ /
ne dico debet. (nam id quidem recte est) si me possit
quidem inuidia aut detractione aliquorum hominum castigari
Quare si quid de meo mali aio suspicere admisisti.
quod ea deponas. Nam in certis inuidiis sed a me
suscipit semper voluntum constas videtur in al majoritate
in amicitia struandis putari. Quid et me iudicari
possit. p/ tua prudenter ac inuiditate expiriens.
Quod autem ad me attinet. dicam. Num recte magis
te spacio colui. q/ inuidus dicit. Propter missam homi-
nusmodi suspicionib. sunt facias. & qd ad me scri-
bis. studiis velhementer ut deo hoīis veniu-
lentia ac amore vinceremus. Vale.

ulta sunt que a me magno est quendam studio
consenserunt. Si nulli rei maiorum optima do. q/ et
omnes q/ me amant. plane intelligat se non ingredi
& ostendari. Quid tibi ipsi auctoritas. nostro. q/ ipso in bene
de te. Si recte ne opiniones mea fallas. Turpissimum
vix esse tuum non amaret. a quibus maiorum diligentes
Hoc quale sit. breui cognoscit in al pomposus &
ingressus est de vera amicitia. Hunc si descreve-
ris. nemo potius teat q/ a te non abalienetur. Si ego
magis. q/ te propter illa amares respi. Puto no pa-
titur nos mutare suaz. nec aliud q/ omni. de te
opinari facio em uno ipt/ omn/ fratrem amicos tuos
iactura. quale non dum expellis suist. Quod ne
tuo viro auctoritas. tis aq/ respondez. Vale.

i causa pomposus ure de finibus potius. multo
omittit quod in te sua facturam sit. Omnia utrum
sit neq/ cui necessarium. neq/ ne familiariter (qut).

multi uetus est in illo) plus apud me potest! ^P
 equitas & iustitia. Quod omni seru amio (ut scrib)
 fante sit a me iusta / nisi comodis illis obtine
 perantur. no puto te indulgentias pertinet ut quod
 virtus & honestas officia ipsam. cosdem id fa
 ciendo omitta tuo vero aeo (si a me pte finas ai
 tu iudicatu fuerit) si ea re latuus tunc erit iudica
 re. Ita quanto ad me attinet. ego bene de te in
 diro. Nec arbitror te pro pompono quicquid nisi quod
 boni sit & equum. rogare Hunc re quo aeo sim
 in omnis affectus. et si sunt cuiusdam precepsus velut etiam
 ostendit rega a pte sepsi. & illi pstatim. Vale.

multa ego te putum maiori studio iustificari:
 dom. qd ut adulteris eos gratius videtur a quibus
 plena et maxima beneficia suscepimus. Nolumus
 alios credere. qui (et cum tunc a me remouent) co
 nent tibi respondere. inquit me habitus tunc be
 neficijs grat. Ita tunc vita iustitiae. ut ab his qd
 aliquid debere iniquas possimus nec accusari. Sed
 qm ad iniquum apud te queritur. ut vos habe
 beat. qd iniquum vellent ut te presentem de hoc
 re despectaret. Nisi enim alios refelleret. ut si facti
 sui penitent. nihil est quo inactius rebus velim
 mihi facilius habet. Vale.

ut in referendis gratijs se alterius facias. sap
 it & tuus maioribus & te digna. Nec & quod
 aliter quisque ad huc multe de te retulerit. Nescio
 in te male ab illo intellectus. aut qd ego ignorzo.
 be forte meipso negligens. Si uero aliquo se tunc
 postura sonet me de tua misera gratia dubitatur. mal
 levus hic in pstatia qd tunc a te audiuit. Quid si
 factus. no prima te in hoc reced diuini est. Vale.
 t si de meo in tuos necessarios aeo pte pspite
 tu si tibi. cesta no in possi facte qd aliquid
 de meo ad te offendo scire. Quod eo tibi dama
 facte qd. qd me summa in voluptate gesta sunt
 e. appulens huc tibi familiariis. tu vi temporis stat.

in portu nostri appulisset. Vt et ipsi legi & constitutis
patitur ignorari in usu questorum non merito exp-
lani sibi sit. qm a publicanis intercepta est
ipsa et in plane ad quidam spectabat. Nec dubium
erat. qm a st. subditum est. Si ulla forte adesset. repri-
quisita esset punitari. Quod postea intellexit et ip-
tus intercessio est. statim ad pectora accessit. igno-
ranter aplois peregrini allegant. Quo dat id optimius
ut confessio suspendatur. Ostea utro dicit in am-
nis meis accessit ad indicio quibus a pectora agnitus
huiusmodi causa mandata erat Domini non posse
noster legibus quod per ignorantia faciat esse. Tunc
dolo facti qui. Multos habui in ea via amici adju-
tato. Omnis ergo itaq; homis illius salutis reb; fuit.
a quo nihil intelligebat. quanto studio usus sum in
suo pinculo t; hoc libenter ad te scribo ut fratres emittas
qui tibi amici sunt et a me reli. Vale

ridens aplois hoc nulti dixerunt. Qd. appulus
diligenter nulti opposuerunt ei officio atque be-
niudencia in se usi esse nec te qm appulerit. qm
st. restituimusq; vobis. Ergo utero & si magi-
ma qm huc q mlti studiis voluptate recipistis
in magnis amoriis curiis ad peior beniudencia
accessit. ai idem postea tuus tuis signiori intellexi.
Amo te. magis. Qd. appulus. Ut vtoz eo fa-
miliarissime Et est ea virtute atque modestia. ut
nemo sit mihi non debet sic merito charissima esse
Cogita ergo gratissima. qm nulli arte officio sit pro
eis defensione pectezmissa. Cuius aliud accidet
qm in tua ety no illo parte in tuo meromodo ve-
nit vellet. Inqua re possum tibi gratias ferre
Opere. intelligebat ntil a me illo qm maior studio
sufficeret. qm ut gratias qua tibi immortale habeo/ze
ipsa gloriet. Si quid mihi cognoscitur. Inquo mea opa
possint tuis plorisse. id magis impetrari in arte
patiarum. et qm in appetitu meo officio usus fuisti

Codicis p[ro]p[ter]is iuris natus me in omni tuis vti. Vale
 in qua fuit p[ro]p[ter]a vestigia/ et studiis meo & tu-
 ra quia p[er] tua salutem suscepisti. magis int[er] possi
 amulcere. Si incredibile est quantum singulari dux p[ro]p[ter]
 mit amorem adspicit. Na postip te amare ceperit. ita
 ipso fuit inquit non hoc de te cogitare. & sonor de
 te sicut habet. Si q[uod] aliquos tibi familiarizessent
 mo/ quibus cu velim qua prudenter & humanitate
 sic apud illos quidocaret. sentio mea h[ab]et amorem
 duplicem. & longe plus qua tecum p[er]. mea h[ab]et
 benevolentiam angusti. Quodcumq[ue] cum mea h[ab]et be-
 neficia (q[uod] quotidie sunt maiora) tuo q[ui]sidem, tares
 p[ro]sterni amori meo tunc adducit. ut iā te magis q[uod]
 onus p[ro]miseris delign. Nullu itaq[ue] nulli sine amori
 dic te facio. nec aliud est quod magis cogit. q[uod] ut
 tibi & Noib[us] p[ro]p[ter] gratias mit[er] videtur. Si tata sunt
 in me tua misericordia/ tantum tuus beneficium cumulat
 accipit. ut/ no dico ad referenda graz. si ne p[ro]p[ter]
 ad cuncta quida[m] (meo vobis) p[ar]t[er] tibi est possum
 illud aut magis p[er] tua m[anu]a q[uod] i[n]te[nt]o meo q[ui]sidera-
 bis. quanto affectu atq[ue] benevolentia/ no quibus fiz
 ultatibus/ ad referenda tibi debita graz magno tuo
 ac studio paratus sum. Vale

quis in me officiosus es. nimis grato aio. cu-
 pta meis inter beneficia attribuimus? q[uod] ut te
 nulli attributanda agnoscit. Nullu enim est temp[us]/
 in quo no maiorum graz attributio. q[uod] prius a me acci-
 pteris aut no aliquo tuo ut insigni facto/ ut egre-
 gio dico/ in sapientia antercessis. Si h[ab]et & tua h[ab]as
 tota ac summa in omnibus rebus modestia. beneficia q[uod]
 ab illis accipit/ magnificari. tua aut nulla. aut
 precepsa putari. Quid aut amor tuus (qui nito
 uideris ad summi putat) quotidie maior fiat!
 plurimo certe gaudio/ letacionis affectu. Quid tam
 potest esse/ quod magis me in amicitia mea deter-
 ret. q[uod] te nulli modi ei rei sunt. in q[uod] nihil
 unquam minus est potest? Parox ergo faciat

Ubi ad uidetur / quod de me fecisti / non eas res p[er] q[ui]a
tibi p[re]parasse erit / multa in me benevolentie oportet
fieri istius. Cu[m]t[em] ergo ad procedere poteris / tu
me amat. Id est ego de te facere epossum / &
hinc in rei magistrorum op[er]is dare ut no[n] me amari
amari te inducas. q[uia] ego / tu natus ab ipso signasti / tu
hunc tuus uohemus a te diligi atque obseruari
u[er]e uoleas semper amauimus. Vale

inqua in magis optau[er]is q[uia] hoc q[uia] ip[s]i of-
ficios[er] in re tua uideri / Ita qualem in negotior[um]
tuorum possebat / Ita nisi p[ro]dilis & malis elaborans
ut meliori loco res tua esset / certe de tuis fortunis
actu erat. Hunc sollicitus de te esset de stitio[n]i / donec
ea tua inuenio collorau[er]i. Comitem amicos. p[ro]fessores
p[ro]p[ter]ea / argentei numerantur. et[em] tua ergo / pos dem-
que aduersarios tuos de si p[ro]p[ter]ea sua deicta / multaque
quam pertulata & q[ui]sita erant / labore meo atque
industria in fidem sua ac loca restitui / Is autem op[er]-
tus causa fuit / ut omnes aduersarii tu[us] factio nio &
magna in malignitate / ex ipso indeo ac h[ab]e[re]t uideat

Cetera autem quae q[uia] te inuidens uideat / q[uia] h[ab]e[re]t
habellatur ad te mitti / aut quo melius q[uia] a me dis-
iros / q[uia] a me tuo negotior[um] gesta fuerit / Hec tibi no[n]
ca esse uolu[er]is / quo mea inter a[ct]u[m] melius p[ro]p[ter]ea esset. Vale

obligacione tua / ac studiu[m] quo in ea mea usus
fuerit / & laudo / & admiror / Si t[em]p[or]e magis
ipse aig quo ipse ueris / delectat me / Nihil enim
videt / quod ad hanc tua in me benevolentiam
addi possit / Utina possim quatuor habeo tibi gratias /
aliqua et ipsi referent / Si hoc tibi p[re]fundas / uero /
memoria tuorum in me beneficiorum / futura sempiterna /
quoniam enim aio enim potero / t[em]p[or]e effici / ut de
nulla et sepius cogitari / q[uia] ut ea se ferat / que
te uelle atque representat intelliga / Ceteras fortunae
aut imprudentiae assignat / si quid erit in quo
tuis immortaliis manu offerto quocunq[ue] oporteat /

satisfacere non videar. Vale.

Iben? In omni regno q̄ p̄m̄t ad te co-
gnoscō. om̄z labore m̄tu rura/ at studium
q̄sumo. Nec h̄c a me sc̄dit². vt velim ulta-
ate m̄hi gr̄as debet. q̄ tue m̄rito ia ducit oia
debo. Ita tū de me es meritus. vt m̄hi tū sit
quod q̄ tū sc̄ipt̄ or q̄ tū p̄fici nō debet. Si q̄ ego
est in tua z̄t quod a me fieri posse. id insolue.
nō anteressu ampero. Cogita multa z̄t tū ar-
dua est. qua nō p̄t̄t est lēssim⁹. mo h̄t̄l-
igia aliquid offens̄ m̄m̄ ibi p̄d̄est̄. fac igit̄
ut s̄p̄t̄ de rebus tūis ad me sc̄ibas. n̄c p̄missas
me r̄s̄t̄ onosu. Tunc tū a te maxime diligi-
putabo. tū margini aliquid quod intua z̄t sit.
p̄s̄p̄e m̄hi lēposutus. Vale.

ne ad me dt̄ mo am̄t̄ sc̄it̄! usitata sit̄ / &
iam antiqu⁹. Quando tū ip̄s̄ fuit̄ n̄q̄o ne-
cognita m̄ra pluriſ̄ nō sc̄it̄ q̄ tua? N̄na tū sp̄
adulterat p̄p̄io. q̄ot̄is de tua b̄t̄inoleuria
aliquid audīo. Nec m̄derq̄ ai coenobitari et tuus
lēs̄ prop̄io. q̄ si de his z̄t̄ inter nos queratur
de quib⁹ ad me sc̄it̄. No nego. q̄m̄ tua p̄st̄ra
multa voluptatis m̄hi inficeret. Sz̄ n̄s̄ q̄o
erit̄. vt n̄t̄ p̄petuorū maḡ obit̄t̄ vultat cu
tes. p̄t̄ quod diligimus inueni. q̄ tū illis abst-
ib⁹. eoz de nos studia/ stemorū/ & q̄d̄lia/ nob̄m̄
ip̄i regnamus. Quto hor ideo nob̄ acciderit. q̄m̄
affectionis m̄t̄ aliquid maḡ aut nobilit̄. q̄ n̄s̄ st-
si s̄ possint uttingere. Possident quidq̄ ad. vbi
p̄f̄ sit etrendi. Regi itaq̄ p̄ḡata m̄hi facit̄.
si queritur habeb̄t̄. n̄s̄ p̄p̄ossit̄ tuas ep̄las p̄mittet̄.
stup̄ aliquid ad me sc̄ibas. Tonis tū tūm̄ est̄
victor. q̄ot̄is tuas tās̄ logo. Nec p̄missa amicu-
am nostra est̄ onosu. S̄. quid andat n̄q̄o ut tua
m̄hi possit̄ opt̄a p̄d̄est̄. vt ego tibi m̄ta. Vale

tunc h̄c h̄c n̄t̄ vultet̄ p̄t̄. q̄ m̄ uno
infortuniorū sit̄. tanta p̄m̄ n̄t̄ cōstant in-

comoda. ut nullus ego illius ex parte videtur i nisi
que mors nulli attulit sit. Ita ego ita misericordia.
ut ea oīo habeat fortia / ubi possit me fecerit.
Amisī patria / hīq dñs in honorē & dignitate
floruit. Petitionis deo in dñi intercessione est. So
nos quos m̄et. p. habuerat / vici bello & nūculū
absipserit. Quid qui amīs fecerit / aut p̄fuerit.
aut in eadē clementatē m̄orū sit. Quid am
plius restat nulli misericordia / nisi ut tot mōre
fint impōna? Tertii nulli / no solum q̄d ilio caro.
sed etiā amīs nulli videtur factus. Reputabā dñm
nulli excedit / aut dīquid legēdo / aut scru
bendo. nūc aut nūlē p̄fīs ex aetate sit / que
nūt delectat. Desidero maxime p̄stima tua
Optio aut dolendo m̄en / aut q̄dolando / aliquid
solam. In tāto m̄eroe / m̄o nulli affectū. Vix
possit fieri (qua prudētā stupat sapientia)
qui aliquod nulli a te esset q̄d ilii quo nūq̄ acci
bit oīa p̄ficeret. Quid tu ita potes / ostendit ut
huc accedas. aut si te occupans detinet / ali
quid ad me fridat. Oritabo tū / ut tu ferias.
nulli aliqua hūis morbo (si q̄ est q̄ possit affectū)
medelam. Vnde nūt. Vale.

Ante hūc dolere tū tuū affectū / nū egredi
maxime q̄dolante regas. Ita ut stupat in rebj
hūc nostri stupus quietebat / ita postea q̄ illa p̄t
urbata atq̄ abutta sit / quibz dñs m̄orū cunctis
or flowerat / nū morborū aīo prudētā stupat /
or si oīa rebj mōris accēderet quād q̄d fit
magis dñi m̄tu. q̄d quād tuū est? Nōb̄o ego
nū magis tuū cūmāt solum atq̄ p̄fīps / qua
q̄dolarent. Sūbi tu nulli oīo magis / est aut
magnitudo / q̄ te possim aut tuū / aut p̄fīps m̄a
q̄dolari. uno recte & recte p̄t aliquod auxilium
vīcīq̄ nostri sunt attulissent. Vix nūc p̄t sūp̄

ualeo! neq; ad hanc et ydolong māistre vniq; fai
 Quid finit possit! hor p̄fina. Dieb⁹ p̄finit ad
 te accedam. & si dolendo metor leuat quāuis
 hor gen⁹ solario poliem⁹ sit) uelut intus dolore-mi-
 mento p̄temita. Interim aut q̄ ille aliquod
 aliis & p̄hia mutuab̄us. & metor eius te me-
 nū lilius est! Tu enim sere om̄n̄ hom̄ q̄ har m̄a
 stat̄ ruit̄ vnuq habeariſ ſep̄tis ſing. cogita
 q̄ id quatinus exp̄petioꝝ eoy quib⁹ notis es te
 dolore vnuq. q̄ ſtup⁹ exp̄petia fortiaꝝ modesti tu-
 lois. Hoc am̄ no ſcito. Sz en̄ ſordi mulhoꝝ.
 n̄t̄ gaudiſ ſint. Neq; hom̄ ſtemoz de te habet
 audio Ego vero illud reſpondeo no poſſit te no
 ſentire tanta calamitate ac iactura reꝝ. Sz tri-
 on⁹ q̄ tua ſapa eque aeo ſeras. Neq; oſlui ſibi
 ab eſſe puto. neq; zentui. quo huiꝝ excludim⁹
 medecans facio ego quod ego in hoc tuo dolore,
 uapine ſupio. Stat̄ aeo eſto. & pſe zentio.
 vnuq fortiaꝝ que te p̄i uuit. Si hoc ſentioꝝ
 maiore erit glaz. exp̄tua victoria. p̄ eo ombus
 rebus uaduzam reſeret. Vale

antea hinc modis hoc tpe affectus ſunat̄
 mat et neq; amplius uuln̄ ſit neq; ſpot
 neq; ſſilie. Tu q̄ habeo quo har m̄a egri-
 tulm̄ poſſit leudaz. ſit ad me ſcrubat. quinq; q̄
 quid poſſet eſſe. quod a te poſſit uuln̄ in tantis
 malis affecti. Excessit enim vnuq malis
 ora ſuicia humana & remedia. & eo loc⁹ reo met-
 puenit̄. ut (quod aint) ne ipa quide ſalus
 eos ſi uell̄. poſſit me hinc ual ſumere. Tecta-
 bis tu. & si quid eis quo uuln̄ poſſit opt aliq;
 affectare. uuln̄ ipa ſtrigetib⁹ omittas. Narrare
 hor loco quo Inſtitu⁹ eſtis. miſi. & dolor me p̄ce-
 pediet. & id eſto qui fortiaꝝ mea ſar noscerto
 Dura tu ad te p̄ lachrimis ſudere no poſſi-
 sed te offito tuo ac p̄tate. In me ſingere. Vale

allem te posse aliquo meo auxilio q̄ consilio
inueniatur. Et si fortuna si mali aderat. et si vita
rentra mea hinc benignitatem ac pietatem impedit esset. Si
postea id quod maxima mentis aduersitate optabat / a
me non potest fieri. id ad te afflui men frido. quo
ego sepe in rebus meis aduersis usus sum. Tunc omnia
in me sita fortuna fuisse. ut aut precepit hominem ant
piorum / aut afflictione amicorum dolere meum devitare non
possim. longe appetitu amictus / & eas rebus que
hinc fidei. discessi. Ita hec plentem appetiunt. nimis
excedunt amici. & remorare desiderium foris fortunae
Cepi. igit̄ vera hyssilicitudine agere. Videba multa
que na pudicasset. sicut rebus ornata. nec sibi munda
et Cogitatio turpissima est haec / & raro ac diutinum
particula posset. non posse affilio acquiesceret. Illud aut
est nephanticum. non potaret se posse placere mihi morem.
nisi hinc rebus ornari esset. q̄ neq̄ na sui repellat.
& ad hinc abstinere deceptum. q̄ ad bonos tenuerit. Co
firmans equidem animi mei hinc rebus atque exemplis
Et qui nulla per rebus perturbatoribus meis. Omnia mea
non potera. ita omnis curia levatus sum. et non tam
in corpore meo deparetur. sed res manuare aliquid
feliuorum / q̄ postea opib[us] tunc aliquid impedimentum
ad benevolentiam. & exponit istius. Si ergo uolutus
tunc alterius iudiciorum. non video cur non sis magna
ex parte tot malis tuis ac molestib[us] magis aliquod
remedium collatur. Ita bene de te spero. & si pau
lulus dolor iste tuus se amiserit. tanto fortius hinc me
dis usus te iudico. quanto magis retinus hinc vir
tute ac sapientia prestas. Vale
no rebus meo placuisse sunt. ut in plura incommo
diss vire affectu sum. q̄ vel ipi tis immunitate
sperare ausi sunt. Ita habeo ad que ponam ut quer
ta. q̄ ad temp[us]. qui ualde amando et fecisti. ut
solus in me glorioso / magis apud me valcas. q̄
et tui omni amici. Nemo eis est q̄ vel sapientia qui

dendo, vel ostendendo defendendo. quod te uno in hac
nostra unitate possit. Videbis ergo quod ex tua fortuna
mea sit. Quidque spes mea in te solo est posita
Quisque ergo habet quod me curat. nec aliud inceptu re-
linquas. Cogita si me potes removere ex me mat-
quibus sine fine discutier. inquit me tibi habitus
eris. qd perterritus meis ex quibus vita accipi. Tunc
autem ea rea tibi maxima gressu & honoris. si poten-
tia que tibi est maxima a fortuna tributa ad salu-
tum amicorum tuorum attultris. Proprius ad deum et te
nemo potest accidere. qd his hominibus filio & amphi-
lio adesse. qd non suo vicino si homini multa calamitate

& si tuas tuas semper attente te qd primus. Vale.

Si tu etis sunt illis factis de tuo casu admonitus
eram. Quid autem non te officio meo preuenierem. non
mea culpa sed tuis factis. Cupiebam tamen pompare
tuas tuas & officia. ut postea unius in his tuis
molestiis ai tui sentires. qd audires. Sed nō id malig-
nitate homini prefici non poteris. curabo ut non minor
studiis te defensu a me intelligas. qd si de mea
salute ac de fortuna mea ageret. Turpe quidez &
non seruicu esset. qd ego qui semper honestus homo
in eoz causis defendi potuisse heret qd summa fami-
lioritate ac benignitatem mihi denuntius sit. meo
psidio meaque protectione indefensu esse. Non una-
sur ait. & tibi persuade miti ponit ora incomoda pres-
sus. qd forte fortuas tuas & ea ptem quia de me
crepisti. relictus. Vale.

acora fuit incomoda mea. qd ut eis quisquam
possit mederi. Vnde tu habeo in his malis re-
medii. qd ea non sunt a me du pfectenda. Spero
qd mors me ita ab his soluet. Quid autem est qd iam
venerem me delectet. aut cui spes me restans. Si tamen
omnes homines simul mittentur. quis nihili possint esse
auxilio. Si hoc in his malis intus suorum dolorum. qd sine
cuiusq; hominis miseria vivi. Nemo est. In saniam
dicere possit. Quid si tamen similis esse vobis

quibus maximis dissimilat esse potest. fortassis hinc loco
no potuisse. Si eas res ut uolat. misericordia pre-
tebit/ non dolio. qd beneficium omnibus hominibus aucto q
me continuum. Ipsi uideant/ qd unq zot tot multitudin
aduersus eoz adiuuauit. Copona go merc. &
qz dñi mibi uidentur erit. ambo. ne uirtutis si q
in me sunt) in fortuna amissione. Scimus no posse
me dñi innuimus mat afflictari. Ita eo etiam puer.
et in pueritate uerdi no multa possit multa vi-
ta plongari. Nolum ut eternas meas ignorare.
qz quid vngi cornuta in vita habui. sump uiru
ilij me optata. qd ut ista illa fuit. Vale
estate in qua es/ tot mola minores. Numqua
ipsa tibi esse uerba. quisquis potuisse nolli pseua-
dere. Tunc qui uerba te puto meus magis re-
misse. multis aut uel opilio/ uel opibz hinc te ambo
fuisse. maximus admiror. si haec fortuna quecum
sunt stanii aio fecer possit. Eius enim moles
tissime faret se post multos labores ea estate da uir-
bulentissima expiri. qd diceret ois omnes & tragi-
litas portu est? Copior equum tibi. & aliqui
arcebus hinc tue calamitatis indulgentiae sero. qd tu
ipz. psterque molestia. nisi ea hinc dñe agnosceris.
qd tibi satis presidij afferat. Ita & quo ad sic/ in su-
per uita de meo est. in alijs magis expensis
qz gnoni. Rebus tuis iudicio/ nulli mola opte-
re magis videbis. quod brevitate futurum sit. Si qd est
qd alij aio arcebunt afferat. id puto est/ qd mala que
nob aucto/ no expectata fuit. quamqz & tua sapientia illi
uidero. nulli ipz fuisse in quo no preuidere ut In his
rebus fluyis expister. qd si firmu aut stabile. Vt cito
go hinc remedij hoc tibi. qd multis annis an apasti.
Quid tibi opilio mei afftra. in hunc. cu ipz In omnibus
rebus meis tuo ipz usi si sui fortinas mens labores ac me-
ipm libes tibi offro. Idqz te magis erati uolo. ut da in
bonis tuis numeris. Vale
ua gracie nolli sit in struente qd luxuria finit.

fante poterit opere & alijs nescire facere. Si hinc
 nos reficit. & in paupertate affuetus es. ego vero tu
 in magno splendore & abundancia fortis & rixosus
 non possum agere illud offerre. Tertius forsitan reg pro
 sperare mecum / modesta est. ego vero non solum haec ma-
 lo author. si vos in iniurias / inimicodorum cumque ex-
 pectatis fieri. eorum panes possit habere. Utinam
 in miseria natura esse. aut per brevitatem rixosus. non
 meminisse. Vide quae inimicodum non existant. Oti
 operis non de nobis. si omnes familiaribus & amicis meis
 abunde suppeditabatur. non ut in ego per fidem ab alijs
 expellitur. In paupertate & in rixis aut homini magna
 dignitatis (ut nosti) utraversabatur. non appetui nunc me-
 et non possum sustinere. Quod nichil credo in esse. cu
 m his patres meos quos alijus splendide suscepit. in ipse
 quod paupertate & inopia mea non auctor appetitur.
 Quidam raluntate mea illis offit. Mendicare aut
 apud eos quod ibi ipse multa soleba erogare. nimis cru-
 eliter. Est ergo nihil septem agnitos teat quecent.
 ubi me hunc non notes remota. Et certe nisi rebus
 meis alij status sit. britui illud fortunatum sit. Si in
 quodcumque omnes formas mea quoniam tibi duxisti / si qd
 habeo quisque. non invabitis. Vale.

Und tibi quisque mandebit. non sapientibus mihi pro-
 ductu[m]tate malorum non suppetit / qualiter ipsi nihil
 videtur. Paupertas (ut ad me tribus) ideo tibi gravissima
 est. qd non te affuetus erit. Illud uero uisum in-
 mis est molestia / qd ea spesq[ue] amisi. qd tu uelut
 recens erat / sine miti uita ito quitterebat. Tu autem
 ad hunc es hinc ipse / a qd ego ea credidi. Si ubi te
 malis inservies dies. fante sic gressa. mo non neges
 me longe manet paupertate permanet / qd ego offerre
 possem. Si te p[ro]f[essione] sanctas misericordias leuare. pat[er]
 p[ro]f[essione] habebit. quoniam ego in ipse simus illos p[ro]f[essione] habebit.
 qd illud dicunt / quis uiget et anala / qd multos sacerdos
 habent. milii vero multo misera mala mea uult.
 si nemus formam habet. Nor at nimis male me

habet. q̄ amici mei nulli nō possit auxiliari. q̄
sit alterius mētis dīc̄s ab his q̄ aū tranquillo sunt.
q̄ ab hoīis mī fortia m̄ opes inferret s̄unt q̄st̄lū
abst̄lit. Illud possum ad te scribere / ora p̄a ate et
temptanda. q̄ a tuis discessis. Vale

nō instat̄ fūct̄ / aut in quo possum⁹ sum. nō
te puto ignorare. Illud aut̄ me p̄uebit māp-
iūne. q̄ m̄q̄ aīg. neq̄ q̄st̄lū mētis est / quo possim⁹
me mārare. Nō sū em̄ a m̄ sic insinuat̄. et do-
lōt̄ mētis possim⁹ dissimilare. nec sub hīs p̄cepto-
rib⁹ educat̄. et paup̄tate mēta fortia pati possim⁹.
C̄s q̄ mōllis fūct̄ a p̄eñib⁹ mētis mātut⁹. Nec q̄
ffearare pote a hīs māligrat̄ p̄uenit iū. et
hīs ep̄ib⁹ deinde r̄ib⁹ / q̄ magna dūce p̄ata effici
& om̄ib⁹ lōm̄ib⁹ cōm̄ib⁹ p̄odessent. S̄z mēta q̄st̄lū/
fortia fēselli. & illū florentissim⁹ statu mētū in
quo dū brāt̄ vīpi. ab eppetato dīfessit. C̄tē-
la tūm̄ alīq̄ hīs aduersitatis fūct̄ est. aut (quod
tuū p̄uebis dīc̄) t̄p̄ hīb⁹ t̄grāndib⁹ admīt̄.
S̄z vīt̄q̄ fūct̄ eppetato. Nā & iū fortia st̄mp-
zerendis. & quo dīc̄q̄ hīs māligrat̄ atq̄ mō-
lesq̄ q̄st̄lōt̄. eo sp̄ me dēteris habeo. Quidor at
in dīm̄ib⁹ nulli obstat. Nā si forte amici mētis me
estendit̄ / & mēta q̄st̄lōt̄ mōpia. multa ab
illis vīm̄it̄ presidia. Tanta q̄st̄lōt̄ mētū amīt̄-
nēt. ut p̄oq̄ mōlīm̄ mōpia p̄eici. q̄ paup̄tac-
tū mēta detegere. Nesti q̄ dīc̄ si hoī nō gno-
bili / & q̄ sit aū ingēnuo. supplicare alīt̄. Vīp̄
quidēq̄ mētū poterit. et hīs ad te hīs dāce / q̄
mētū fūct̄ familiariis vī. S̄z tua fūct̄ ar̄ bēni-
volētū / om̄ib⁹ mēta māligrat̄ dīfessit. T̄p̄ nra
amīna es t̄p̄ es vīd̄t̄. si quid t̄t̄ in quo ap̄
nostros amīcos mārare m̄t̄ possit. Illud em̄ ego
p̄ minia vīt̄erūndia fūct̄ p̄l̄beor. Vale

Si myp̄ trās nulli a tē māssas eppublio
magnum⁹ fūct̄ plurib⁹ accipi. Sed tibi

subversor. p[ro]tare ad me de finia Inopia tua s[ecundu]m
 fisi. Ita iudico si hor ad me tempestivus resipit
 fuisset i[m] omnis noster opus defuisse / ne tam
 grauit & molestia esset tibi paup[er]is tua. S[ed] et
 video / & ad me se[nti] p[ro]p[ter]a f[ac]it tibi impedito.
 & est gen[us] nobilium virum. q[uod] no[n] mis[er]ia
 sibi est / alteri p[ro]p[ter]a Inopia supplicare. p[er] te[rr]e. ubi
 te imputat. p[er] amicos ignoratis dicens q[uod] oportet
 hunc hanc molestia pressuffisti. Quod n[on] sit / mali
 ne in posteru[rum] sis amplius in his quodis / in quibus
 ad hunc fisi. idq[ue] tanta modestia p[ro]ficia. ut neq[ue]
 tibi reverentia ultra inniciat. neq[ue] amicos negligi
 geris. Mitto ad te pauellas perniciidas. donec
 melius p[er] te & amicos nostros p[ro]videbit. Noli q[uod]
 de amiois tuis deppare. Ego (et deinceps dura) co-
 stitu. ut nullo modo (me abundant) ulla te et[em]p[er]if
 familiarium inopia laborare sine. Ideo omnis qui
 te p[ro]p[ter]a amat. statim de te iudico. Vale

Vino nito (quod nultis accidere vide) ad mo-
 pia redirest esse. aliquato fortius mta
 ego aio p[ro]ferre. S[ed] in ora p[re]ter mta studia /
 bene multiplicando aduersa r[es]isterit. ne satis
 possit acquisire. Ita p[ro] induit am[is]tissimus
 ut ab illis male emptez. In quos ego p[ro] frugis
 ac libertat fisi. Que amis extort in mtois nos-
 trios beneficia & officia. sed nos. Qualiter in
 me grati fisi. Hor ip[s]i maxime donit. Cu[m]
 em horis quod mthi p[er] q[ui] salutem dimicis fore-
 ra / In me spirassent. subornassentq[ue] iudicet.
 & falsos q[ue] me testes instaurassent. q[ui] meos
 iub mtois de studiis? Ant quis tueri dignitatez
 mta voluit? S[ed] mtois illas entret stimo / ut
 illas migratos expellaz. In quib[us] diligendis nulla
 de me zo habita fuerat. Quid tam / q[ui] mtoz est in-
 telligo / quod h[ab]itteri possum est. Omnis q[ui] alioz
 r[es] auctoribus dicitur / suo p[ri]mo se absolvit

Quod si res nicti In mea re dicitur. facere pfer-
to q̄ vixit hanc dederunt. Iustum ego penam
pendo. Si hoc nictil ad eos. Scripti hoc ad te. non
quo h̄c despata tui q̄stis ac presidum ex-
petis. q̄ q̄tua sit dolor videris. q̄ de mēis
mūnib⁹ tunc loquor. Vale

on de re nova ad me scribis nec nicti pro-
rata. Quod tu in inimicis fortis mali-
ginitate credas & meq̄ & alios repe-
nido in te de genio & exercito p̄pet̄ bonis
& equi sustinuisse. Quare h̄c calamitatis
nostra nihil ad tua! tamē sit nictis quo ut
mala q̄ mūnitare sunt iusta. non mis̄ patet
Malo tu a sapia tua h̄c p̄verbis mūnib⁹
explicat. q̄ a vulgaris q̄stitudine. Ita illud
suo futur⁹ et nulla res magis tua cogitatio
lēvet. q̄ q̄ nihil horum tuorum tibi accidet
et longe sumus inq̄ modo & mūtis. si manet
de mortis tuis. q̄ de turbacis que ad h̄c res
est. eo trahendis. Quod utroq̄ h̄c despata/nec
falsi neq̄ q̄stis ea/ ad me senti. si q̄tua sit te
de mūnib⁹ tuis mēa loqui. sicut et h̄c am-
bos iusta. Ideq̄ ego facere p̄deo. quoties ad
discutior. Maiorē quibusq̄ p̄te molestiam
meas. despississe nihil videbor. in omniis mēis
omnis p̄tulare ap̄pi. Hor gaudens p̄tus & ibi
q̄d habeo. q̄ ut ex multis delegasti apud que-
nras tuas disponeras. Ita tu p̄tus alijs signis.
tu eris isto/ me valde a te amari vides. Tercia
que ad q̄stionis tua p̄tinet. h̄c mōlīq̄ et p̄po)
tua virtus. q̄ mēis tuis q̄spicis. Vale
i ultro h̄c op̄t mea fuit aut p̄stis future
sperare nihil ta dñe esset. In hac mea for-
ta q̄ no magno & inviso ad p̄fere. Sed
tu nulla p̄fici me p̄fici habebas. quid est q̄ m̄

Vita domini manet in pianis? Solita annis meos
a die natali spe natali et intelligere pontu-
tus fatus nos nulli restaret. Tunc maxime viuit
di cipulacra qd tunc nulli erat. cur lata acci-
derit. Num vero nihil possidit nisi anni di-
derit. Alij morbos et morte magis timunt. qd sa-
pituti querunt. flent in sepiestate. et rapunt re-
bus amissis. conus sagittis evadere. Si pressor
item ingulo admovit. miserabilis vaporans.
et vita sua miserezat. Ego vero qd ipsi habent.
ia desiderare impio. Nec aliud maius haec mo-
lestias meas nota est nulli. qd ut rito extinc-
quaz. Sed quid hoc ad te scribo. qd me nisi doc-
kendo nemo no potest inuare? Et hor uno mi-
serior sum. quo expte misericordia video. Quod me
diligis. no pax affert nostri int' has molestias
placit. Quod aut pax illa dolore quo affligitur/
expte huius doloris mei traha. nimis egredere
Sed qd tua molestia (que summa est) fortiter egri-
tibusq; meum feres. Vale

vid ad te scriba: nescio. qd ita puerato ois
si ut neq; 20/ neq; qdsum In me vltum
sit. Male enim alteri qd qdsum. qd pax magis
lute qdsum intelligit. Quod possum fratre tibi per-
tare/ hor pollvere. dolere tamen pitor et ac-
cidentia fortunaz. qd nostras res adiutorias qd debitis
addit. Vix ergo remedium possim tu inuare.
si ea sunt appellanda remedia. qd tam exortatio/
miserabilis reddit. Malley tu porq; ad tuam
vultus inducerem. qd exumplo huius amicorum de-
cessis. et ego remedium quod nulli exponit ipso vi-
deo. Expte qd sapientior es/ possim mutuari. Necl-
lus tamen hodie viuit qd sanctis huius morbo in to-
qui ea ab iniis inueterata est sanctis qd tripli/
medici possit. Quod si feceris. Quod summo uno

& radens raudio amans. Vale
 nomen regis tuo esse. mi fortias meas ab
 omibus amissi destrui intelligo? Que res ua
 me perturbat. et multum si immutatus esset vi
 dear. No expectabam / et q officio meo illos in
 usserem. qui sunt ab his omnibus destitutus
 essent. Sed huc sunt nostros omni actos. cum
 res nostra secunda sunt. cum ultro pollicem. ex
 tate recte de finia benevolentia de fide de
 constanca / in hoc. q nos vere amas. Si vero
 voluntatis voluntates esse videantur. ratione fortior
 suarum / ac liberorum potius q amicos / triana est
 dunt. Multil de antiquis officijs. multil de br
 uesicis acceptis reguntur. Et quod sine pindolo hu
 u possunt. sicut patitur a se deserviret. Hoc
 te admonere possunt / si prudenter es. ne dum
 tu res ad huc sunt exparet. Minus mox am
 ior tuo intermodio tibi respondet. Ne mox te pe
 luis q daret / quid sit propter transacta. q
 ego q meo purolo pudente factus sum. Vale
 aliter in comodis diez / q tuus admonebis.
 q stamp me. nalle amasti. Sed postea q
 res iste alit se hunc ut (quod nunc operaba).
 sis ab amissi tuis destritis q a te sepe meo defe
 si sunt. multiorum in meo rebz et 20. nec maiorem
 res amicos habeo. q intermodio resoy. Quia
 si summa integritate vita & conscientia essent
 tiam sive et. nulla arbitror hinc intermodio
 q amissi essent fugienda. Hinc utero in in
 amicitia utilitate propria aut de letatorum aliquae
 magis q honestatem sequuntur. oia videtur multi
 ad tempora impribz sumus / referenda. Aliud
 aut emerito / ne quis amicorum vincerat me sua be
 multitudine / aut officio. Et si illud multi accideret
 ut ab aliquo in utraque intelligamus amari. nul

J

te ego modi officiis meis / aut mori meo
in illi faciam. Et ab omnibus te defensu
esset inducis. Ego quod forte in nro amorem
no habebas pollicor tibi opera mea. et
(quod illi no sunt sceleris negleget) ego pa-
ratius sum de fessuris tua suspirer. Tu ne-
to ad monachos quibus adiuvente opus tibi sit.
& ego neq; permix. neq; qfido ubi de eo. Vale.

Gaspazij. pergamensis. da-
rissimi oratoris. Epistolam liber
finit postulat.

.i. e. s. u.

Imperio tuo penit fuisse salutis.
Vale & tu patruo Dopo sit metu pma/mordet pma
Vale Amico / pma ois longem
Vale in eo & fin' valece
Vale! longa dies & vito fadis
Obediam & conde ante faliubis
Vale in eo / q man / q tecis / q sidera fort
Salutes fidelium vitorum datus
Vale Amico & dat vfrd ei caris
Sic uim pro griffuit ut quicq; la plura faliit
Vale q munda p regi dominante
Vale! & veteres nostros in longe rebus fanores
Vale optatam letari fustas valde dico
Benedictu obsequi p Salute
Vale valerum & p feliuissima
Vale cunctas ibi feliuys oia fanois
Salute pmissa quid ad longis adestr opto
Vale letari & feliuys optatoq; uoto fucare
Plurimis salutis largi affluui
Vale philip/ neq; in eum p digne! reator astore
Gubertus brachio loco feliu
Vale & in eo & ad vale

Vnde hunc / subuenit / sicut debet / & salutem
 Valere p[ro]p[ter]e
 Vlt[er]e (ut apud plantu est) usq[ue] ad fons optimus impat
 Vult[er]e / nihil impedit / ut id dulcissimum / non nos parvus
 Salutem amorem estinat / pl[an]ctu[m] / & pag[us] / nec amio fiducia
 Valt felix / t[em]p[or]e gaudiu[m] regnante / d[omi]n[u]s
 Iargus / iudeo p[er]fugit / pl[an]ctu[m]
 Let[er]tia / & felicitate pl[an]ctu[m]
 Valore pl[an]ctu[m] pl[an]ctu[m] / finis
 Valere felix / t[em]p[or]e / p[er]turbis / in tem
 Inestabilis / ut multa / pl[an]ctu[m]
 Valt / t[em]p[or]e / felicitate / h[ab]et temp[or]e
 Pl[an]ctu[m] / abundo fuisse / pl[an]ctu[m]
 Salutem / in mias / recens ast[er] / & p[er]turbis
 Valt / t[em]p[or]e / pl[an]ctu[m] / p[er]petua fuisse
 Pl[an]ctu[m] amorem / n[on] posse
 Valere / ut t[em]p[or]e / non nos afficeret / nea vesp[er]e
 Ingricis fuisse / in vesp[er]e / pl[an]ctu[m]
 Valt / p[er]dentes / finis
 Valt / p[er] quae optaret felicitate
 In felix valens / & t[em]p[or]es in amio
 Valt post felix / & t[em]p[or]e longo
 Pl[an]ctu[m] / & h[ab]et vesp[er]e ornatiss
 Vale t[em]p[or]e / illa r[es] p[ro]p[ter]e / in vesp[er]e non nos & nea optime
 fidelis oblatione / tristitia formissa loco salutis
 Valere / & optimus finis / in vesp[er]e / pl[an]ctu[m] / amio
 Valt / si q[ui] / in abito digni / In abito / finis
 Care / & / si / post res optime
 Vale / & / heilag[er]t[er]e / t[em]p[or]e
 Salutem / in vesp[er]e
 Valt optimus / & / vesp[er]e / si / vesp[er]e / ca
 Vesp[er]e / pl[an]ctu[m] / in vesp[er]e / amio
 felicitate / amio / vesp[er]e / pl[an]ctu[m]
 Strenuus amio / vesp[er]e / pl[an]ctu[m]
 Vesp[er]e / amio / bad / amio / pl[an]ctu[m]
 Vale / valentem / non amatores / si / vesp[er]e / valentem /
 & / non / valere / impinet

Lestinus hysper marinde salutes
 Geſidreis tunc / amptor ad ſumulat
 Vale mro / hoc plorit puerit & puer polo
 Et valens & puer / & annus vixit ut ill
 Omnes efficiuntur pueri
 Salutes & pueri atq; felices
 Vale mro pueri / qd adageat vixit / & annos
 fortius pueri in pueri
 Et vale felicis / mro qd mro & annos
 Salutes pueri cordialy amore quicquid
 Salutes pueri / annos pueri pueri formid
 et pueri pueri mro vixit pueri
 Igerunt ad nota pueri
 Vale mro pueri / in longiora dñe
 Vale felicis / oibus tunc in idem ipso abitato mro
 Vale annos / mro annos
 far. valeat. mro mro deluges
 Salutes pueri qd no regit mro
 Tuquine annos vale! mro qd annos dñe qd mro!
 annos qd mro / & nova feri
 Vale annos dñe impudicitias
 Scherzus mro ag restitutus pueri
 Vale pueri ubi tunc / galibus quod tunc em
 pueri annos qd tunc pueri
 Vale mro / dñe ipso annos vixit
 Vale felicis & tunc vixit in annos
 Salutes pueri ad pueri annos
 Annos tunc qd pueri pueri
 Affectus pueri tunc vixit pueri
 Vale mro tunc puer qd annos
 felicis qd pueri vixit pueri

78 v.
Oestperiment a uon Saluzzo
Concedant trinitate debet generaliter famula
Salutis fidei nostre exultaat
Vale pater longe pugnabo
Omnium filio affect plenus
Ministris priuissimis uterque plenius sentiret
Obstape proponitur & placet
Salutis in uita cappellane
Divisus amicis recte plenus
Intra & extra huius corporis endivitatem & plenure
Vale patrem filium
Intra & extra plenus & plenus
Omnis felicitas pote decoraat
Vale & pote felix & omnia pax

60

Ale. 9
Dixit p̄lār fūim lauffar
Dat clemente hincus dat p̄tus ver m̄tratato
Alm̄ dñm̄ autummat bartolomeus
dñ M̄n̄, dñ ḡk? (agl.
Lore. O. 28.
3184, 1. 293)

Dat clemente siemem

Quoꝝ pralati debeat suir Religiosin
Pluere bono exemplo patet ex
Kriſti werkis: Licet Lux nostra
Dau

